

2 ман. 50 гай.

494.362(0)

АЧО

ПРЕПОДАВАНИЕ АЗЕРБАЙДЖАНСКОГО ЯЗЫКА И ЛИТЕРАТУРЫ

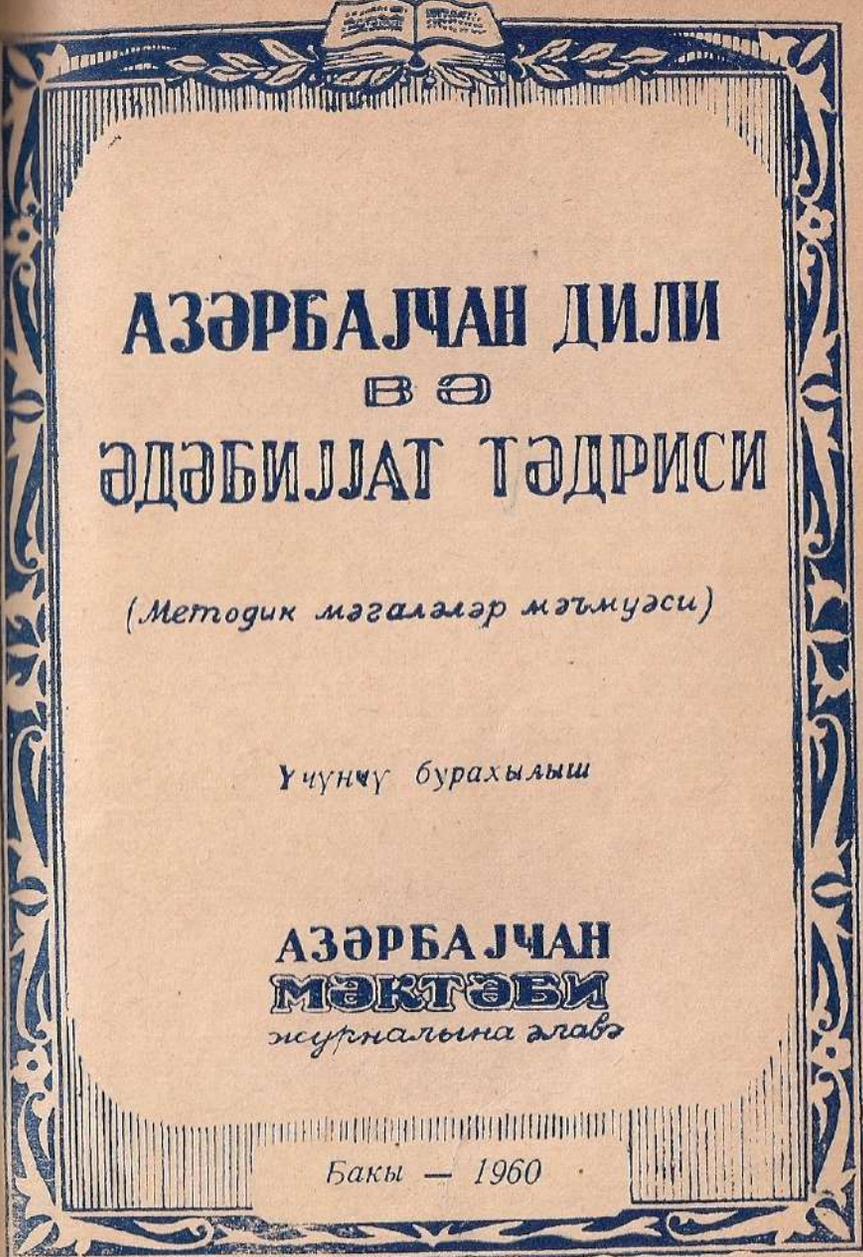
(Методический сборник)

Выпуск 3

Приложение к журналу

„АЗЕРБАЙДЖАН МЕКТЕБИ“

Баку — 1960

АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ
В Ə
ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ

(Методик мəггалалар мəтмуəси)

Үчүнчү бурахылыш

АЗƏРБАЈЧАН
МƏКТƏБИ
журналына əlavə

Баку — 1960

494.362(0)
АЧО

АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ ВƏ ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ

74387
32864

*(Методик мəгаллələr мəчмуəsi)
Үчүнчү (27-чи) бурахылыш*

М. Ф. Ахундов адындə
Азəрбајчан Республикасы
ҮМУМИ КИТАБХАНАСЫ

«Азəрбајчан мəктəби»

журналына əлавə

Бакы—1960

Рүстәм БҮСӨЛНОВ.

V—VII СИННІФЛӘРДӘ ВӘТӘНПӘРВӘРЛИК ТӘРБИЈӘСИ ҲАГҒЫНДА

Шакирдләри вәтәнпәрвәрлик руһунда тәрбијәләндирмәк үчүн, бәдиәи әдәбијјат әвәзсиз васитәләрдән бири, бәлкә биринчисидир. Мүәллим бу мәгсәдлә әдәби гираәт вә әдәбијјат дәрсләриндән чох кениш истифадә етмәк имканына маликдир. Чүнки, дүнјада ән габагчыл, ән мүтәрәгги әдәбијјат олан совет әдәбијјатынын үзвә һиссәси — Азәрбајҗан әдәбијјаты, ганына, илијинә гәдәр вәтәнпәрвәрлик мотивләри илә долудур. Совет әдәбијјатымыз вәтәнпәрвәрлик идејасыны даһа парлаг бир сурәтдә ифадә едир. Коммунизмнән тән-тәнәси уғрунда мүбаризә, јолларымызы ишыгландырыр, гуруб-јарадан халгымызы бөјүк әмәлләрә сәсләјир. Социализм реализми принципләри әсасында јаранмыш әдәбијјатымыз, халга гәһрәманлыгла хидмәт етмәк, әмәк вә мүдафиә сәһәсиндә бөјүк фәдакарлыг көстөрмәк кимдә ән нәчиб инсани кеј-фијјәтләри өзүндә төмәссүм етдирир.

Совет адамларыны, хүсусилә кәнчләри вәтәнпәрвәрлик руһунда тәрбијәләндирмәк үчүн, бизим шифаһи халг әдәбијјатымыз, дүнјада шөһрәт газанмыш классик әдәби ирсимиз, мүасир совет јазычыларынын ајры-ајры әсәрләри бол-бол материал верир. Республикамызын габагчыл мүәллимләри гираәт вә әдәбијјат дәрсләриндә бу битиб-түкәнмәз сөз хәзинәсиндән јетишмәкдә олан кәнч нәслин вәтәнпәрвәрлик тәрбијәси үчүн бачарыгла истифадә едирләр.

Бакы шөһәриндәки 31 нөмрәдә орта мәктәбин мүәллими Ә. Гәјдәрли һәлә V синифдә шифаһи халг әдәбијјатыны вә онун ајры-ајры нөвләрини кечәркән гәһрәманлыг, фәдакарлыг һиссләри илә долу «Короғлу» дастанында, бајатылардан, аталар сөзләриндән тәсирли мисаллар кәтирир.

Ашыг, вәтән җахшыдыр,
Көҗнәк кәтан җахшыдыр.
Гүрбәт чәннәт олса да,
Җәнә вәтән җахшыдыр.

Мүәллим һәммин бајатыны елә синифдәчә бүтүн шакирдләр тәрәфиндән җахшы эзбәрләнмәсинә вә дәриндән мәннимәсилмәсинә наил олдугдан сонра, дәрси јекунлашдырарат, дејир ки, бабаларымыз доҗма вәтәнә олан сонсуз мәнһәббәтләрини шифаһи әдәбијјатда тәсирли сөзләрлә ифадә етмиш, вәтәни һәр шејдән, һәр чүр инсани һәмәтләрдән јүксәк вә мүгәддәс тутмушлар. Шифаһи әдәбијјатын һәчмчә ән кичик һөвү олан аталар сөзләриндә дә вәтән мәнһәббәти мотивләри чох гүввәтлидир. («Кәзмәјә гәриб өлкә, өлмәјә вәтән җахшы»). Шифаһи халг әдәбијјатында хусусилә гүрбәт иштираблары ифадә олунан заман вәтәнини бөјүклүјү вә мүгәддәслији даһа җахшы, даһа ајдын чанландырыллар.

Бунула белә пејд етмәк лазымдыр ки, јалныз мәзмунунда вәтән сөзү олан ше'рләрлә шакирдләрә дә вәтәнпәрвәрлик тәрбијә етмәк кифајәт дејилдир. Нә М. Фүзулинин «Едәмән тәрк, Фүзули, сәри кујин јарын, Вәтәнимдир, вәтәнимдир, вәтәним», нә А. Сәһһәтин «Вәтәнин сөвмәјән инсан олмаз, өлсә ол шөхсдә вичдан олмаз» мисралары мүәллимә бу саһәдә кифајәтләндиричи материал вермир. Вәтәнпәрвәрлик тәрбијәсинин анчаг белә әдәби парчаларла мәндуллашдырылмасы јанлыш фикирдир.

Шакирдләри өз вәтәнләрини даһа дәрин бир мәнһәббәтлә сөвә билмәләри үчүн кечмиш дунјанын зүлмәт долу һөјатыны, халгын зүлм вә иштирабдан ибарәт олан күзәрәһини да билмәләри лазымдыр. Бөјүк рус јазычысы М. Горкинин дејији кими, охучуларда гаранлыг кечмишимизә нифрәт һисси олмалыдыр ки, өнлар бу күнкү варлыгымызы даһа-дәриндән баша дүшсүнләр, гавраја билсинләр. Әдәби гираәт вә әдәбијјат дәреләриндә бу, мүәллимин әсас вәзифәләриндән бири олмалыдыр.

Әдәби гираәт вә әдәбијјат програмында кечмиш дунјанын гаранлыгларыны, халгымызын дүчар олдуғу өзәб вә иштираблары, азадлыг вә сәадәт уғрундакы мүбаризә вә дејүшләрини әкс етдирән чохлу әдәби парчалар вардыр. М. П. Вагифин «Бајрам олду», Ә. Сабирин «Әкинчи», «Охутмурам, әл чәкин», А. Шаигин «Мәктүб јетишмәди», Т. Ш. Симурғун «Гајчы», С. Рүстәмин «Чапајев» әсәрләри (V синиф); С. С. Ахундовун «Гарача гызы», Ә. Сабирин «Бакы фәһләләринә» ше'ри, Н. Мәһдинин «Одлу гылынч һекајәси» вә с. кими әдәби

парчалар бу чәһәтдән хусуси әһәмийјәтә маликдир. Габагчыл мүәллимләр һәммин әдәби парчалардан шакирдләрин вәтәнпәрвәрлик тәрбијәси үчүн истифадә етмәјә хусуси фикир верирләр. Бакы шөһәриндәки 25 нөмрәли мәктәбин мүәллими Ш. Чәбрајылова Вагифин «Бајрам олду» ше'рини өјрәдәркән ашағыдакы чәһәтләрә хусуси диғгәт јетирир. О, шаирин дөврүнү, һөјатыны чох јыгчам бир шәкилдә, ајдын диллә шакирдләрә изаһ етдикдән сонра әсәрин охунмасына кечир. Мүәллим ше'рин мәфкурәви тәһлилинә әтрафлы шәкилдә апарыр, әсәрин ичтиман тәһлилинә дә хусуси фикир верир.

Бајрам олду һеч билмирәм һејләјим,
Визим евдә долу чувал да јохдур.
Дүјү илә јағ һамы чохдан түкәнмиш,
Әт һеч әлә дүшмәз, мотал да јохдур.

Мүәллим «евдә долу чувал», «дүјү, јағ», «әт» тапа билмәјән инсанларын һөјатыны әкс етдирән бу ше'рин ајры-ајры бәдин деталларына, һәр мисрадакы ичтиман мәнаја шакирдләрин диғгәтинә чөлб едир. Шаирин ајры-ајры ејһамларыны онлара изаһ едир. Мүәллим шакирдләри баша салыр ки, шаир «Бир сөз десәм, дәхи гојмазлар кәндә, халг батыб ноғула, шәкәрә, гәндә» сөзләри илә зәмәнәсинин варлы адамларыны нәзәрдә тутур. Бурада халг мәфһуму мүстәғим мәнада ишләдилимәшидир.

«Бајрам олду» ше'ринин тәдрисинә сәрф едилән дәрс ашағыдакы суалларла јекунлашдырыллар:

1. М. П. Вагиф «Бајрам олду» ше'рини јарадычылығынын һансы дөврүндә јазмышдыр?
2. О, ше'рдә халгын күзәрәһини нечә тәсвир етмишдир?
3. «Халг батыб ноғула...» мисраларында кимләри нәзәрдә тутмушдур?
4. Кечмишдә зәһмәткешләрин һөјат вә күзәрәһи нечә олмушдур?

Вәтәнимизин ағыр кечмиши, зәһмәт чәкән инсанын башына һәр күн кәлән мүсибәтин дәһшәти А. Шаигин «Мәктүб јетишмәди» һекајәсиндә марағлы тәрздә верилмишдир.

Қиrowабaд шөһәриндәки 3 нөмрәли фәһлә-кәнчләр нөвбә мәктәбинин мүәллими С. Сәјидов бу һекајәнин тәһлили заманы Гурбан сурәти үзәриндә әтрафлы дурур. Мүәллим шакирдләринә изаһ едир ки, Гурбан доҗма јурду Чәнуби Азәрбајҗандан Бакыја кәлмиш бир јохсул кәндлидир. Ону «гүрбәт елә» кәтирән ағыр ештијачдыр. Гурбан доҗма вәтәнидә әзиз балаларыны, арвадыны гојуб кәлмиш, онлара бир гарын чөрөк газанмағ үчүн һөјатыны тәһлүкәјә атмышдыр.

Мүәллим «Мәктүб җетишмәди» һекајәсинин тәһлилинә баша чатдырандан сонра, шакирдләринә белә бир тапшырыг верир: «Фәһләләрин кечмишдәки вәзијјәти илә Совет Бакысы нефт фәһләләринин һәјәты арасындакы бөјүк фәрг һаггында кичик инша јазын». Мүәллим өз шакирдләринә истигамәт верәркән, гејд едир ки, кечмишдәки фәһлә гурбанларла бу күнкү «нефтчи гурбанлар» арасында бөјүк фәрг вардыр. Сонра мүәллим һәмин фәрги һәјәти факт вә мисалларла шакирдләринә изаһ едир вә кәләчәк јазыларына истигамәт верир.

Беләликлә, шакирдләр Гурбан сурәтләри васитәсилә кечмишдә әмәкчи инсанларын мә'руз галдыгы мәһрумијјәтләрини конкрет сәһнәләри вә бәди фактлары илә таныш олулар.

Әдәбијјат мүәллими мувафиг әсәрләрин тәдриси илә әлагәдар олараг, кечмишин башга дәһшәтли мәнзәрәләрини дә шакирдләрин көзләриндә чаңландырыр. Шакирдләр «Вәтәнимиз кечмишдә вә инди» мәсәләси әтрафында дүшүнәркән, һәмин мөвзуда јазаркән артыг, онларын вәтәнпәрвәрлик һиссләри хүсуси бир еһтирасла аловланыр. Кечмиш дүнјанын «зүлмәт сәлтәнәти илә» јени дүнјамызын сәадәт ишыглары хүсуси бир тәздә кәтирир вә бу кими гүввәтли тәздәлар онларын вәтәнпәрвәрлик тәрбијәсинин формалашмасында мүәјјән дәрәҗәгә гәдәр тә'сир кәстәрир.

Әдәбијјат мүәллими V синифдә С. Рүстәмин «Чапајев» ше'рини тәдрис едәркән, шакирдләрини баша салыр ки, бизим бу күнкү хошбәхтлијимиз вә азадлыгымыз һеч дә асан баша кәлмәмишдир. Бу, һәр шејдән әввәл, гүдрәтли партијамызын рәһбәрлији алтында әмәкчи халгын инадлы мубаризәси, дөјүш вә вурушлары сәјәсиндә әлдә едилмишдир. Мүәллим, ше'рин тәдриси үчүн лазым олан мәһһәләләри баша чатдырмагла јанашы шакирдләрин диггәтини китабда ашағыдакы суаллара чәлб едир: 1. Вәтәндаш муһарибәси гәһрәманы Чапајев һаггында нә билирсиниз?. 2. Шаир өз гәһрәманы Чапајеви бизә нечә таныдыр? Мүәллим бу суаллар әсасында мүсаһибәгә башлајыр вә Чапајев ше'риндә вәтәндаш муһарибәси гәһрәманынын характеристикасыны баша чатдырыр.

Мүәллим шакирдләрини баша салыр ки, халг иши уфрунда гәһрәмәнлыгла һәлак оланлар өлмәзләр чәркәсинә кечир. Онлар халгын галбиндә һәмишәлик олараг јашајырлар. Һаггында ше'р охудуғумуз вә барәсиндә чох ешитдијимиз Чапајев дә белә чәсур вә фәдакар адамлардан бири олмушдур.

Чапајев бу күн арамызда јохдур... Лакин онун шәхсијјәти, мә'налы һәјәт јолу һәмишә бизә әзиз, догма вә нүмунәдир. Мәһз буна керә дә бу күн һәр бир совет адамы өзүнү Чапајев кими гәһрәмәнларын чәркәсиндә көрмәји арзулајыр.

Сонра мүәллим шакирдләрини баша салыр ки, халгымыз бу күнкү азадлыг вә сәадәтини Чапајев кими икид вә шадлы оғуллаарынын ганы баһасына әлдә етмишдир. Бу наилијјәтләри горумаг вә сахламаг исә биринчи нөвбәдә кәччә һәмин борчудур. Онун гәдрини билмәк лазымдыр. Өлкәмиздә «бөјүк вә кичик иш јохдур, бөјүк вә кичик гәһрәмәнлыг да ола билмәз»; бизим бүтүн бөјүк ишләримиз анчаг кичик ишләримиздән јараныр. Һәр бир кәччә совет адамы да чалышдыгы, ишләдији сәһдә өһдәсинә дүшдүју вәзифәни шәрәфлә јеринә јетирмәлидир. Гаршысына чыхан вәзифәни бөјүккүјүндән вә кичиккүјүндән асылы олмајараг јеринә јетирмәгә чалышмадыр. Мәсәлән, сиз Тофиг Һүсәјновун чәсур вә гәһрәмәнчәсына һәрәкәтини хатырлајарсыныз. О, дәниздә батмагда олан ушаглары хилас етмәк үчүн, өз нүмунәви мәктәбли вәзифәсини јеринә јетирмәк истәмишдир. Онун чәсур һәрәкәти нә гәдәр мә'налы олмушдур, фәдакарлыгы она нә чүр әбәди шөһрәт газандырмышдыр. Онун иши дә мүәјјән дәрәҗәдә өз севимли гәһрәманы олан Чапајевин ишинә бәnzәјир.

Шакирдләри совет вәтәнпәрвәрлији руһунда тәрбијәләндирмәк үчүн, ушаг вә кәччәләрин ингилабдан габагкы ачыначаклы һәјәти тәсвир едән әсәрләрин дә хүсуси әһәмијјәти вардыр. С. С. Ахундовун «Гарача гыз», Т. Ш. Симуригун «Гајчы» һекајәләри бу чәһәттән чох әһәмијјәтлидир.

Мә'лумдур ки, «Гарача гыз» һекајәсиндә әдибин һуманист фикирләри, кечмиш дүнјаны лә'нәтләјән нифрәт һиссләри гүввәтли верилмишдир. Һекајәнин идеја мөзмунуну ачмаг вә ону шакирдләрә дәриндән мәнпәсәтмәк үчүн мүәллимдән јахшы һазырлыг вә усталыг тәләб едилир. Бу чәһәттән Күрдәмир шәһәриндәки I нөмрәли мәктәбин мүәллими Әли Ибраһимовун иш тәчрүбәси диггәти чәлб едир. О, ашағыдакы чәһәтләри дәрсин тәһлили заманы шакирдләрин нәзәринә даһа габагыг шәкилдә чатдырмага чалышыр.

...Ахундовун «Гарача гыз» һекајәси ингилабдан габагкы ушагларымызын һәјәтиндән бәһс едир. Әсәрин гәһрәманы баһача Туту, Гарача гыздыр.

Мүәллим Гарача гыз сурәтини дәрин тәһлил едәркән зүлм вә истисмар үзәриндә гурулмуш чәмијјәтдә ушагларын ағыр вә дөзүлмәз һәјәтины, онларын мә'руз галдыглары

машагәтләри шакирдләрин нәзәриндә чагландырыр. Кечмиш дүнјанын бу гаранлыг сәлтәнәтиндә сөнүб мәнв олан ишыглар — гарача гызлар, онларын һәјат јолу шакирдләрин көзү гаршысындан кечәндә, онлар өзләринин нә гәдәр хошбәхт, бәхтәвәр олдугларыны даһа јакшы тәсәввүр едә билирләр. Мүәллим бурада мугајисә үсулундан истифадә едир. Кечмишлә бу күнү, ингилабдан габаг ушагларын һәјаты илә бәхтәвәр балаларымызын хошбәхт һәјатыны мугајисә едир. Партија вә һөкүмәтимизин ушаглар үчүн јаратдыгы көзәл шәраити, ушагларә олан јүксәк гајғыны һәјати фактлар әсаында шакирдләрә баша салыр.

Мүәллим дәрсдә мүсаһибәсинин сонуну ашағыдакы сөзләрдә гуртарыр: «Гарача гыз бу күн бизимлә бир дөврдә јашасајды вахтсыз ачылан чичәк кими боранлы вә фыртыналы бир дүнјаын гурбаны олмазды».

Меһрибан гоча, гајғыкеш инсан олан Пири киши әсәрин бир јериндә белә дејир: «...инди мән Гарача гызын бу зүлм јувасында галмасына разы дејиләм». Мүәллим ушаглары баша салыр ки, Пири кишиниң зүлм јувасына нифрәт долу етиразына бахмајараг, гарача гызлар дәншәтли һәјат мәнкәнәсиндә мәнв олуб кедирди.

Әдәби гираәт вә әдәбијјат дәрсләриндә мугајисә үсулундан лирик пејзажларын тәдриси заманында истифадә етмәк олар. Кәндин тәбии көзәлликләриндән данышаркән онун инсан әли илә јарандыгыны, хүсусилә совет адамларынын илан мәләјән чөлләри лаләзара чевирдикләрини, гушгонмаз гајалары Фәрһад кими јарыб, кениш јоллар ачдыгларыны, дәли чајлары истәдикләри кими чиловладыгларыны шакирдләрә анлашыглы бир диллә баша салмаға чалышмалы, совет Вәтәнимизин әвәзсиз көзәлликләринә кәнчләрин гәлбиндә аловду мәнәббәт ојатмалыдырлар.

Бу мөгсәдлә әдәби гираәт дәрсләриндә мугајисә - мүәллимә хүсусилә чох көмәк едир. Бакыдакы 31 нөмрәли мәктәбин мүәллими А. Бағырзадә јолдаш VI синифдә «Минкәчевир дастаны»ны кечәркән мәшһур шаиримиз Сәмәд Вурғунун «Рапорт» шеһриндән сечдији тутарлы мисалларла бу күнкү көзәл Минкәчевирин, совет адамларынын әли илә әзәмәтлә учалан бу јарашыглы шәһәри кечмишдәки:

«Кирли, јамаглы кәндимиз,

Үклү, алыглы кәндимиз»лә мугајисә едир.

Вәтәнимизин көзәл мәнзәрәли, сәфалы јерләри чохдур. Вәтәнин көзәлликләри һәмийшә јазычылары дүшүндүрмүш, онларын әсәрләриндә өз әксини тапмышдыр. Белә әсәрләр

V—VII синифләрин програмында да чохдур. Низами Кәнчәвинин «Бәрдәнин тәрифи», А. Сәһһәтин «Јај сәһәри» кими әсәрләри бу гәбилдәндир. Әдәбијјат мүәллимләри көзәл тәбиәт тәсвирләри илә зәнкин олан белә әсәрләрдән кәнчләрин вәтәнпәрвәрлик тәрбијәси үчүн истифадә етмәјә чалышырлар. Лакин унутмаг олмаз ки, белә әсәрләр мүәллимдән бир гәдәр диггәтли олмагы тәләб едир. Нијә? Вәтәнимизин јашылдыглары, дурна көзлү булаглары, кечилмәз мәнәләри кечмиш заманларда — ингилабдан әввәл дә олуб, ингилабдан әввәл дә сәһәр ејни тәбии көзәллији илә (А. Сәһһәтин «Јај сәһәри»ндә олдугу кими) ачылырмыш. Лакин кимин үчүн? Бах, мүәллим дә мәнз бу мәсәләни диггәтлә ајырд етмәји шакирдләрә өјрәдә билмәлидир.

Шакирдләри вәтәнпәрвәрлик руһунда тәрбијәләндирмәк үчүн бәдни әдәбијјатда В. И. Ленин вә онун силаһдашларынын сурәтләри бөјүк әһәмијјәтә маликдир.

Халг шаири Рәсул Рзанын «Ленин» поемасы бу чәһәтдән бөјүк тәрбијәви әһәмијјәтә маликдир.

Мә'лум олдугу кими, бу поемада В. И. Ленинин һәјат вә фәалијјәти эпик-лирик планда верилмишдир. Шаир Ленинин һәјат вә фәалијјәтини кәнчлик илләриндән башлајараг, вәфатына гәдәр тәсвир вә тәрәннүм етмишдир.

Поеманы шәрти олараг ики јерә бөлмәк олар: әсәрин биринчи һиссәсиндә В. И. Ленинин һәјат вә фәалијјәтинин ингилабдан әввәлки, икинчи һиссәсиндә исә ингилабдан сонракы дөврү көстәрилмишдир. В. И. Ленин һәлә вахты илә социал-демократларын — коммунистләрин ингилабдан габагкы фәалијјәтини, шәраит вә вәзијјәтини характеризә едәрәк јазмышдыр:

«Биз бәрк әл-әлә вериб, сых бир дәстә һалында учурумлу вә чәтин бир јолла кедирик. Бизи һәр тәрәфдән дүшмәнләр әһәтә етмишдир вә биз, демәк олар ки, һәмийшә дүшмән атәши алтында јол кетмиш олуруг»¹.

В. И. Ленинин бу сөзләри Совет һакимијјәтинин илк илләриндә фәалијјәт көстәрән мүбариз коммунистләрин дә һәјат јолуну характеризә едир.

VII синфин әдәби гираәт китабында «Ленин» поемасындан верилмиш «Дүшмәнләр» парчасындакы һадисәләр дә мәнз белә бир «атәш алтында» чәрәјән едир. «Дүшмәнләр»

¹ В. И. Ленин, Әсәрләри (4-чү нәшри), 5-чи чилд, сәһ. 368, Азәрнәшр, 1949-чу ил.

фәслиниң сонунда В. И. Ленин сурәти дә тәсвир вә тәрәннүм олуңур. Шаир бурада бөјүк Ленинни өлмәз әмәлләрини, ишығлы фикирләрини, «өлкәләрә вә халгларә узанан сүлһ элинин» гүдрәтини хүсуси бир пафосла тәрәннүм едир.

Мә'лумдур ки, Р. Рзанын ән бөјүк мүнәффәғијјәти онда олмушдур ки, В. И. Ленинни нәчиб сифәтләрини, јени типли бир рәһбәр кими халг күтләләри илә үзви сурәтдә бағдылығны поетик бир еһтирасла, көзәл сәнәткарлығла өз поема-сында верә билмишдир. Шаир, Ленинни ингилаби фәалијјәтини, социализм чәмийјәти гурмағ үчүн мубаризәсини, халғын азадлығ вә сәадәти уғрунда ингилаби фәалијјәтини вермәк үчүн чанлы бојалар тапмышдыр. Бу вә буна бәнзәр чәһәтләри әсәрдән тапыб, мүнәсиб формада шакирдләрә чатдырмағ чох фајдалыдыр.

Бу чәһәтдән, Орчоникидәе рајонундакы 101 нөмрәли мәктәбин әдәбијјат мүнәллими Тамара Гулијеванын, Әзизбәјов рајонундакы 185 нөмрәли мәктәбин мүнәллими Маһмуд Садыговун иш тәһрибәләри чох марағлыдыр. Онлар бөјүк Ленинни ән көзәл сифәтләрини шакирдләрә чатдырмағ үчүн хүсуси сә'ј кәстәрирләр.

Һәмни мүнәллимләр шаирин поемасындакы Ленинни чанлы, камил, һәгиги образыны шакирдләрә изаһ етмәк үчүн, онун инсанпәрвәрлик вә инсанлығ кими нәчиб сифәтләрини, «инсанлар арасында ән инсан вүчүдлу» (В. Мајаковски) бир шәхс олдуғуну поемадан кәтирдикләри мүнәфиг мисалларда ајдынлашдырырлар. Беләликлә, онлар Ленинни симасында социализм эпохасынын јени адамынын ән көзәл кејфијјәтләрини үмумиләшдирирләр. Онлар изаһ едирләр ки, Ленин вәтән вә халгдыр. Ленин ејни заманда шанлы партијамыздыр. О, чаһаншүмүл ингилабымыздыр. Шаир, Ленинни симасында коммунизм уғрунда мубаризә апаран, инсанлары әсарәт зәнчирләриндән гуртармаға чалышан бир даһи рәһбәр көрмәклә бәрәбәр, ејни заманда онун бу мә'налы «һәјат китабыны варағладығча» Ленинни бир инсан оларағ бүтүн бәшәријјәт үчүн нүмунә, идеал кими тәрәннүм вә тәсвир етмишдир:

Ленинин һәјатыны
чевириб варағ-варағ,
биз үмман ичиндән,
бир дамла алсағ анчағ
күнәш бирчә дамлада
алышыб јанан кими,
бу дамлада көрүнәр

Ленин бир рәһбәр кими,
Ленин бир инсан кими.

Шаир, бу бөјүк рәһбәр вә көзәл инсанын ән нәчиб сифәтини онда көрүр ки, о, өмрүнү халг ишинә һәср етмишдир. Шаир тејд едир ки, онун халға гуртулуш јолуну кәстәрән јолуну кимсә бүкә билмәди. О, өз елминин гүдрәти илә мубаризә јолларыны ишығландырды. О, «гуртулуш давасында илк сәркәрдәмиз олду». О, мубаризәнин ән чәтин дөгигәләриндә бир «дағ гарталы кими фыртыналардан ашды». Бәшәријјәтин гаршысында азадлығын вә сәадәтин нурлу јолларыны ачмаға мүнәффәғ олду...

Јухарыда адларыны чәкдијимиз мүнәллимләр «Ленин» поемасындан верилмиш парчаны тәдрис едәркән, Ленинни һәјат вә фәалијјәтини әкс етдирән әјани васитәләрдән чох кениш истифадә едирләр. Онлар мүнәсибәләрини һәмни шәкилләр үзрә гурурлар. В. И. Ленин һагғындакы мә'лум хәтирәләр исә әдәби парчанын даһа әтрафлы өјрәнилмәсинә көзәл јардым кәстәрир.

Совет јазычылары социалист Вәтәнимизин тарихиндәғызыл хәтләрлә јазылмыш ән мүнүм дөнүш мәрһәләләриндә һәмишә һәјатын дәринликләринә баш вурмуш вә өн атәш хәттиндә дајанмышлар. Истәр илк бешилликләр заманы, истәр алман фашизминә гаршы гәһрәман совет адамларынын адаләтли халг мубаризәсинә галхдығлары ағыр имтаһан иләләриндә, истәрсә дә Бөјүк Вәтән мубаризәсиндән сонра, фәлә синфинин, колхозчуларын вә зијалыларын коммунизм идејалары илә нурланмыш јарадычы әмәји сәјәсиндә өлкәминин даһа јүксәк инкишаф сәвијјәсинә учалдығы дөврдә һәр бир намуслу совет јазычысы өз бәди әсәрләри илә гуран вә јарадан һәмвәтәнләримизи руһландырмыш, кениш халг күтләләринин мә'нәви инкишафына јахындан көмәк етмишләр.

Инди Совет Вәтәнимиз тарихдә мисли көрүнмәмиш әзәмәтли коммунизм гуручулуғу програмыны һәјата кеширмәјә башламышдыр. һәмвәтәнләримиз әмәк чәһәсиндә, елм әләминдә бөјүк гәһрәманлығлар кәстәрир, бүтүн дунјаны өз мүгәддәс әмәкләри гаршысында һејран гојурлар. Совет халгларынын меһрибаң гардашлығ аиләсиндә бој атыб јүксәлән Азәрбајҗан әдәбијјаты бу күн дә мүнәсибләримиз һагғында әсәрләр јарадыр, сөзүн сәһирли күчүндән вә гүдрәтиндән истифадә едәрәк, көрдүјүмүз ишләрин әзәмәтини бүтүн дунја

гаршысында нүмаиш етдирмәјә чалышырлар. Мүасир совет јазычылары бу күнүн гәһрәманларының бәдиһ сурәтләрини Јарадыр, адамларымызын көрдүкләри бөјүк ишләри тәрәннүм етмәјә сәј кәстәрирләр.

Бүтүн мүасир совет әдәбијјатыны, онда тәрәннүм едилән вәтәһпәрвәрлик идејаларыны орта мәктәб програмында әһатә етмәк мүмкүн олмадығындан, Бөјүк Вәтән мүһарибәси дөврүнүн бү күнүн көзәл әсәрләри V—VII синифләрдә ајрыча өјрәнилмир.

Јери кәлмишкән бир мәсәләни гејд етмәк әһәмијјәтсиз олмазды. Бөјүк Вәтән мүһарибәси илләриндә јазылмыш (мәсәлән, Әһмәд Чәмиллин «Чаһ нәнә, бир нағыл да де», С. Рүс-тәмийн «Күн о күн олсун ки...») бужими бир чох әсәрләр, һәм дә бәдиһ чәһәтдән јеткин олан әсәрләр мәктәблиләрдә ән нәчиб инсани сифәтләр тәрбијә етмәк, кәңчләрдә Вәтәнә олан сонсуз мәнәббәти даһа да чөшдурмаг үчүн чох мүнасиб әсәрләрди.

Бизим фикримизчә, Бөјүк Вәтән мүһарибәси дөврүндә јазылмыш вә кәңчләрдә вәтәһпәрвәрлик тәрбијә етмәк мәгсәди илә чох јарарлы, әсил сәнәт нүмунәләри олан бу лирик әсәрләри, «Ана вә почталјон» кими сүжетли парчалары V—VII синифләрин програмына даһил етмәк хејирли оларды.

А. АБДУЛЛАЈЕВ,
педагогик елмләр доктору,
профессор.

ШАКИРДЛӘРДӘ ИНША ЈАЗМАГ БАЧАРЫҒЫНЫН ИНКИШАФ ЕТДИРИЛМӘСИ ЈОЛЛАРЫ

Совет мәктәби кәңч нәсли кәләчәкдә мүхтәлиф ихтисаслар үзрә мүстәгил јарадычы ишләр апармаг вә коммунизм чәмијјәти гурулушунда фәал иштирак етмәк үчүн һазырлајыр. Шакирд кәләчәкдә ким олурса-олсун, һансы сәһәдә чалышырса-чалышсын о, өз фикирләрини, дүшүндүкләрини башгасына дүрүст ифадә едә билмәк зәруријјәти илә гаршылашачагдыр. Мүәјјән мәсәләјә даир өз арзу вә көрүшләрини мүнтәзәм сурәтдә верә билмәји, јахуд бу вә ја дикер мөвзуја анд бир материалы изаһ етмәји бачармаг вәрдишләри шакирдләрдә мәктәб тәлими дөврүндән әлдә едилмәјә башланыр. Шакирд фикрини ифадә етмәк үчүн зәрури олан әсас вәрдиши VIII—X синифләрин әдәбијјат дәрсләриндә мүәллимин вәрдији мөвзуја даир јаздығы иншада алыр. Буна көрә дә инша мәнәғәләләринин апарылмасы орта мәктәбдә чох бөјүк әһәмијјәтә маликди.

Иншанын мүхтәлиф нөвү ола биләр. Лакин буларын һәр бириндә шакирдин мүәјјән бир јарадычылыг үнсүрү өзүнү кәстәрир. Шакирдин јарадычылыг бачарығы хусусән мүһакимә типли иншаларда даһа артыг мејдана чыхыр. Бу чүр иншада, шакирдин мөвзуја даир ирәли сүрдүју мүстәгил мүһакимәләр ифадә олунур. Белә бир бөјүк вә чәтин јазы-ишинин, әлбәттә, кениш планы, дүзкүн вә дәгиг тезисләри вә әсасландырылмыш мәнтиги дәлилләри олмалыдыр.

Шакирд јахшы инша јаза билмәк үчүн, материалы дәриндән өјрәнмәли, ону баша дүшүб дәрк етмәли, о барәдә шәхси мүһакимәјә малик олмалыдыр. Бу исә мүәллимин рәһбәрлији илә синифдә вә евдә шакирдин мүстәгил олараг

чалышмасындан асылдыр. Шакирд жаздыгы иншада материалы ифадә етмәк вә өз фикирләрини ардычыл шәкилдә верә билмәк үчүн һәр шејдән әввәл нитг мәдәнијјәтине сайиб олмалыдыр. Бурада шакирдин үмуми инкишафы, иншаны мұвәффәғијјәтлә јазмаг үчүн зәрури шәртдир. Шакирдин мәлүматлы олмасы, онун классик вә совет әдәбијјаты илә танышылығы әсасән синифдәнкәнар мұталиә васитәси илә әлдә едилир.

Мүәллим шакирдләри инша үзәриндә ишләтдији заман онларда үслубијјат сәһәсинә даир дә мұхтәлиф вә рәнкарәнк вәрдишләр инкишаф етмәјә башлајыр; буна көрә дә шакирд һәмин ишин өһдәсиндән ләјәгәтлә кәлә билмәк үчүн лазымлы сөзләр тапмалы, ајры-ајры чүмләләр гурмагы дүшүнүб дүрүстләшдирмәли, фикирләрини һансы нитг нөвү илә ифадә едәчәксә нитгин тәләбләрини нәзәрә алмалыдыр. Лакин инша үзәриндә апарылачаг иш шакирдләрдә тәкчә дилә диггәтлә јанашмагы тәләб етмир, бу ејни заманда онларда кәләчәк совет ишчиләри үчүн зәрури олан кејфијјәтләри; мәсәлән, ишин мәғсәдини јахшы билмәји, иши планлашдырмагы бачармагы, һәјати фактлары бир-бириндән ајыр едә билмәк јолу илә өјрәнмәји бачармагы бу фактларын арасында әләгә јаратмагы вә үмумиләшдирмәләр етмәји бачармагы, көрәчәји ишә тәләбкар мүнәсибәт бәсләмәји дә инкишаф етдирмәлидир. Инша үзәриндә апарылачаг ишләрин һәгигәтән бу кејфијјәтләри инкишаф етдирә билмәси үчүн ашағыдакы чәһәтләрә диггәт едилмәлидир: шакирдләр иншаја верилән әсас тәләбләри билмәлидирләр, онлар иншанын планыны дүзәлтмәји бачармалыдырлар, инша үчүн материал топламагы билмәлидирләр, бу материаллары тәһлил етмәји вә өз фикирләрини мәнтиги сурәтдә ифадә етмәји бачармалыдырлар. Беләликлә, мәктәбдә апарылан инша мәшғәләләри шакирдләрин јалныз нитгини инкишаф етдирмир, биликләрини јохламаыр, ејни заманда онларда мұәјјән бир иш үсулунын јаранмасына да көмәк едир.

Инша һаггында шакирдләрә тәхминән ашағыдакы гәјдә үзрә мәлүмат вермәк олар.

Инша јазы—мұәјјән гәјдә үзрә, јазылы шәкилдә фикирләримизи билдирмәкдир; јәни бир һадисә һаггында өз аңлајышларымызы ардычыл олараг, там вә ајдын шәкилдә ифадә етмәкдир. Инша сөзүнүн лүғәти мәнасы да елә јаратмаг, вүчүдә кәтирмәк демәкдир.

Иншада, сөзлә ифадә олунмуш бүтүн әсәрләрдә олдуғу кими, мәзмунла (иншада ифадә едилмиш фикир вә һиссләр-

лә) форманы (јәни, һәмин фикир, һисс вә сөзләрин верилмәси гәјдәсини) бир-бириндән фәргләндирмәк лазымдыр. Форма мәзмуну ифадә етмәк үчүн имкан јаратдыгындан вә ејни заманда мәзмундан асылы олдуғундан, иншанын бу чәһәтләри арасында чох сых әләгә вардыр.

Иншаја ашағыдакы тәләбләр верилир:

1) Мөвзуну дүрүст, дүзкүн дәрк етмәк вә ону там шәкилдә ишыгландыра билмәк.

2) Иншада, мөвзунун гаршыда гојдуғу суаллара чаваб верә билчәк фикирләрин олмасы.

3) Әсас фикрин дүзкүнлүјүнү фактларла тәсдиг едә билмәк.

4) Иншанын гурулушча дүзкүн олмасы, јәни орадакы фикирләрин мәнтиги ардычылыгыла верилмәси, онларын арасында әләгә јарадылмасы вә нәһәјәт онларын әдәби бир диллә ифадә едилмәси.

Бунлардан сонра гејд едилмәлидир ки, инша үзәриндә ишләркән бәзән елә јарадычы һаллар олур ки, онлары һеч бир гәјдә-ғанунла тәнзим етмәк мүмкүн дејилдир; бунунла белә јухарыдакы тәләбләри јеринә јетирмәк үчүн ишдә мұәјјән системин олмасы да лазымдыр. Буна ән јахшы мисал, В. И. Ленинин гардашы Д. И. Улјановун Владимир Иличин мәктәбдә охујаркән иншаны нечә јаздыгы һаггындакы хатирәси ола биләр.

«Евә јазы иши верилдикдә, о һеч бир заман кимназист јолдашларынын әксәријјәтинин етдији кими, иши тәһвил вермәк лазым кәлдији күнүн әрәфәсиндә, бүтүн кечәни отуруб тәләсик јазмазды. Әксинә, мөвзу елан олунан вә јазмаг үчүн вахт тәјјин едилән кими, — адәтән ики һәфтә вахт верилирди. —Владимир Илич дәрһал ишә башлајарды. О, вәрәгин дәрдә бири гәдәр олаң кағызда кириш вә нәтичә дә дахил олмагла әсәрин планыны тәртиб едәрди. Сонра бир вәрәг кағыз көтүрүб ону узунуна икигәт бүкәрди вә вәрәгин сол тәрәфиндә тәртиб едилмиш плана мұвафиг олараг һәрфләр вә рәгәмләр гејд етмәклә әсәрин илк гарасыны јазарды. Вәрәгин сағ тәрәфи, јахуд еңли һашијәләр тәмиз галарды. Сонраки күнләрдә о бураја әләвәләр, изаһат, тәсһилләр, һабелә истинад едилән әдәбијјаты јазарды—бах: филан әсәр, филан сәһифә.

Күндән-күнә илк гејдләр јазылмыш вәрәгин сағ тәрәфи там бир сыра гејдләр, тәсһилләр, истинадлар вә и. а. илә долдуруларды. Сонра әсәрин тәһвил верилчәји вахтдан аз әввәл тәмиз кағыз көтүрүб бүтүн әсәрин гарасыны јазарды вә етдији гејдләрини габагчадан һазырлајыб јанына топладыгы

мүхтәлиф китаблардан јохлајарды. Инди она јалпыз тәмиз дөфтөр көтүрөрөк тамамилә ишләниб һазырланмыш эсәрин үзүнү мүрәккәблә тәмиз көчүрмәк галырды».¹

Д. И. Улјанов ејни заманда гејд едир ки, дил мүәллими «...Владимир Иличин јазы ишләринә вәлеһ оларды вә чох заман она садәчә олараг беш дејил, беш плјус гијмәти верәрди. О, дөфәләрлә анамыза дејәрди ки, Владимир Иличин јазы ишләриндә этрафлы дүшүнүлмүш систем, шәрһин ғыса, ајдын вә садәлији илә бирликдә боллу фикир олмасы онун чох хошуна кәлир».²

Иншанын мөвзусу. Инша үзәриндә апарылачаг иш, башга мүрәккәб ишләрдә олдуғу кими, ајры-ајры мәрһәләләрә бөлүнүр. Она көрә мүәллим, шакирдләрди инша үзәриндә апарылачаг ишин һәр бир мәрһәләси илә ајрылығда таныш етмәли вә илк нөвбәдә исә онлары мөвзу этрафында дәриндән дүшүнмәјә адәт етдирмәлидир. Шакирд мөвзуну фикирләшәркән ону нечә вә һансы чәһәтдән ишығландырмалы олдуғуну вә бунула әлагәдар олараг, иншада һансы мәсәләләрди эһәт етмәк лазым кәлдијини өзү үчүн ајдынлашдырмалыдыр. Мөвзунун мәзмуну һағғында ајдын тәсәввүр олмадығда иншанын дәғиғ планыны чызмағ да мүмкүн олмаз; нәтичәдә инша јазынын ифадәләрди дағынығ олар, мәти исә мөвзунун төләб етдији чәрчивәдән кәнара чыхар вә әсас мөвзуја даир јазылмаз. М. В. Ломоносовун дејдији кими «мөвзуну думанлы тәсәввүр етдикләри үчүн ону думанлы да јазырлар».

Инша јазыја башламадан әввәл мөвзуну этрафлы дүшүнмәји вә јазачағлары иш үчүн бунун әһәмијјәтли бир шәрһ олдуғуну шакирдләрә баша салмағ лазымдыр.

Бунун үчүн ејни әшја вә ја һадисәјә аид олан бир нечә мөвзунун мәзмуну арасындакы фәрғә шакирдләрдин диггәтин чәлб етмәлидир. Буна мисал олмағ үчүн ашағыдакы мөвзулары алағ:

1) «Алмаз сурәтинин характеристикасы», 2) «Алмаз кәнддә јени мәктәб гуран мүбариз бир совет мүәллимидир». Бурада «Алмаз сурәтинин характеристикасы» даһа кениш мөвзудур.

Һәмин мөвзуја даир инша јаздығда «Алмаз» пјесинин гәһрәманы олан Алмаз сурәтинин бүтүн дахили вә психолоғи хүсусијјәтләрини ачыб тәһлил етмәк вә бунларын һансы

¹ Бах. В. И. Ленин дағғында гоһумларынын хатирәләри. Бақы, 1957. сәһ. 99—100.

² Јенә орада.

е’тиғадлар вә идеолоғи тә’сирләр нәтичәсиндә мејдана чыхмасыны фактларла көстөрмәлидир. Бунун үчүн һәмин дөврдә кәнддә кедән сифи мүбаризәни, белә бир ағыр шәрһәттә Алмазын дүшмән үнсүрләрә вә үмумијјәтлә көһнәлик вә чәһәләтә гаршы апардығы чәсарәтли вә ардычыл дејүшләр, бу мүбаризәдә Алмазын мүвәффағијјәтли вә нөгсанлы чәһәтләри инандырычы дәлилләрдә шәрһ олунмалыдыр.

Икинчи мөвзу биринчијә нисбәтән о гәдәр дә кениш дејилдир.

«Алмаз кәнддә јени мәктәб гуран мүбариз бир совет мүәллимидир» мөвзусунда јазылачаг ишда Алмазын һәғиғи бир совет мүәллими кими, һеч кәсдән чәкинмәдән, Азәрбајҗанда Совет һакимијјәтинин илк илләриндә өз әбасыны вә чалмасыны дејишәрәк мүәллимлик етмәјә башлајан мүрәтәчә мирзә сәмәндәрләрә, онларын көһнә тә’лим-тәрбијә үсулларына гаршы чохчәһәтли мүбаризәни көстөрмәлидир.

Публисистик характер дашыјан вә ејни мәсәләјә аид олан бир нечә мөвзунун мәзмунундакы фәрғи дә шакирдләрә пәһи етмәк лазымдыр. Буну мәсәләп, ашағыдакы мөвзуларда даһа ајдын көрмәк олар: «Совет вәтәнпәрвәрлији—Совет чәмијјәтинин һәрәкәтвәричи гүввәсидир», «Совет вәтәнпәрвәрлији вә ССРИ халғларынын достлуғу». Биринчи мөвзу үзәрә инша јаздығда гаршыда гојулан әсас вәзифә, совет адамларынын мә’нәви аләмини, онун әхлағыны мүәјјәнләшдирән мүһүм бир мәсәләни—социалист Вәтәнимизә бәсләдијимиз мөһәббәт вә сәдағәти көстөрмәкдир. Белә бир мөвзуја аид инша јазаркән, ашағыдакы мәсәләләр үзәриндә дајанмағ мөсләһәтдир: әкәр капиталист гурулушунда чәмијјәт ики дүшмән сифә бөлүнмүшсә, инсанын инсан тәрәфиндән истисмар олунмасынын ләғв едилдији бизим өлкәмиздә әксинә олараг, шәхси вә иҗтимаи мәнәфеләр тамамилә бир-биринә мүвафиг вә ујғундур. Совет халғы бу вахта гәдәр тарихдә мисли көрүнмәмиш бир әхлағи-сијаси бирлијә наил олмушдур; капиталист дөвләтләринин саһибл бир груп капиталист олдуғу һалда, социализм өлкәсиндә һәр вәтәндаш онун саһибләриндән бирин һесаб олунур. Капиталист өлкәләриндә ағыр сијаси бир зүлм һөкм сүрүр—һәмин өлкәләр тәқрар-тәқрар бөһран кечирир, онлар ирг бәрәбәрлијини инкар едиб, гара дәриси оланларын һүғу-ғуну тапдаладығларындан, бир чох инсанларда кәләчәјә горхулу нәзәрлә бахмағ, өз күчүнә вә тәләјинә инанмамағ әмәлә кәлмиш, онларда бөдбинлик дүнјакөрүшү јаранмышдыр. Лакин иғтисади вә мәдәни, елми вә техники чәһәтдән чох јүксәкләрә галхмыш Советләр өлкәси вәтәндашларынын шүү-

рунда һәм ин гурулушун һәм һәнк үстүплүкләри һәм һишә чанла-
ныр вә онларда ән габагчыл бир өлкә кими өз Вәтәни илә
фәхр етмәк һисси күндән-күнә артыр вә гүввәтләнир. Сосиа-
лист Вәтәнимизин чичәкләнмәси вә онун тәрәггиси, совет
халгларының коммунизм гуручулуғуна олан инамның даһа
да мөһкәмләндирир; бурадан да халгларымызын елм. техника,
сәнајә вә кәнд тәсәррүфаты сәһәсиндә мисли көрүнемәмиш
мүвәффәғијјәтләри мејдана чыкыр.

«Совет вәтәһпәрвәрлији вә ССРИ халгларының достлуғу»
мөвзусунда јазылачаг иншада әсас мәгсәд, Совет Иттифагың-
да јашајан ајры-ајры халгларын милли әһәһәләри илә бүтүн
зәһмәткешләрин үмуми мәнәфәјинин аһәһәкдар сурәтдә бир-
биринә ујғун кәлмәсини ачыб изаһ етмәк олмалыдыр. Бунун
үчүн һәм ин мөвзу үзрә јазылачаг иншада ашағыдакы мүддәә-
лары инкишаф етдирмәк лазымдыр. Совет вәтәһпәрвәрлији
халглары бир-бириндән ајрымыр, әксинә онлары бирләшди-
рир, Совет Иттифагында јашајан халглар арасындакы гар-
шылығлы әлағә һуғуғ бәрәбәрлијинә әсасландығындан бурада
милләтләр «ашағы» вә «али» тәбәғәләрә бөлүнмүр, чар Руси-
јасында олдуғу кими, бурада милләтләр арасында гыргын
вә дүшмәнчилик тохуму сәпилмир; габагкы мәзлум халглар
инди Совет Иттифагында һәғиғи мәнәда азадлығ вә мүстә-
гиллик алмыш, өз тәсәррүфат вә мәдәни кериликләрини ләғв
етмишләр, тәсәррүфат системинин бирлији, үмуми сијаси
мәнәфә бүтүн Совет Иттифагы халгларының ваһид гардаш
аиләдә бирләшдирмишдир; өлкәмизин халглары арасында
достлуғун јарадылмасы вә мөһкәмләндирилмәси ишиндә бе-
јүк гардаш рус халгы чох мүнүм рол ојнајыр. Коммунист пар-
тијасы вә Совет дәвләтинин јүрүтдүјү дүзкүн милли сијасәт
вә күндәлик гајғы нәтичәсиндә өлкәмиздә социалист мәдәниј-
јәти өзүнүн зәһкүн милли формалары илә артыг чичәкләнмиш
вә өз әтирли, хош рајиһәсини әтрафа јаймағдадыр.

Мүәллим иншаја даир мөвзу сечәркән јалныз һәр синиф
үчүн програмда кәстәрилмиш әдәби материаллара әсаслан-
мамалы, ејни заманда о, шакирдләрин һазырлығ сәвијјәси
вә инкишафының да нәзәрә алмалыдыр. Хүсусән иншалары
тәдричән мүрәккәбләшдирмәк истәдикдә, мөвзулары сечмәјә
дә ајрыча диггәт едилмәлидир.

VIII синифдә шакирдләрин инша јазылары үчүн илк
вахтларда әдәби әсәрләрә әлағәси олан мөвзулар да сечмәк
олар; белә јазыларда гаршыда гојулай тәләбләрә чаваб вер-
мәк үчүн әсасән әсәрин мәтнини билмәк кифәјәт едәр. Би-

ринчи инша бир нөв тәһкијә хасијјәти дә дашыја биләр (мәсә-
ләһ, «Короғлунун јадәлли ишғалчылары гаршы мүбаризәсин-
дә халг күтләләринин иштиракы»). Бир аз сонра дәрин пси-
холожи тәһлил вермәдән садә характеристикалар јаздырмағ
да мүмкүндүр (мәсәләһ, «Низаминин Солтан Сәнчәр вә Га-
ры» һекајәсиндә гары сурәтинин характеристикасы). VIII си-
нифдә бир әсәри әһәтә едәчәк даһа кенеш мөвзулар вермәк
дә мүмкүндүр (мәсәләһ, Фүзулинин «Ләјли вә Мөһшун» пое-
масында XVI әср Азәрбајҗан гадынлығы вәзијјәтинин әкс
олунмасы).

IX синифдә ајры-ајры персонажларың характеристикасы-
ның даһа дәриндән тәһлил етмәкдән башга (мәсәләһ, «Јуси-
фи-Сәррач сурәтиңиң характеристикасы»), ичтимаи-мәишәт
характеристикаларының верән иншалар да јаздырыла биләр
(мәсәләһ, «Ә. һагвердијевин «Дагылан тифаг» фачиәсиндә
мүлкәдар аиләси»); бурада мугајисәли характеристикалар-
дан истифадә олуна биләр (мәсәләһ, «Нәчәф бәј Вәзировун
«Мүсйбәти-Фәхрәддин» фачиәсинә әсасән Фәхрәддин вә
Рүстәм бәј сурәтләринин мугајисәси») вә нәһәјәт шакирдләрә
үмумиләшдиричи мөвзулар үзрә инша јаздырмағ олар (мәсә-
ләһ, «Ч. Мәммәдгулузадәнин «Данабаш кәндинин әһвалат-
лары» повестиндә дин, мөвһумат вә өзбашыналығың кәскин
тәһғиди»).

X синифдә инша үчүн мүәјјән бир јазычының бәдни үсул-
ларының ачмағы тәләб едән мөвзулар верилмәлидир (мәсәләһ,
«Ч. Чаббарлының «Од кәлипи» пјесинин бәдни хүсусијјәтлә-
ри»), һәр һансы бир јазычының мүәјјән јарадычылығ дөврү-
нүн тәһлили (мәсәләһ, «Ч. Чаббарлы Азәрбајҗан совет әдә-
бијјатында социализм реализминин ән көркәмли нүмајәндәси-
дир»); јахуд иншада јазычының бүтүн јарадычылығының гиј-
мәтләндирмәк олар (мәсәләһ, «Сәмәд Вурғун Азәрбајҗан со-
вет ше’рини јүксәкләрә галдыран бөјүк бир сәнәткардыр»).

Орта мәктәбин јухары синифләриндә шакирдләрә: совет
халгының һәјатында олан мүнүм һадисәләрә даир, комму-
нист әхлагына даир, үмумијјәтлә давраһыша, әмәјә, мәдәниј-
јәтә, иччәсәнәтә даир мәсәләләр галдыран публисистик харак-
терли мөвзулар да вермәк олар. Мәсәләһ: «Мән Совет Итти-
фагы вәтәндәшыјам», «Совет вәтәһпәрвәрлији», «Мән дост-
луг вә јолдашылығы нечә тәсәввүр едирәм» вә с. Совет кәһчлә-
рини бөјүк принципнал әһәмијјәти олан мәсәләләр үзәриндә
чидди дүшүнмәјә, өз фикир вә һиссләрини сәјләмәјә мәчбур
едән белә мөвзуларың, әлбәттә, чох бөјүк тәрбијәви әһәмиј-
јәти вардыр.

Иншанын планы. Мә'лум олдуғу үзрә мөвзуну бир-дән-бирә ачмаг мүмкүн дејилдир; иншанын мазмунуну анчаг һиссәләрә ајырыб тәдричән ифадә етмәк олар. Буна көрә инша јазаркән шакирдләрә планла ишләмәјин нә гәдәр әһәмијјәтли олдуғуну изаһ етмәк лазымдыр. План елә бир кәс-тәричидир ки, о, мөвзуну ифадә етмәк вә иншада нәзәрдә ту-тулачаг башлыча мәсәләләрин ардычыллығыны көзләмәк үчүн шакирдә истигамәт верир. План фикрин ифадәсини сәлигәјә салыр, ону сәррастлашдырыр, инша үчүн материал топламаг ишини асанлашдырыр, тәқрарлара вә мүүјјән мәсә-ләләри нәзәрдән гачырмаға имкан вермир. План, дағыныг фикирләри низама салыр, онылары гаршылашдырмаг јолу илә, һансы фикрин өзүндән сонра кәлән фикри дәрк етмәјә көмәк едәчәјини мүүјјәнләшдирир.

План дүзәлтмәк мөвзудан асылы олдуғундан, әлбәттә, бүтүн иншалар үчүн ваһид бир план гәбул етмәк олмаз. Әв-вәлчә, әсас чәһәтләри гејд едән ғыса бир план тутулур; бура: кириш, мөвзунун башлыча мәсәләләри вә нәтичә јазылыр. Белә планын олмасы инша үчүн материал сечилмәси ишини тәнизим етмәк нөгтеји-нәзәриндән чох әһәмијјәтлидир.

Иншанын кириш һиссәси адәтән мөвзуну ифадә етмәк үчүн бир мүгәддимәдир; бу мүгәддимә мүхтәлиф вә рәнкар-рәнк шәкилдә верилә биләр. Бурада иншанын һансы мате-риала әсасән јазылмасы, јазычынын јарадымылығына һан-сы шәраитиң тә'сир кәстәрмәси, әсәрин вә ја орадакы сурәт-ләрин јарадылмасында гаршыја гојулан мөгәсәд вә с. бу ки-ми мәсәләләр изаһ едилә биләр. Мәсәлән, «Сәттархан сурә-тиниң характеристикасы» мөвзусу үзрә јазылачаг иншанын кириш һиссәсиндә М. С. Ордубадиниң «Думанлы Тәбриз» романынын әсас идејасыны кәстәрмәк олар; јахуд «Фирудин сурәтиниң характеристикасы» мөвзусу үзрә јазылачаг инша-нын кириш һиссәсиндә М. Ибраһимовун «Кәләчәк күн» ро-манында ирәли сүрдүјү ичтимаи-сијаси көрүшләри вә бу кө-рүшләрин тә'сири алтында Иран халгларыны вә хүсусән Чәнуби Азәрбајҗан кәндлиләрини агыр јашајышдан азад етмәк угрунда мәрдиликлә чарпышан ингилабчы Фирудин сурә-тиниң јарадылмасындан данышыла биләр.

Билаваситә мөвзунун өз планына кәлдикдә, мәсәлә бир гәдәр дәјишир; бурада план даһа кениш вә мүкәммәл олма-лыдыр. Нүмунә үчүн ашағыда характеристикаја даир јазы-лачаг мөвзунун нечә ифадә едилмәсини кәстәририк.

Мүәллиф мүүјјән персонажда олан шәхси хүсусијјәтләрин тәдричән нечә тәкмилләшдијини бүтүн әсәр боју әтрафлы тәсвир етмишсә, о заман характеристиканы сурәтин инки-шаф мәрһәләләри үзрә гурмаг вә дәјишән шәраитиң онда (сурәтдә) әмәлә кәтирдийи хүсусијјәтләрә нечә тә'сир етмә-сини кәстәрмәклә јазмаг мөгәсәдә даһа үјгүндур. Мәсәлән, М. Горкиниң, «Ана» романына әсасән Ниловна сурәтиниң характеристикасыны јазаркән, әввәлләри керидә галмыш авам бир гадын олан Ниловна ичтимаи-сијаси шәраитиң тә'сирләри нәтичәсиндә инкишаф едәрәк шуурлу бир ингилаб-чы гадын сәвијјәсинә галхмасыны кәстәрмәк лазымдыр.

Мүәллиф өз персонажыны там вә јеткин бир шәхсијјәт кими вермәклә онун әсас хүсусијјәтләрини бүтүн чылпагылы-гы илә нәзәрә чарпыдымышса, о заман јазылачаг характе-ристиканы һәмшә әсас хүсусијјәтләрин тәзаһуруну кәстәрмә-јә хидмәт едәчәк шәкилдә гурмаг мәсләһәтдир. Мәсәлән, М. Ф. Ахундовун Гаҗы Гара сурәтиниң үмумиләшдирилмиш, типик хәсис таҗир образы кими вермәсини, Гаҗы Гараның ачкөз, икиүзлү, горхаг, јаланчы, ловға олдуғуну вә с. бу кими мәнфи хәсијјәтләрини ачмаг үчүн дүканында алвер етдији, бәјләрә сөһбәт, евдә арвады илә рафтары, гачагчы-лыгдакы һәрәкәтләри вә нәһәјәт, начальник диванханасын-дакы давраһышыны кәстәрмәклә Гаҗы Гара сурәтиниң ха-рактаристикасыны јазмаг олар.

Әкәр мүәллиф мүүјјән бир сурәти она әкс олан бир баш-гасы илә мүгајисә етмәк јолу илә јаратмышса (мәсәлән, Ч. Чаббарлының «Алмаз» пјесиндә Алмаз вә Мирзә Сәмәндәр сурәтләри кими), бу заман персонажлары ајры-ајры хүсу-сијјәтләринә көрә мүгајисә едәрәк, характеристика јазмаг о гәдәр дә чәтин олмаз. Характеристиканың бу нөвүндә һәр ики сурәтин әввәлчә охшар вә сонра фәрғли чәһәтләри кәс-тәрилир; бурада һәм охшарлыг, һәм дә фәрғли чәһәтләрин сәбәбләри изаһ олунур. «Ч. Чаббарлының «Од кәлини» пје-синдә Елхан вә Агшин сурәтләриниң мүгајисәси» мөвзусун-да јазылачаг иншанын планыны да тәхминән бу гајдада тут-маг олар.

Әкәр иншаның мөвзусу ичтимаи бир группуң характе-рикасыны вермәји нәзәрдә тутмышса, мәсәлән, «Ә. һагверди-јевин «Дағылан тифаг» әсәриндә мүлкәдарлығын ифласа уг-рамасынын тәсвири» кими; бу заман планда әввәлчә мүлкә-дарлығын үмуми хүсусијјәтләрини гејд етмәк, сонра исә һә-мин хүсусијјәтләри өзүндә әкс етдирән ајры-ајры персонаж-лары кәстәрмәк мәсләһәтдир.

Иншанын мөвзусу бүтөв бир чөмијјәтә аид олдугда, мәсәлән, «Ч. Мәммәдгулузадәвин «Өлүләр» пјеси үзрә патриархал шәһәр чөмијјәти» сәрлөвһәси илә инша јаздыгда, орадакы ичтимаи групплары алмаг мәгсәдә даһа үзгүндүр: шәһәрин көркәмли диндар вә мөвһуматчылары һачы һәсән аға, Мәшәди Оруч, һачы Бахшәли, Кәрбәләји Вәли вә и. а.

Иншанын мөвзусу мүәјјән бир јазычынын јарадычылығында олан бәдиһи хусусијјәтләрә аид исә, онда план һәмин хусусијјәтләри бир-бир көстөрмөји нәзәрдә тутмалыдыр. Мәсәлән, «Мәммәд Сәид Ордубади нәсринин бәдиһи хусусијјәтләри» мөвзусу үзрә јазылачаг иншанын планына М. С. Ордубади нәсринин ашағыдакы хусусијјәтләри: тәбиәт тәсвирләри вә һадисәләрин сәлис, ајдын вә дөгиг бир үслубла верилмәси, ајры-ајры персонажларын сурәтини чох зәнкий бәдиһи ифадә вә тәсвир васитәләри илә ифадә едә билмәк, әсәрдә ишләниши сөзләрин дәрин психоложи мәһналар дашымасы вә с. даһил едилә биләр.

Инша үчүн тутулмуш планын сон маддәси нәтичә шәклиндә верилмәлидир. Бурада әсәрин ичтимаи әһәмијјәти вә ја онун әдәби-бәдиһи әһәмијјәти һаггында мүәјјән дәлилләрлә гәнаәтләндиричи фикирләр ирәли сүрүлмәлидир.

Инша мөвзусу үчүн материал топламаг. Шакирдләрә инша үчүн материал топламаг гәјдаларыны өјрәтмәк лазымдыр. Материал топламаға исә иншанын илк планыны тутандан сонра башламаг мәсләһәтдир.

Белә материаллар үчүн: шакирдин шәхси фикирләри вә тәәсүраты, мүәллимин мәсләһәти илә јазылачаг мөвзүја даир охунуб өјрәнилмиш әләвә әдәбијјат, јазычыларын әсәрләри, китабханада каталог үзрә һазырланмыш библиографија вә дәрслик мәнбә ола биләр.

Материалы чох сәлигәли вә мүтәшәккил топламаг лазымдыр. Бунун үчүн планын һәр маддәсини ајрыча сәһифәдә гејд етмәли вә материалла таныш олдугча, тәдричән һәр маддәјә аид топланмыш мәлуматы ора јазмаг мәсләһәтдир. Материал топлајанда планда нәзәрә алынмамыш бир мәсәлә гаршыја чыхарса вә буну иншаја даһил етмәк лазым исә, о заман белә материалы јени бир маддә кими плана артырыб, ајрыча сәһифәдә гејд етмәлидир.

Материалы бир нечә мәнбәдән топладыгда, әввәлчә даһа чох вә мүнәсиб материал олан мәнбәләрә мүрачигәт етмәк лазымдыр. Бундан сонра әләвә әдәбијјаты нәзәрдән кеңирмәли вә орада јени мәлумат варса, истифадә едилмәлидир.

Топланылмыш материалы гејд етмәјин өзү үч чүр ола биләр: 1) конспект (ичмал) шәклиндә апарылан гејддир; 2) истифадә олуномуш мәнбәјин јалныз әсас фикирләрини ифадә едән јерләри вә ситат шәклиндә алынмыш һәр чүмлә вә ја абзасы олдуғу кими вермәкдир, бурада истифадә едилмиш ситатын јери көстөрилмәлидир; 3) китабын мүәллифини, сәрлөвһә вә сәһифәсини көстөрмәклә мүәјјән бир мәнбәјә әсасланмагдыр. Сонунчу гејдетмә нөвүндән инша јазылдығы заман бир мәнбә кими истифадә олуна биләр.

Инша үчүн материал топларкән, мөвзунун тәләбләрини өдәјәчәк зәури мәлуматлары ајырыб гејд етмәјә диггәт олунамалыдыр. Бурада мөвзүја даир олмајан мәсәләләри бир кәнара бурахмалы, әһәмијјәтли материаллары нәзәрдән гачырмамаға чалышмалыдыр.

Персонажа характеристика вериркән, онун ичтимаи мәнсубијјәтини, даһили хусусијјәтләрини әкс етдирән әләмәтләри, онун дүңјакөрүшүнү, инсанлара олан мүнәсибәтини, ирадә гүввәсини вә с. мүәјјән етмәк тәләб олуурса, онда өјрәниләчәк материалда һәр шејдән әввәл, һәмин мәсәләләри әкс етдирән чәһәтләр үзәриндә дурмаг лазымдыр. Бу мәгсәдлә, һәр һансы бир персонажа характеристика јазаркән, тәрчүмәји-һала даир мәлуматы, персонажын заһирнә әләмәтләринин тәсвирини, онун даврашышыны, персонаж һаггында мүәллифин рәјини, әсәрдә иштирак едәнләрин һәмин персонаж һаггындакы фикирләрини вә с. диггәтлә өјрәнмәк лазымдыр. Бүтүн бу мәлуматлар персонажын башлыча вә характер хусусијјәтләрини ајдынлашдырмаға имкан верир.

Бундан сонра, персонажын башлыча вә характер хусусијјәтләрини тәсдигедичи фактлары топлајыб гејд етмәк лазымдыр. Мәсәлән, Ч. Чаббарлынын «Алмаз» пјеси үзрә Алмаз сурәти һаггында инша јазмаг үчүн материал топларкән, онун (Алмазын) вичданлы вә намуслу бир кәнч кими һеч бир шејдә тамаһы олмадығы вә тәвәзәкар бир мүәллим олдуғу сөјләнсә, әлбәттә, кифәјәтләндиричи олмаз. Бурада онун мүтләг биринчи хусусијјәти, јәһни Алмазын мала, пула алданмадығыны, тамаһкар олмадығыны, онун өз әгидәсиндә мөһкәм вә ардычыл олдуғуну сүбүт етмәк үчүн әсәрин үчүнчү пәрдәсиндән бир сәһнәни, јәһни һачы Әһмәдлә Балогланын Алмазы сусдурмаг вә апардығы мүбаризәдән чәкиндирмәк мәгсәди илә онун јашадығы евә кәләрәк, ики мин манат рүшвәт тәклиф етмәләрини, Алмазын исә һәмин пуллары алараг: «...Мән билән, мән билән белә јахшыдыр: белә, белә,

белә! (кәскин бир һәрәкәтлә пуллари Һачы Әһмәдлә Балогланын үзүнә чырпыр) Вә белә! Инди кедә биларсииниз! Пилләкән учубдур, көзләјин, јыхыларсынынз» демәси сәһнәсини гејд етмәк лағымдыр.

Белә характеристикаларда персонажын кечирдији бүтүн һәјәти көстәрмәк гаршыда мәгсәд гојулмалыдыр. Бурада јалныз онун формалашыб тәкмилләшмәсинә тәсир көстөрән әсас сәбәбләри гејд етмәк мәсләһәтдир.

Иишала мөвзуну јазылы шәкилдә ифадә етмәк гајдасы. Материал топландыгдан вә план тәртиб олуңдугдан сонра, шакирдләр ииша јазыја башлаја биләрләр. Иишада топланылмыш материалдан истифадә етмәјә вә јазаркән плавын маддәләриндәки ардычыллыгы көзләмәјә фикир верилмәлидир. Мүәллим, шакирдләрә ииша вәрдишләри вердикчә, онлары әлағәли сурәтдә өз фикирләрини ифадә едә билмәк тәләбләри илә дә таныш етмәли вә бу тәләбләри мисалларла изаһ етмәлидир.

Биз ииша јазыда мүәјјән бир мөвзуну ифадә едәркән, ајры-ајры чүмләләри механики сурәтдә гурмаг дејил, әксинә, бир-бири илә мәна вә мәзмунча рабитәли чүмләләр системи шәклиндә ишләмәли олуруг. Һәмин бу мәна әлағәси мүнтәзәм верилмәли вә орада мүәјјән бир фикрин башга бир фикир пәтичәсиндә мејдана кәлмәси ардычыллыгла көстәрилмәлидир. Јалныз мәнигә, јәни дүзкүн, доғру тәфәккүрә (дүшүнчәјә) әсасланмыш белә бир фикир рабитәси јазылачаг мөвзунун ифадәсини охучулар үчүн ајдын вә аңлашылан шәклә сала биләр вә онлары бизим ирәли сүрдүјүмүз фикирләрә разылашмаға вадар едәр.

Фикрин ифадәсиндә әсас апарычы хәтт иишанын плавнында өз әксини тапмалыдыр. Бурада иишанын һәр бир һиссәсини мүәјјәнләшдирмәк вә ајдынлашдырмаг гајдасы пәзәрә алынмалыдыр. Иишанын һәр бир һиссәсини кејфијјәтли гура билмәк, һәмин һиссәнин һансы јолларла—мүһакимә, тәсвир, јахуд тәһкијә (нағыл етмә) јолу илә ифадә олушма-сындан асылыдыр.

Мүһакимә — ифадәнин елә бир нөвүдүр ки, бурада мүтләг мүәјјән бир фикир сүбүт олуңур. Мүһакимә адәтән ирәли сүрүлән мүддәаны әввәлчә изаһ едир, сонра бу хүсусда олан мүһакимәләр инкишаф етдирилир вә нәһәјәт, сүбүт олуңур; мәсәлән:

«Ч. Чаббарлынын «Севил» пјесиндә тәсвир олуңан әһвалат Азәрбајчанда Совет һакимијјәти гурулмасынын әрфә-

синдә вағе олуң. Октјабр ингилабындан сонра гадынлар ичә-рисиндән өз һүгүгларыны баша дүшән вә тәләб едән адамлар мејдана чыхырды. Балашын бачысы Күлүш белә гадынлар-дандыр.

Күлүш һәр шејдән әввәл сәрбәст, азад, һеч бир әсарәт зәңчири гәбул етмәјән, дејүшкән бир гыздыр.

Күлүш өз инсанлыг ләјағәтини дәрк етмиш зәһмәткеш Азәрбајчан гадыны нүмајәндәсидир. Күлүш гардашынын евиндә баш верән фажиәни көрүр вә аңлајыр. О, Балашын мөшшан батаглыгына дүшмәсини, мүсават «ағалыгы» дөв-рүндә әлиңә кечмиш мәс'ул вәзифәдән гудурараг өз халгы-ны, өз милли дилини бәјәнмәмәсини, өз аиләсини атыб поз-ғун био һәјәт кечирмәсини дәрин бир нифрәт вә гәзәблә гар-шылајыр. Балашын вә онун дәстәсинин рәзаләтләрини ифша едир, «бајгуш гәһгәһәси олуб бүтүн һәјәт узуну» онларын гулағларында паргламаг истәјир. Күлүш Севилин көзләри-ни ачыб бүтүн һәһигәти она көстәрир.

Күлүш өз мүбаризәсиндә Едилија (Дилбәр) кими бир гадынла үз-үзә кәлир. Едилија буржуа-мөшшан чәмијјәтинин мүсават «ағалыгынын» мөшшәт-әхлаг рәзаләтләрини ифадә едән бир шәхсијјәтир»¹.

Чох вахт мүһакимәдә гаршыја мүәјјән суал гојулур вә сонра исе она чаваб верилир; мәсәлән:

«Бу әсәрләрин бизим шүүрумүзә, зәһмәтимизә, гәлбими-зә бу гәдәр гүввәтли тәсир бағышламасынын сирри нә иди? Совет тамашачыларыны бу әсәрләрә чәлб едән хүсусијјәт-ләр нәдән ибарәт иди?

«Ајдын»а биз севә-севә тамаша етдик. Нә үчүн?

«Милчәкдән фил јарадан», «гырх јашына чатынча артыг иштиһар едәчәјини» гәрарлашдыран вә Күлтәкининә говуш-магданса ондан узаг олмағы, узагдан-узаға, платоник бир ешглә севмәји, вүсал јох, һичран һавасы илә чырпынмағы даһа бөјүк бир сәадәт һесаб едән вә үстәлик өз сијаси кө-рүшләриндә мүтәрәддид олан Ајдынын фикирләри, зәһниј-јәти вә шәхсијјәти бизә, бизим кәнчлијә, совет адамларына бир идеалмы көрүнүрдү?

Әлбәттә, јох!

Ајдын кечмишин, ингилабдан әввәлки мүһит, шәраит вә тәрбијәнин бәдбәхт етдији, мә'нәви чәһәтдән шикәст етдији, «кечилмәз алтун дәнизләриндә» гәрг олуб чырпынан мүәј-

¹ Вах, Мөммәд Ариф, Чәфәр Чаббарлы (монографија), Бақы, 1954, сәһ. 59.

жөн групп кәңчилигин, зијалылығын, хырда буржуа мүнөввәр-
лигиниң нүмәјәндәси иди. «Ајдын» әсәри буна көрә бизи
чәлб едә билмәздә»¹.

Тәсвир—ифадәнин бир нөвүдүр; тәсвирдән мәгсәд, әшја
вә ја һадисәләрин әләмәтләрини сыра илә кәстәрмәкдир.
Адәтән тәсвирдә әввәлчә, әсас әләмәтләр, сонра исә кичик
чәһәтләр верилир; мәсәлә, көркәмли јазычы вә тәнғидчимиз
Мейди Һүсәјни «Һүсәјн Чавид һағгында бир-ики сөз» адлы
мәғаләсиндә Сәјавуш сурәтинин характери белә тәсвир олу-
пур:

«... Көрүндүјү кими Сәјавуш бу һөкүмәтин бүтүн системи-
нә гаршы чыхыр. О, өз садәлијиндән әл чәкир, бир гәдәр дә
дәриндән дүшүнмәјә башлајыр вә сонра да бүтүн бу сијаси
гурулуш һалғаларынын бир-бири илә мөһкәм бағлы олдуғуну
анлајыр. Сәјавуш әввәлләр шаһын, хаганын әдаләт тәрәф-
дары олачағына инандығы һалда, сонралар һөкүмәт системи-
нин јарамазлығыны көрүр вә өз идејасы уғрунда һәлак
олур»².

Тәһкијә (һағыл етмә)—ифадәнин елә бир нөвүдүр ки, бу-
рада бир сыра һадисәләр ардычыл оларағ верилир. Белә
јазыда фактлар заман етибары илә мүнәтәзәм верилмәли, һәм
дә фактларын бир-бириндән асылылығы, һансынын әввәл вә
һансынын сонра верилмәси гајдасына ријәт олунмалыдыр,
јәни онларын арасында мүәјјәи сәбәб әлағәси олмалыдыр.
Тәһкијәјә мисал олмағ үчүн, көркәмли јазычымыз Сүләјман
Сани Ахундовун өз шакирди Чәфәр Чаббарлыја сөјләдији
ашағыдакы сөзләри кәстәрмәк олар:

«Сүләјман Сани кәңчләри һәмишә нәсрә чох тәшвиғ
едәрди: «Ше'ри—дејәрди,—һамы онсуз да јазыр, нәсрә исә
көнүлсуз кәлирләр. Нәсри кәләчәкдә гүввәтләндирмәк ла-
зымдыр».

Сәһәри о, Чәфәри мүәллимләр отағына чағырыб онунла
бир гәдәр сөһбәт етди, ше'ринин һөгсанларыны кәстәриб
нечә дүзәлтмәк лазым кәлдијини деди. Сонра һекајә барәдә
данышды, сүн'и јерләрини, дил хәталарыны кәстәрди вә бу-
дан сонра нәсрә даһа чох фикир вермәсини төвсијә етди.

— Оғлум, сән әмәлли шаирсәнмиш, һеч хәбәрим јох!
Ше'рдә дә, һекајәдә дә јахшы јол тутмусан: һәјатдан јазыр-

сан, көрдүкләриндән јазырсан, бу чох јахшыдыр. Ше'риндә-
ки тәбиәт тәсвири хошума кәлди, чанлы вә тә'сирлидир...
Һәмишә белә јаз, һәјаты, тәбиәти, инсанлары өјрән, сәнә
дәриндән тә'сир едән һадисәләрдән јаз, јахшы адамларын
јахшы ишини, иис адамларын исә иис ишини тәсвир елә...
Анчағ охумағы јаддан чыхартма; охумағ вә билик топламағ
әсас шәртдир; биликсиз јазычы охучуја бир шеј өјрәдә бил-
мәз. Тәһсилә һөкмән давам етдир. Сән бу ил бизим мәктәби
битирирсән, әкәр етираз етмәсән, мән сәни али-ибтидан
Алексејев мәктәбинә дүзәлдә биләрәм...»¹.

Ифадәни инандырычы етмәк үчүн, орада ирәли сүрүлән
фикирләри јазычы вә тәнғидчиләрини әсәрләриндән кәтирил-
миш фактлар вә ситатларла тәсдиғ етмәлидир. Тәнғидчи
М. Ч. Чәфәров, халғ шаиримиз Сәмәд Вурғунун вәтәнпәр-
вәрлијини ашағыдакы мисалларла белә тәсдиғ едир:

«...Шаир өзүнүн бүтүн јарадычылығ идеалларыны, арзу
вә әмәлләрини бу бөјүк һәјат јолуна дүшән доғма Вәтәнинә
һәср етмишдир:

«Вәтән гојнунда бәсләнмиш әмәлләр, арзулар, шәксиз,
Вәтәнсиз, јурдсуз инсанлар јашар әләмдә мәсләксиз».

Лакин Вәтән мөфһуму бүтүн совет ше'риндә олдуғу кими,
Сәмәд Вурғунун ше'риндә дә јени мәна кәсб етмишдир.
Шаир: «Мәним ваһид Вәтәнимсә дөрд һәрфли ССРИ-дир»—
дејир. Онун доғма Вәтәни көнүллү оларағ совет халғларынын
мөһрибан аиләсиндә бирләшмиш гардаш социалист милләт-
ләри илә бир идеја, бир мәгсәд јолчусу олмушдур:

Бирдир Вәтәнимиз, бирдир елимиз,
Дүшүнән бејнимиз, вуран әлимиз.

Вәтәнпәрвәрлик, Сәмәд Вурғунун көрүшләриндәки ин-
санпәрвәрлик, пролетар бејнәлмиләлчилији идејалары илә
үзви сурәтдә бирләшир»².

Дил вә услуб чәһәтчә иншаја вериләчәк тәләбләр.
Мүәллим, шакирдләрин диггәтини инша јазыларын дил вә
услугуна вериләчәк тәләбләрә чәлб етмәлидир. Бурада мү-
әллим өз изаһатыны шифаһи вә јазылы нитг арасында олан
фәрғләрдән башламалыдыр. Шифаһи нитгдә, һәр бир даны-
шан шәхс сөзлә дејә билмәдији фикирләри һәрәкәт, мимика
вә интонасија васитәсилә тамамлаја билир вә нәтичәдә, ши-
фаһи нитгин бәзи сәһвләри о гәдәр дә нәзәрә чарпмыр.

¹ Бах, Мәммәд Ариф, Чәфәр Чаббарлы (монографија), Бакы,
1954, сәһ. 13—14.

² Бах, М. Ч. Чәфәров, Әдәби дүшүнчәләр, Бакы, 1958, сәһ.
67—68.

¹ Бах, М. Ч. Чәфәров, Әдәби дүшүнчәләр, Бакы, 1958, сәһ. 4.

² Бах, Мейди Һүсәјн, Әдәбијат вә сәнәт мәсәләләри, Бакы,
1958, сәһ. 12.

Жазылы нитгдә исә јазан анчаг сөзләрдән истифадә едир вә онун бурахдыгы һәр һансы бир сәһв дәрһал нәзәрә чарһыр. Она көрә дә жазылы нитгин гурулушуна даһа чидди јанашмалы вә орада ифадә едилән фикирләри даһа там вермәјә чалышмалыдыр.

Ииша јазаркән шакирдләрин диггәтини илк нөвбәдә дилин грамматик чәһәтдән дүзкүнлүјүнә вә ајдынлығына чәлб етмәлидир ки, охучу јазанын фикирләрини асанлыгла дәрк едә билсин. Елә етмәлидир ки, иишада ишләдилән бүтүн сөзләр нәзәрдә тутулан фикирләри ифадә едә биләчәк дәрәчәдә дәгиг вә јерли-јериндә ишләнмини олсуи.

Бундан башга, шакирдләрин диггәтини дилин јыгчам вә образлы олмасына чәлб етмәлидир. Фикирләри мүмкүн дәрәчәдә аз сөз ишләтмәклә ифадә етмәк, јыгчамлылығын әсас тәләбләриндәндир; јыгчамлыг ифадәјә ајдынлыг вә сәдәлик верир. Бөјүк рус әдиби Л. Толстој бу хусусда данышаркән демишдир ки, өз фикирләрини елә сәдә, дәгиг, ајдын вә јыгчам сөјләмәјә чалышмалысан ки, сәнин јаздыгларыны охујан һәр бир кәс: «Бу ки, чох сәдә вә ајдындыр!»—десин.

Образлы нитг, елә нитгә дејилир ки, о тәкчә ајдын олмасы илә дејил, ејни заманда тәхәјјүлү чанландыра билмәси, онда әјани тәсәвүрләр јарада билмәси илә дә фәргләнән бир нитг олсуи.

Фикри ифадә етдикдә, басма-галыб, штамплы сөзләрдән, јерсиз ифадә вә ибарә тәрзләриндән чәкинмәк ләзимдыр. М. И. Калининни дедији кими: «...һазыр чүмлә илә данышмағын нә демәк олдуғуну билирсинизми? Бу о демәкдир ки, сизин дүшүнчәниз ишләмир, јалһыз дилиниз ишләјир. Һазыр чүмлә илә сиз адамлара тәсир едә билмәзсиниз. Она көрә тәсир едә билмәзсиниз ки, бу чүмләләри сиз демәсәниз дә билирләр»¹.

Штамплы сөзләрдән чәкинмәклә бәрәбәр, сүн'и — китаб ифадә тәрзләрини ишләтмәјә дә мејл кәстәрилмәмәлидир.

Мүәллим ииша јазыларда тәсадүф етдији узунлуг, бошбоғазлыг вә басма-галыб ифадәләрлә ардычыл сурәтдә мүбаризә апармалыдыр. Ииша јазан өз ишинин мәзмуну илә әлағәдар олараг, елә формалар (сөзләр, ифадә вә ибарәләр) сечмәлидир ки, охучу ону асанлыгла дәрк едә билсин. Әдәби нитг чох рәнкарәнкдир, бунлардан иишанын мәзмунуна уј-

¹ Бах, М. И. Калинин, Коммунист тәрбијәси һаггында, Бақы, 1948, сәһ. 50.

гун кәләшләрини сечиб истифадә етмәк ләзимдыр. Јазыда гаршыја гојулмуш әсас мәсәләнин өзү иишанын печә јазылмасына истигамәт верир. Мәсәлән, тәһкимчилик дөврүндә кәндлиләрин ағыр һәјаты тәсвир олунурса, табиидир ки, бурада феодал-патриархал дөврә вә бу заманын мәнфи типләринә јазыда әсас јер верилмәлидир. Әкәр Чәлил Мәммәдгулузадәнин «Данабаш кәндинин әһвалатлары» повести үзрә кадда Худаяр бәјин характеристикасына даир ииша јазылырса, бурада һәмни зүлмкар, худнәсәнд, гара гәлбли, кобуд Худаяр бәјә истәһза, нифрәт вә чошгун бир гәзәб һисси илә јанашмаг тамамилә јерли һесаб олунмалыдыр. Лакин халг шаиримиз «Сәмәд Вургунун «Заманын бајрагдары» ше'ри Сов.ИКП МК-нын гүдрәт вә әзәмәтини тәрәннүм едән кәзәл сәпәт һимни кими» мөвзусунда јазылачаг иишаны бөјүк бир руһ јүксәклији илә ифадә етмәлидир. Белә һалларда фикри ифадә едәркән мөвзунун хусусијјәтиндән асылы олараг, мүәјјән сөзләрин, мәсәлән: епитетләрин, тәшбиһләрин, јахуд чүмләннин синтактик гурулушу вә дурғу ишарәләриндән асылы олараг, чох нөгтә, суал ишарәси, кинајә мәгсәди илә дырнагларыи јерли-јериндә ишләдилмәси тәләб олунур. Ејни заманда шакирдләрә изаһ олунмалыдыр ки, ииша јазыда бир фикирдән башгасына, бир һадисәдән башга бир һадисәјә кечиркән орада ифадәнин тону да дәјишә биләр.

Иишанын тәсһиһи. Ииша јазылары тәсһиһ етмәнин әсас мәгсәди, шакирдләрин билик вә вәрдишләринин дәрәчәсини мүәјјәнләшидирмәк вә јохламагдыр. Мүәллим иишада олан сәһвләри дәгиг сурәтдә гурулашдырыб тәсһиф етдији заман гаршыда гојдуғу мәгсәдә чата биләр. Шакирдләрин ииша јазаркән бурахдыглары сәһвләри әсасән ашагыдакы үч һиссәјә бөлмәк олар: 1) мәзмун сәһвләри, 2) үслуб сәһвләри вә 3) грамматик сәһвләр.

I. Мәзмун сәһвләри. 1) Шакирд јаздыгы иишада она верилән мөвзудан узаглашыр вә тамамилә башга мәсәләләрдән данышмаға башлајыр. Мәсәлән, «М. Ф. Ахундовун «Алданмыш кәвакиб» әсәриндә реализм» мөвзусу үзрә јазылачаг иишада шакирд орадакы реализмин маһијјәтиндән данышмаг әвәзинә әсәрин мәзмунуну нағыл етмәјә башлајыр.

2) Шакирд мөвзуну кифәјәт гәдәр ачыб изаһ едә билмир; мәсәләјә чох сәһи јанашыр вә мүһүм чәһәтләри әһәтә еләмир. Мәсәлән, о, «М. Ә. Сабир јарадычылығынын әһәмијјәти» мөвзусуна даир јазылмыш иишада шаирин әсәрләрини бир-бир сајыр, онларын мәзмунундан бәһс едир, һәтта ај-

ры-ајры эсэрләрин марағлы чәһәтләрини белә сөјләјир. Лакин бир кәлмә дә олса Сабирин мүасирләринә вә өзүндән сонра кәлән давамчыларына вә үмумијјәтлә, Азәрбајчан әдәбијјатына олан тәсирләриндән, онун гүввәтли ингиләбчы-демократик шаир олмасындан, ше'рә кәтирдийи јениликләрдән, сатирасынын хүсусијјәтләриндән, Азәрбајчанын ше'р тарихиндә Сабирин тутдуғу мөвгедән вә с.-дән данышмыр.

3) Иншада ирәли сүрүлән ајры-ајры мүддәалар әсасландырылмыр; шакирд чох мүхтәсәр вә мәнһуд бир изаһатла кифәјәтләнир вә өз фикирләрини фактлар вә мисалларла тәсдиг етдирмир. Мәсәлән, шакирд Чәлил Мәммәдгулузаданын «Өлүләр» пјесини тәһлил едиркән, Шејх Нәсруллаһ вә кефли Искәндәр образлары һағгында бә'зи мүлаһизәләр ирәли сүрүр. Лакин һәмин пјесин дин, мөвһумат әлејһинә јазылмыш өлмәз эсәр олмасы, орада патриархал шәһәр һәјәтынын кәскин тәнғиди, иртича илләриндә бу мөвзунун актуаллығы, һачы һәсән вә Мәшәди Оруч, һејдәрәғә, Әли бәј образларынын дәрин тәһлили, әсәрдә һадын азадлығы мәсәләси, «Өлүләр»дәки ифша үсулу, әсәрин композициясы вә бәдии хүсусијјәтләри һағгында данышылмыр.

4) Мәтидә ирәли сүрүлән мүәјјән бир фикир, өзүндән сонра кәләни дәрк етмәјә көмәк етмир, јахуд бә'зән өзүндән әввәлкинә әкс чыхыр вә беләликлә, ифадәдә мүәјјән мәнтигсизлик әмәлә кәтирир; мәсәлән, шакирдләрин јазы ишләриндә белә јерләрә раст кәлирик: «Кефли Искәндәр көстәрир ки, дин шүүрлу инсанларын көзләрини пәрдәләјиб, онлары пис јола апарыр» (бурада «шүүрлу» сөзү мәнәча өз јериндә ишләдиләмәишдир, онун әвәзинә «авам» сөзү олмалы иди).

5) Шакирдләр бә'зән јаздығлары иншада фактик сәһвләрә јол верир вә јанлыш мүддәалар ирәли сүрүрләр. Олар белә јазыларда персонажлары, мүәллифләри, дөврләри гарышығ салырлар. Тәчрүбә көстәрир ки, шакирдләр тәдрис материалыны пис билдикләри заман, јазыларында белә сәһвләрә јол верирләр. Мәсәлән: «Чәлил Мәммәдгулузадә «Өлүләр» әсәриндә истибадада гаршы е'тираз едир», «Мирзә Ибраһимов «Бөјүк дајағ» романында әсәрин гәһрәманы Фирудини көзәл тәсвир етмишдир», «Нәчәфбәј Вәзиров өз «Мүсибәти-Фәхрәддин» фачиәсини Азәрбајчанда Совет һакимијјәти илләриндә јазмышдыр».

II. **Үслуб сәһвләри.** Мәтидә ишләдилән сөзләр вә чүмләр гурулуш е'тибары илә грамматик гајдалара ујғун кәлмәсинә бахмајарағ, бә'зән онлар фикримизи дәғиг вә ајдын ифадә етмәјә мане олур вә естетик һиссләримизә хошакәлмәз

бир тә'сир бурахыр; белә сәһвләрә, үслуб јанлышлығылары вә ја үслуб хәтәси дејилир.

III. **Грамматик сәһвләр.** Белә сәһвләрә грамматиканын бүтүн үмуми ичбари гајдаларына зидд олан һаллары дахил етмәлидир.

Адәтән тәчрүбәли мүәллимләр иншада бурахылмыш сәһвләри, шакирдләрин дүзәлдә биләчәкләринә әмин олмәдығда, өзләри тәһий едирләр.

Мүәллим иншанын сонунда ғыса бир рә'ј дә јазмалыдыр. Бурада о, мөвзунун нә дәрәчәдә әһәтә олунмасыны, ирәли сүрүлән фикирләрин, мүддәаларын нечә әсасландырылдығыны, үмумијјәтлә иншанын гурулушуна көрә мөґсәдә мұвафиг гурулуб-гурулмамасыны гејд етмәлидир. Бундан башға, орада иншанын үслубу, онун савадлы јазылыб-јазылмамасы һағгында, ишин нә дәрәчәдә сәлиғәли олмасы, јә'ни хәттин көзәллији, дәфтерләрин тәмизлији вә с. барәдә дә гејдләр олмалыдыр.

Мүәллим инша јазылары јохладығдан сонра синифлә хүсуси бир мүсаһибә апармалыдыр. Бу заман о, типик сәһвләри ајырыб тәһлил етмәли вә јахшы јазылмыш иншаларын мәзмунуну шакирдләрә чатдырмалыдыр.

Шакирдләрин инша үзәриндә ишләмәләринин сон мәрһәләсн, мүәллимин гејдләринә әсасән онларын евдә мүстәғил сүрәтдә едәчәкләри дүзәлишләр олмалыдыр.

Шакирдләрә өз һисс вә дүјғуларыны, дүшүнчә вә арзуларыны сәлис, дәғиг вә ајдын бир үслубла ифадә етмәк вәрдишләринин ашыланмасында инша јазыларын бөјүк әһәмијјәти вардыр. Бу мүһүм чәһәти нәзәрә аларағ, дил вә әдәбијјат мүәллимләри мәктәбдә апарылан инша јазыларын кејфијјәтини јүксәлтмәли вә шакирдләрә өз фикирләрини, дүшүнчәләрини башғасына дүрүст ифадә едә билмәк бачарығыны даһа да инкишаф етдирмәлидирләр.

Э. ЭФЕНДИЗАДЭ

Азәрбајҗан ДЕТПИ-нин Азәрбајҗан
дили вә әдәбијјаты методикасы шө-
бәсинин мүдирі.

V—VI СИНІФЛӘРДӘ АЗӘРБАЈҖАН ДИЛИНДӘН ЈЕНИ ПРОГРАМЫН ТӘТБИГИ ВӘ ТӘДРИС МАТЕ- РИАЛЛАРЫНЫН ПЛАНЛАШДЫРЫЛМАСЫ ҺАГГЫНДА

Мә'лум олдугу үзрә, Азәрбајҗан ССР Маариф Назирлији вә Азәрбајҗан Дөвләт Елми-Тәдғигат Педагогика Институту V—VIII синифләр үчүн Азәрбајҗан дилиндән јени програм һазырламышдыр. Бу дәрә илиндә Азәрбајҗан дили фәнни V—VI синифләрдә һәмни програм әсасында кечиләчәкдир. Јени програм әввәлки програмлардан хејли фәргләнир; орада бир сыра мөвзулар елми чәһәтдән дәғигләндирилмиш, һәр синиф үчүн нитг инкишафына анд тәләбләр мүүјјәнләшдирилмиш, рабитәли нитг инкишафы үзрә апарылачаг ишләр үчүн хусуси саатлар ајрылмыш вә с.

Лакин бүтүн бу дәјишикликләр 1960—1961-чи дәрә илиндә мәктәбләримизин истифадә едәчәји дәрсликләрдә («Азәрбајҗан дилинин грамматикасы», I һиссә, мүүллифи С. Чәфәров; II һиссә, мүүллифләри проф. А. Ширәлијев вә М. Нүсејзадә) өз әксини тапмамышдыр. Дәрсликләрин һәмни програм әсасында јенидән тәртиб олунамасына кәлән илдән башламаг нәзәрдә тутулмушдур.

Буна кәрә, јени програм әсасында мөвчуд дәрсликләрдә ишләмәк, әлбәттә, мүүјјән чәтинликләрин гаршыја чыкмасына сәбәб олмаја билмәз. Бу чәтинликләри арадан галдырмаг үчүн башлыча јоллардан бири, програм материалларынын планлашдырылмасында дәрсликдәки ардычыллығын мүмкүн дәрәчәдә позулмамасына чалышмагдыр. Әкс тәғдирдә шакирдләрин дәрсликдән истифадә етмәси чәтинлик төрәдә биләр. Лакин бөлкүдә програмын бүтүн тәләбләрини вә

мәзмунуну әһәтә етмәк, вериләчәк билијин ардычыллығы принципни көзләмәк үчүн бә'зи һалларда бу јолдан кәнара чыкмаг лазым кәләчәкдир. Мәсәлән, програмда «Әләвәләр» мөвзусу «Садә чүмләннин тәркиби» бәһсинә дахил едилмишдир. Лакин бу мөвзу грамматика дәрслијинин икинчи һиссәсиндә тамамилә башга бир бөлмәдә верилмиш, VII синфин тәдريس материаллары ичәрисиндә кетмишдир. Она кәрә дә, ајдын мәсәләдир ки, һәмни мөвзу јени програмын тәтбиғ едилдији VI синифдә мүтләғ кечилмәли олдугу үчүн бурада дәрсликдәки ардычыллығы позмаг зәрури тәләб кими гаршыја чыхыр.

V—VI синифләрдә Азәрбајҗан дилиндән програм материалларынын планлашдырылмасында гаршыја чыхан чәтинликләрдән бири дә програмда верилмиш бә'зи мөвзулара анд дәрсликдә материал олмамасыдыр.

Мәсәлән, фе'ли сифәт вә фе'ли бағлама бирләшмәләри һаггында нәинки дәрсликдә, һәтта, демәк олар ки, методик әдәбијјатда да материал тапмаг чох чәтиндир. Она кәрә дә програм материалларынын бөлкүсүндә һәмни мөвзуларын тәдريسинә хусуси саат ајырмаг мәсләһәт дејилдир. Бу һагда шакирдләрә грамматик тәһлил заманы конкрет фактлар әсасында мүүјјән тәсәввүр вермәклә кифәјәтләнмәк олар. Мүүллим онлара өјрәтмәлидир ки, чүмләдә фе'ли сифәт вә фе'ли бағламалар өзүндән әввәл кәлән бир нечә сөзлә мә'на вә формача бағланараг бүтөв бир чүмлә үзвүнү јарадыр. Мәсәлән, «Дүнән бәди кечәдә чыхыш едән шакирдләрә мұкафат верилди», «Пионерләрин колхоза көмәји һаггында јаздығым мәғалә гәзетдә дәрч олуңду». Бу чүмләләрин биринчисиндә «дүнән бәди кечәдә чыхыш едән», икинчисиндә исә «пионерләрин колхоза көмәји һаггында јаздығым» тәјинләри фе'ли сифәт бирләшмәси илә ифадә олуңмушдур. Чүнки «едән» вә «јаздығым» сөзләриндән әввәл кәлән дикәр сөзләрин һамысы һәмни фе'ли сифәтләрә айдир; онларла бағлыдыр. «Сән кәләндә мән јола дүшмүшдүм», «Расим аддымларыны итиләдәрәк јолдашларына чатды» чүмләләриндән биринчисиндә «сән кәләндә», икинчисиндә исә «аддымларыны итиләдәрәк» сөзләри фе'ли бағлама бирләшмәләридир. Булардан әввәлинчиси чүмләннин заман зәрфлији, икинчиси исә тәрзи-һәрәкәт зәрфлијидир. Көрүңдүјү үзрә, дүзкүн синтактик тәһлил апармаг үчүн фе'ли сифәт вә фе'ли бағлама бирләшмәләрини билмәјини чох бөјүк әһәмијјәти вардыр. Мәһз буна кәрә дә һәмни бирләшмәләр һаггында,

практик шәкилдә дә олса, шакирдләрдә мөҗҗән төсәввүр оҗат-маг фајдалы вә вачибдир.

Програмда көстәрилән, лакин дәрсликдә олмајан мөвзулардан бири дә гошмаларын мә'нача нөвләридир. Бөлкүдә бу мөвзуја хүсуси саат ајрылмасы мүмкүн вә лазымдыр. Лакин дәрсин материалыны мөүллим өзү һазырламалыдыр. Мөвзунун материалы, тәхминән, ашағыдакы шәкилдә ола биләр:

Гошмаларын мә'нача ашағыдакы нөвләри вардыр:

1. Мәсафә билдирәнләр: гәдәр, дәк, кими, чән. Биз дәнизә гәдәр (кими, дәк) пијада кетдик. Јаланчыны мәнзилнәчән говарлар...
2. Истигамәт билдирәнләр: тәрәф, доғру, сары. Биз дәнизә тәрәф кетдик...
3. Заман билдирәнләр: сонра, әввәл, габаг, бәри. Күчлү јағышдан сонра һава сәринләшди. Јемәкдән әввәл (габаг) әлләрини ју. Јағыш ахшамдан бәри кәсилмәјир...
4. Мүгајисә билдирәнләр: тәк, кими. Тахыл зәмиси дәниз кими (тәк) далғаланырды.
5. Сәбәб вә мәгсәд билдирәнләр: үчүн, өтрү. Бу китабы Рамиз үчүн (Рамиздән өтрү) алдым...
6. Фәргләнмә вә тәклик билдирән гошмалар: башга, гејри, савајы, өзкә.

Буну сәндән башга (өзкә, гејри, савајы) һамы билир.

7. Биркәлик билдирәнләр: илә (ла, лә).

Мән гардашымла киноја кетдим.

Бүтүн бунлары мөүллим шакирдләрин дәфтәринә јаздырмалы вә әтрафлы шәкилдә изаһ етмәлидир. Програмын тәләбинә әсасән (бу тәләб нитг инкишафы үзрә вериләчәк тәләбләр сырасында хүсуси олараг гејд едилмишдир) шакирдләрә бу саһәдә мөҗҗән билик верилдикдән сонра оилара синоним гошмалардан нитгдә истифадә етмәк вәрдишләри ашыланмайлдыр. Бу нөгтеји-нәзәрдән «Гошмаларын мә'нача әсас нөвләри» мөвзусуну кечмәјин әһәмијјәти бөјүкдүр.

Дәрсликдә елә мөвзулар (параграфлар) вардыр ки, онлар јени програмда ихтисар едилмишдир. Буна көрә дә, шүбһәсиз, һәммин мөвзулар бөлкүјә дахил едилмәмәлидир (мәсәлән, дәрслијин биринчи һиссәсиндә: 23, 40, 44, 49, 63, 78 вә с. параграфлар). Истәр јохлама, истәрсә дә өјрәдичи имлалар үчүн програмда хүсуси саат ајрылмамышдыр. Өјрәдичи имлалар јазы гајдаларына аид мөвзуларын кечилмәсинә ајрылмыш саатларда апарылмалыдыр. Бу јазылара бә'зән

бүтөв бир дәрс, әксәр һалларда исе дәрсин бир һиссәси (верилмиш биликләри мөһкәмләндирмә мәрһәләси) һәср олунамалыдыр. Јохлама имлалар исе грамматиканын мөҗҗән бир бөлмәси илә әлағәдар олан јазы гајдалары кечилиб гуртарлыгдан сонра, јә'ни мүхтәлиф чалышмалар вә о чүмләдән өјрәдичи имлалар вәситәсилә мөһкәмләндирилдикдән сонра апарылмалыдыр. Јохлама имла үчүн 2 саат вахт ајырмаг мәсләһәт көрүлүр. Бунлардан биринчи саат имланын апарылмасына, икинчи саат исе сәһвләрин тәһийинә сәрф едилмәлидир.

Јени програмын тәләбинә әсасән, Азәрбајҗан дили дәрсләриндә шакирдләрин мүстәгил ишләринә хүсуси әһәмијјәт верилмәлидир. Буна көрә дә мөвзулары саатлар үзрә бөлүшдүрәкән елә етмәк лазымдыр ки, бу мәгсәдлә апарылачаг ишләр үчүн кифәјәт гәдәр вахт әлдә етмәк мүмкүн олсун. Һәр мөвзуја ајрылмыш вахтын бөјүк вә әсас һиссәси чалышмалар апарылмасына сәрф едилмәлидир.

Програмда «Рабитәли нитгин инкишафы үзрә апарылачаг ишләрә даир тәхмини мөвзулар» адлы хүсуси бир бөлмә верилмишдир.

Бу бөлмәдә һәммин саһә үзрә апарылачаг мүхтәлиф иш нөвләри вә мөвзулара аид нүмунәләр көстәрилмишдир. Орада һәр бир синифдә истифадә едиләчәк ишлар, ифадәләр, әмәли јазы нөвләри әһәтә олунамудур. Һәммин мөвзуларын вә иш нөвләринин сечилмәсиндә тә'лимин һәјәтлә әлағәләндирилмәси мәсәләси хүсуси олараг нәзәрә алынмышдыр.

Иншаја һазырлыг апарыларкән мөүллим јаздырылачаг мөҗҗән мөвзуја аид әввәлчә лүгәт үзрә иш апармағы нәзәрдә тутмалыдыр. Бу мәгсәдлә о, шакирдләрин мүшаһидә апармасыны, мувафиг әсәрләрдән лазыми парчаларын охунмасыны тәшкил етмәли вә мүсаһибәдән кениш истифадә етмәлидир; ишанын мүвәффәғијјәтлә апарылмасында бунун ролу чох бөјүкдүр. Лүгәт үзрә апарылачаг ишләр заманы синонимләрин вә ја антонимләрин сечилмәсинә хүсуси диггәт вермәк лазымдыр (мәсәлән, шакирдин давраһыншыны характеризә едәркән: чалышган, фәал, ишләк вә с. јахуд: тәнбәл, авара, фәрсиз вә с.)

Ишларын мүмкүн дәрәчәдә грамматикадан кечилән мөҗҗән бөлмәләрлә әлағәләндирмәјә диггәт јәтирилмәлидир: мәсәлән, тәсвири характер дашыјан мөвзулары (инша мөвзулары) сифәтин, тә'јинин тәдриси илә әлағәләндирмәк олар.

көрө дә тәкрар характери дашыдығы үчүн дәрсликдәки 6, 7-чи параграфлары бир саат мүддәтиндә кечмәк мәсләһәт көрүлүр.

7. Гоша сайтли сөзләрин јазылышы вә тәләффүзү (§ 8) — 1 саат. 8. Сөз көкләриндә сайтләрин јазылышына аид чалышмалар (бунун үчүн «Имла мәчмуәси»ндә кифәјәт гәдәр материал вардыр) — 2 саат.

Гејд: Белә чалышмалардан бир гисмини гоша сайтли сөзләрин јазылышы мөвзусуна һәср олуимуш дәрсдә дә апармаг олар; чүнки һәмин дәрсә аид материал һәчмчә аздыр.

Апарылачаг чалышмаларда бәзи ики һечалы сөзләрдә сон сайтин дүшмәси гајдасынын (мәсәлә: исим-исми, өмүр-өмрү вә с.) өјрәдилмәсинә хүсуси диггәт вермәк лазымдыр.

9. Қар вә чинкилтили самитләр (онларын јазылышы вә тәләффүзү) (§ 5) — 2 саат. 10. Сөз көкләриндә самитләрин јазылышына аид чалышмалар («Имла мәчмуәси»ндәки материаллар әсасында) — 2 саат. 11. Апострофлу сөзләр — 1 саат.

Гејд: Бу мөвзу дәрсликдә јохдур. Буну муәллим «Азәрбајчан дилинин орфографија гајдалары» китабчасындакы мәлүмат әсасында шакирдләрә өјрәтмәлидир (гајданы јаздырмаг, изаһ етмәк вә чалышмалар апармаг лазымдыр).

12. Һеча вә вурғу (§ 9, 10) — 1 саат. 13. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш — 2 саат. 14. Мәктәб һәјәтына даир шифаһи вә јазылы инша (мәсәлә, «Бизим мәктәбимиз», «Пионер отағында» вә с. мөвзулардан) — 3 саат.

Сөзүн тәркиби — 12 саат.

1. Сөзләрин турулушча нөвләри (§ 11) — 1 саат. 2. Дүзәлтмә сөзләр вә сөздүзәлдичи шәкилчиләр (§ 12) — 2 саат. 3. Сөздүзәлдичи шәкилчиләрин јазылышы (§ 13) — 2 саат. 4. Мүрәккәб сөзләр (§ 14) — 1 саат. 5. Мүрәккәб сөзләрин орфографијасы (§ 15) — 2 саат. 6. Мүрәккәб сөзләрин орфографијасына аид хәбәрдарлыгылы вә ја изаһлы имла — 1 саат. 7. Ихтисарла јазылан мүрәккәб сөзләр (§ 16) — 1 саат. 8. Сөздәјишидиричи шәкилчиләр (§ 17) — 1 саат. 9. Сөздәјишидиричи шәкилчиләрин орфографијасы (§ 18) — 1 саат.

10. Г, к вә т илә битән сөзләрин јазылышы (§ 19) — 1 саат. 11. Сөзүн сәтирдән сәтрә кечирилмәси гајдалары (§ 20) — 1 саат.

Гејд: Сон ики мөвзу програмын фонетика бөлмәсинә аиддир. Лакин дәрсликдә булар сөзүн тәркиби бәһсиндә кетмишдир. Она көрә дә һәмин мөвзуларын һәләлик бу бәһсә

әлағәдәр олараг кечилмәси һәм муәллимин, һәм дә шакирдләрин ишини асанлашдырмаг нөгтеји-нөзәриндән әлверилдир.

12. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш — 2 саат.

Исим — 28 саат.

Рабитәли нитгин инкишафы — 4 саат.

1. Исим һаггында үмуми мәлүмат; онун тәк вә чәм олмасы (§ 22) — 1 саат. 2. Хүсуси вә үмуми исимләр (§ 29) — 1 саат. 3. Тәк вә чәм исимләр (§ 30) — 1 саат. 4. Исим дүзәлдән шәкилчиләр (§ 24, 25, 26) — 4 саат.

Гејд: Бу дөрд саатдан ашағыдакы шәкилдә истифадә етмәк мәсләһәт көрүлүр:

а) I дәрс — § 24, 25.

б) II дәрс — § 26.

в) III дәрс — чалышмалар.

5. Исим дүзәлдән бәзи шәкилчиләрин орфографијасы (§ 27) — 1 саат. 6. Мүрәккәб исимләрин орфографијасы (§ 28) — 1 саат. 7. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш — 2 саат. 8. Исимләрдә нисбәт шәкилчиләри (§ 31) — 3 саат. 9. Әмәли јазы (мәктүб) — 1 саат. 10. Нисбәт шәкилчиләринин орфографијасы (§ 32) — 2 саат. 11. Исмин һаллары (§ 33) — 2 саат. 12. Санг вә самитлә битән исимләрин һалланмасы (§ 34, 35) — 1 саат. 13. Исмин јијәлик һалы (§ 36) — 2 саат. 14. Исмин тәсирлик һалы (§ 37) — 2 саат. 15. Нисбәт шәкилчиси олан исимләрин һалланмасы (§ 38) — 1 саат. 16. Исмә аид кечилмишләрин тәкрары вә мөһкәмләндирилмәси — 2 саат. 17. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш — 2 саат. 18. Шифаһи вә јазылы инша (мүөјјән бир јерә, хүсусилә екскурсија мәгсәди илә кедиш вә ја сәјаһәт һаггында шәхси тәәсүрат) — 3 саат.

Сифәт — 3 саат

Рабитәли нитгин инкишафы — 1 саат.

1. Сифәт һаггында үмуми мәлүмат (§ 39) — 2 саат. 2. Исим көкләриндән сифәт дүзәлдән шәкилчиләр (§ 40) — 1 саат. 3. Фәлләрдән сифәт дүзәлдән шәкилчиләр (§ 42) — 2 саат. 4. Әмәли јазы: Гыш тәтили күнләриндә көрүләчәк ишләр вә истираһәт тәдбирләринә даир план тәртиб етмәк — 1 саат.

Илин икинчи жарысында—97 саат.

I руб—51 саат.

II руб—46 саат.

Сифат (давамы)—13 саат.

Рабитәли нитгин инкишафы — 3 саат.

5. Шәхси тәәсүрат вә ја шәкил үзрә тәбиәтин тәсвири-нә аид шифаһи вә јазылы инша (мәсәлән, «Илк гар», «Гыш күнләри», «Бағда» вә с. мөвзуларда)—3 саат. 6. Исим көклә-риндән вә фәлләрдән сифәт дүзәлдән шәкилчиләриң тәкрары вә буна аид чалышмалар—1 саат. 7. Дақы, дәки, и, гын, гын, гун, фун, кин, кин, күн, күн шәкилчиләринин орфографи-јасына аид чалышмалар; о чүмләдән хәбәрдарлыгылы вә ја изаһлы имла—2 саат. 8. Мүрәккәб сифәтләрин орфографија-сы (§ 43)—2 саат. 9. Сифәтин дәрәчәләри һаггында үмуми анлајыш (§ 45)—1 саат.

Гејд: Әсли вә нисби сифәтләр програма дахил едилмә-мишдир. Дәрәликдә исә бу һагда ајрыча олараг мәлумат верилир (§ 44). Сифәтин мугајисә дәрәчәләри һаггындакы параграфын бир јериндә (башда) «әсли сифәтләрин» ифадәси ишләнмишдир. Она көрә дә мүәллим һәмин ифадәни, садәчә олараг, «сифәтләрин» шәклиндә ишләтмәји шакирдләрә өј-рәтмәли вә бунун сәбәбини изаһ етмәлидир.

10. Сифәтин азалтма дәрәчәси (§ 46)—1 саат. 11. Сифә-тин чоһалтма дәрәчәси (§ 47)—2 саат. 12. Сифәтин дәрәчә-әләмәтләринин јазылышына аид хәбәрдарлыгылы вә ја изаһ-лы имла—1 саат. 13. Тәкрар—1 саат. 14. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш—2 саат.

Сај — 10 саат.

Рабитәли нитгин инкишафы — 3 саат.

1. Сај һаггында үмуми мәлумат (§ 48)—1 саат. 2. Миг-дар сајлары (§ 50)—1 саат. 3. Мигдар сајларынын орфогра-фијасына аид чалышмалар—1 саат. 4. Сыра сајлары (§ 51)—1 саат. 5. Сыра сајларынын орфографијасына аид чалышма-лар—1 саат. 6. Инша: ев вә аилә һәјатына даир шифаһи вә ја-зылы мәлумат (мәсәлән, «Бизим аиләмиз», «Мөн евдә бөјүк-ләрә печә көмәк едирәм» вә с.)—3 саат. 7. Гејри-мүәјјән сајлар (§ 52)—1 саат. 8. Тәкрар—1 саат. 9. Јохлама имла вә сәһв-ләр үзәриндә иш—2 саат.

Әвәзлик — 9 саат.

Рабитәли нитгин инкишафы — 2 саат.

1. Әвәзлик һаггында үмуми мәлумат (§ 53)—1 саат. 2. Шәхс әвәзликләри вә онларын һалланмасы—(\$ 54, 55)—1 саат. 3. Мәтндә һадисәни сөјләјән биринчи шәхси үчүнчү инәхсә әвәз едиб, һәчмчә чоһ да бөјүк олмајан нәгли харак-терли ифадә јазмаг вә сәһвләр үзәриндә иш—2 саат. 4. Иша-рә әвәзликләри (§ 56)—1 саат. 5. Суал әвәзликләри (§ 57)—1 саат. 6. Гејри-мүәјјән әвәзликләр (§ 58)—1 саат. 7. Гејри-мүәјјән әвәзликләрин һалланмасы (§ 59)—1 саат. 8. Тәјини әвәзликләр (§ 60)—1 саат. 9. Јохлама иши (әвәзликләрә аид јазылы грамматик тәһлил вә ја грамматик характерли башга бир јазылы иш) вә сәһвләр үзәриндә иш—2 саат.

Фе'л — 41 саат.

Рабитәли нитгин инкишафы — 5 саат.

1. Фе'л һаггында үмуми мәлумат (§ 62)—1 саат. 2. Фе'л дүзәлдән шәкилчиләр (§ 64)—1 саат. 3. Мүрәккәб фе'лләр (§ 65)—1 саат. 4. Тә'сирли вә тә'сирсиз фе'лләр (§ 66)—2 саат. 5. Мәһул фе'лләр (§ 67)—1 саат. 6. Гајыдыш фе'лләр (§ 68)—1 саат. 7. Мәһул вә гајыдыш фе'лләрә аид чалыш-малар—1 саат. 8. Гаршылыг фе'лләр (§ 69)—1 саат. 9. Ич-бар фе'лләр (§ 70)—1 саат. 10. Фе'лин мә'нача нөвләринә аид чалышмалар—1 саат. 11. Јохлама иши (фе'лләрә аид јазылы грамматик тәһлил вә ја грамматик характерли баш-га јазылы иш) вә сәһвләр үзәриндә иш—2 саат. 12. Тәсдиг вә инкар фе'лләри (§ 71)—1 саат. 13. Мәсдәр вә онун исим кими һалланмасы (§ 72)—2 саат. 14. Инша: Баһар фәслиндә тар-лада, мөктәбјаны саһәдә вә с. кедән ишләр һаггында нағыл сөјләмәк вә јазмаг—2 саат. 15. Фе'лин әмр формасы (§ 73)—2 саат. 16. Фе'лин хәбәр формасы һаггында үмуми анлајыш (§ 74)—1 саат. 17. Фе'лин кечмиш заманы вә шәхсә көрә дә-јишмәси (§ 75)—2 саат. 18. Фе'лин индики заманы вә шәхсә көрә дәјишмәси (§ 76)—1 саат. 19. Фе'лин кәләчәк заманы вә шәхсә көрә дәјишмәси (§ 77)—2 саат. 20. Мәтндә кечмиш заман фе'лләринин индики заманла ифадә едиб һәчмчә чоһ да бөјүк олмајан нәгли характерли ифадә јазмаг вә сәһвләр үзәр-индә иш—2 саат. 21. Фе'лин лазым формасы (§ 79)—1 саат. 22. Фе'лин илтизам формасы (§ 80)—1 саат. 23. Фе'лин ва-чиб формасы (§ 81)—1 саат. 24. Фе'лин лазым, илтизам вә вачиб формаларына аид чалышмалар—1 саат. 25. Фе'лин

шәрт формасы (§ 82)—1 саат. 26. Фе'ли бүтүн формаларына аид чалышмалар—1 саат. 27. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш—2 саат. 28. Фе'л формаларынын һекајәси (§ 83)—1 саат. 29. Фе'л формаларынын рөвәјәти (§ 84)—1 саат. 30. Фе'л формаларынын шәрти (§ 85)—1 саат. 31. Шәхс шәкилчиләри вә иди, имиш, исә көмәкчи сөзләринин исим, сифәт, сәј вә әвәзликләрдә ишләдилмәси (§ 86)—2 саат. 32. Тәкрар (о чүмләдән өјрәдичи имла)—2 саат. 33. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш—2 саат. 34. Әмәли јазы: көрүләчәк һәр һансы бир иш вә јахуд јәјдә истираһәт тәдбирләринә даир план тәртиб етмәк—1 саат.

Ил боју кечилмишләриң тәкрары—8 саат.

VI СИНИФ — (180 саат)

Илин биринчи јарысында—82 саат.

I рүб—47 саат.

II рүб—35 саат.

V ениифдә кечилмишләрин тәкрары—5 саат.

Фе'ли сифәтләр—12 саат.

Рабитәли нитгин инкишафы—1 саат.

1. Фе'ли сифәтләр һаггында үмуми мә'лумат (§ 88)—2 саат. 2. Кечмиш заман фе'ли сифәтләри (§ 89)—2 саат. 3. Индики заман фе'ли сифәтләри (§ 90)—1 саат. 4. Көләчәк заман фе'ли сифәтләри (§ 91)—2 саат. 5. Фе'ли сифәтләрин сифәт вә исим кими ишләнмәси (§ 92)—2 саат. 6. Тәкрар—1 саат. 7. Јохлама иши вә сәһвләр үзәриндә иш—2 саат. 8. Дивар гәзетинә мөгәлә јазмаг—1 саат.

Фе'ли бағламалар—8 саат.

Рабитәли нитгин инкишафы—3 саат.

1. Фе'ли бағламалар һаггында үмуми мә'лумат (§ 93)—1 саат. 2. Һәрәкәтин тәрзини тамамлајан фе'ли бағламалар (§ 94)—2 саат. 3. Һәрәкәти замана көрә тамамлајан фе'ли бағламалар (§ 95)—3 саат. 4. Јохлама иши вә сәһвләр үзәриндә иш—2 саат. 5. Инша: тәбиәт һадисәләринин шифаһи вә јазылы тәсвири (мәсәлән, «Пајыз күнләри», «Күнөш доғаркән» вә с.)—3 саат.

Зәрф—18 саат.

Рабитәли нитгин инкишафы—5 саат.

1. Зәрф һаггында үмуми мә'лумат (§ 96)—1 саат. 2. Зәрф дүзәлдән шәкилчиләр (§ 97—мүрәккәб зәрфләрин нөвләринә

дәк олан һиссә)—2 саат. 3. Мүрәккәб зәрфләр вә онларын орфографијасы (§ 97—материалын икинчи һиссәси)—2 саат. 4. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш—2 саат. 5. Зәрфләрин мә'начә шөвләри (§ 98):

а) тәрзи-һәрәкәт зәрфләри—1 саат;

б) заман зәрфләри—1 саат;

в) јер зәрфләри—1 саат;

г) тәрзи-һәрәкәт, заман вә јер зәрфләринә аид чалышмалар—1 саат;

ғ) мигдар зәрфләри—1 саат;

д) сәбәб вә мөгсәд зәрфләри—1 саат;

6. Инша: синфин вә ајры-ајры шакирдләрин тәмизлијә нечә риајәт етмәси, интизамлылығы вә нәзакәтлилији һаггында шифаһи вә јазылы мә'лумат—3 саат. 7. Зәрфләрин мә'лум нөвләринә аид чалышмалар—1 саат. 8. Зәрфләрин башга нитг һиссәләринә охшарлығы (§ 100)—1 саат. 9. Тәкрар—1 саат.

Гејд: Тәкрар үчүн ән чох 100-чү параграфла әлағәдар оларат верилмиш чалышмалардан истифалә етмәк олар.

10. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш—2 саат. 11. Әмәли јазы: шакирдләрин синифдә, тәнәффүс вахты вә мөктәбдән кәнарда өзләрини нечә апармалары һаггында дивар гәзетинә мөгәлә јазмаг—2 саат.

Гошма—11 саат.

1. Гошма һаггында үмуми мә'лумат (§ 101)—2 саат. 2. Гошмаларын ишләдилмәси (§ 102—сон ики абзасадәк олан һиссә)—2 саат. 3. Илә гошмасынын орфографијасы—1 саат.

Гејд: Бу һагда 102-чи параграфда һисбәтән сәһни мә'лумат верилмишдир. Она көрә дә һәмин гајданы шакирдләрә «Азәрбајҗан дилинин орфографија гајдалары» (Бакы, 1958-чи ил, сәһ. 24) китабчасында олдуғу шәкилдә өјрәтмәк мәсләһәт көрүлур.

4. Чан (чән) вә дәк гошмаларынын орфографијасы (§ 102—4-чү абзас)—1 саат. 5. Гошмаларын орфографијасына аид өјрәдичи имла—1 саат. 6. Гошмаларын мә'начә әсас нөвләри—2 саат.

Гејд: Дәрсликдә олмајан бу мөвзунун мәзмуну вә өјрәдилмәси һаггында мөгәләнин изаһат һиссәсиндәки мә'луматә әсасланмаг лазымдыр.

7. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш—2 саат.

Баглајычы¹—10 саат.

Рабитәли нитгин инкишафы—3 саат

1. Баглајычылар һаггында үмуми мә'лумат (§ 103)—1 саат. 2. Садә вә мүрәккәб баглајычылар (§ 104)—1 саат. 3. Да, дә баглајычыларынын орфографијасы (§ 105—материалын биринчи һиссәси)—3 саат. 4. Ки баглајычысынын орфографијасы вә она аид чалышмалар—2 саат.

Ғейд: Бу баглајычынын јазылышы һаггында дәреликдә мә'лумат јохдур. Буну шакирдләре методик әдәбијатдан истифадә етмәклә² вә мүхтәлиф чалышмалар апармаг јолу илә өјрәтмәк олар.

Да, дә вә ки баглајычыларынын орфографијасына ајрылмыш саатларда өјрәдичи имлалардан истифадә едилмәсинә хусуси диғгәт верилмәлидир.

5. Мүрәккәб баглајычыларын орфографијасы (§ 105—материалын II һиссәси)—1 саат. 6. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш—2 саат. 6. Е'малатханада көрүлән ишләр һаггында шифаһи вә јазылы мә'луматдан ибарәт ниша (мәсәлә, «Мән чәкичи, јахуд рамканы вә с. нечә гајырдым», «Мәктәб е'малатханасында» вә с.)—3 саат.

Әдатлар—10 саат.

1. Әдатлар һаггында үмуми мә'лумат (§ 106)—2 саат. 2. Әдатларын мә'нача нөвләри (§ 107)—4 саат. 3. Әдатларын орфографијасы (§ 108)—2 саат. 4. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш—2 саат.

Нида (давамы)—2 саат.

1. Нида һаггында үмуми мә'лумат (§ 109)—1 саат.

Илин икинчи јарысында—97 саат.

I рүб—51 саат.

II рүб—46 саат.

Нида (давамы)—2 саат.

1. Нидаларын орфографијасы (§ 110)—1 саат. 2. Нидаларын оху заманы нитонасијача фәргләндирилмәси вә јазылышына аид чалышмалар—1 саат.

¹ Програмда баглајычыларын мә'нача нөвләри синтаксис бәһсиндән чыхарыларак бу бөлмәјә дахил едилмишидир. Лакин дәрслијин I һиссәсиндә бу һагда мә'лумат олмадығы үчүн һәмин мөвзуну бу илки бөлкүјә дахил етмәк мәсләһәт көрүлмәди.

² Бах: Ә: Әфәндиадә. Бәзи баглајычыларын тәдريس һаггында. «Азәрбајҗан мәктәби» журналы, 1954, № 12.

Чүмлә һаггында үмуми мә'лумат—20 саат.

Рабитәли нитгин инкишафы—5 саат.

1. Чүмлә һаггында үмуми анлајыш («Азәрбајҗан дилинин грамматикасы»; II һиссә § 1)—1 саат. 2. Нәгил чүмлә вә суал чүмләси (§ 2, 1, II маддәләр)—1 саат. 3. Нида чүмләси (§2)—1 саат. 4. Әмр чүмләси (§2)—1 саат.

Ғейд: Јени програма әсасән әмр чүмләси һаггында материал елә шәкилдә гурулмушдур ки, ону (әмр чүмләсини) кечмәмәк долашыглыға сәбәб ола биләр. Она көрә әмр чүмләсини дә бөлкүјә дахил етмәји мәсләһәт көрдүк.

5. Тәркибиндә нида вә суал чүмләләри олан емоционал характерли мәти үзрә ифадә јазы вә сәһвләр үзәриндә иш—2 саат. 6. Мәнтиги вурғу һаггында анлајыш—1 саат.

Ғейд: Бу мөвзуну шакирдләре дәрслијин 93-чү сәһифәсиндәки материал әсасында өјрәтмәк олар. Лакин һәмин материалдан VI синиф шакирдләринин јаш сәвијјәсинә ујғун шәкилдә истифадә едилмәлидир.

7. Чүмләдә сөзләрин әлагәси (§ 3)—1 саат. 8. Узлашма—1 саат. 9. Идарә, јанашма—2 саат. 10. Јохлама имла—1 саат.

Ғейд: Чүмләнин сонунда ишләдилән дурғу ишарәләринә аид апарылачаг бу имла үчүн ән чох суал вә нида чүмләләриндән ибарәт мәти сечилмәлидир (ајры-ајры чүмләләрдән ибарәт рабитәсиз мәти).

11. Инша: ајры-ајры шакирдләрин дәрсә, өз јолдашларына вә бөјүкләрә мүнәсибәти һаггында шифаһи вә јазылы мә'лумат—3 саат. 12. Тә'јини сөз бирләшмәләри һаггында үмуми анлајыш (§ 4)—1 саат. 13. Биринчи нөв тә'јини сөз бирләшмәләри (§ 4—«А» бәнди)—1 саат. 14. Икинчи нөв тә'јини сөз бирләшмәси («Б» бәнди)—1 саат. 15. Биринчи вә икинчи нөв тә'јини сөз бирләшмәләринин хусусијјәтләрини мугајисә етмәјә аид чалышмалар—1 саат.

Ғейд: Тә'јини сөз бирләшмәләринин хусусијјәтләрини мугајисәли шәкилдә өјрәтмәк үчүн апарылачаг чалышмаларда шакирдләрин мүстағил мүнәкимә јүрүтмәсинә хусуси диғгәт јетирилмәлидир. 16. Үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәси («В» бәнди)—1 саат. 17. Тә'јини сөз бирләшмәләринин нөвләриндән һәр үчүнүн, хусусән икинчи вә үчүнчү нөвләрин хусусијјәтләрини мугајисә етмәјә аид чалышмалар—1 саат. 18. Тәркибиндә васитәсиз нитг олан чүмләләр. Мүәллифин сөзүндән сонра кәлән васитәсиз нитгдә дурғу ишарәләри. Диалогда тире ишарәсиндән истифадә олунамасы—1 саат.

Гејд: Дәрслијин чүмлә һаггында үмуми мә'лумат бөл-мәсиндә бу мөвзүја даир материал јохдур. Буну јалһыз ма-салларын тәһлили вә чалышмалар апармаг јолу илә кечмәк кифајәтдир. Чүнки һәмин мөвзү—гајдалар шакирдләрә иб-тидаи мәктәбдән танышдыр.

19. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш —2 саат.

Садә чүмләнни тәркиби—31 саат.

Рабитәли нитгин иккишафы—4 саат.

1. Мүбтәда (§ 6—материалын биринчи һиссәси)—1 саат. 2. Садә вә мүрәккәб мүбтәда (§ 6)—1 саат. 3. Мүбтәда-нын нитг һиссәләри илә ифадәси (§ 7)—1 саат. 4. О, бу әвәз-ликләри илә ифадә олунаи мүбтәдалардан сонра веркүл ишарәсинин ишләнмәси гајдасы—2 саат. 5. Јохлама имла—1 саат. 6. Хәбәр (§ 8—материалын биринчи һиссәси)—1 саат. 7. Садә вә мүрәккәб хәбәрләр (§8)—1 саат. 8. Фе'ли вә исми хәбәрләр (§ 9)—1 саат. 9. Мүбтәда илә хәбәрин шәхс вә кәмијјәтә керә узлашыб-узлашмамасы (§ 10)—1 саат. 10. Шәһәр вә ја кәнд һаггында шифаһи вә јазы-лы ишә (мәсәлән, «Бизим күчәмиз», «Дәнизкәнары парк-да», «Бизим кәндимиз» вә с. мөвзуларда)—3 саат. 11. Чүмлән-нин икинчи дәрәчәли үзвләри. Тамамлыг. (§ 11)—1 саат. 12. Васитәсиз тамамлыг (§ 12)—1 саат. 13. Васитәли тамам-лыг (§ 13)—1 саат. 14. Тә'јин (§ 15)—2 саат. 15. Зәрфлик (§ 17)—1 саат. 16. Зәрфлијин мә'нача нөвләри. Тәрзи-һәрәкәт зәрфлији (§ 18) —1 саат. 17. Заман зәрфлији (§ 19)—1 саат. 18. Јер зәрфлији (§ 20)—1 саат. 19. Кәмијјәт зәрфлији (§ 21) —1 саат. 20. Сәбәб вә мәгсәд зәрфлији (§ 22)—1 саат. 21. Икинчи дәрәчәли үзвләрин ифадә васитәләри (нитг һиссәлә-ри илә ифадәси)—2 саат.

Гејд: Икинчи дәрәчәли үзвләрин нитг һиссәләри илә ифа-дәси шакирдләрә грамматик тәһлил јолу илә практик ола-раг өјрәдилмәлидир. Бу мәгсәд үчүн 14, 16 вә 23-чү параг-рафлардакы материаллардан (чүмләләрдән) истифаде етмәк олар.

22. Әлава һаггында анлајыш вә әлавләрдә дурғу иша-рәләри (§ 32)—3 саат. 23. Бүтөв вә јарымчыг чүмләләр (§ 35, 36)—3 саат. 24. Јохлама имла (о, бу әвәзликләри илә ифадә олунаи мүбтәдалардан сонра веркүл ишарәсинин иш-ләнмәси вә әлавләрдә дурғу ишарәләринә аид) вә сәһвләр үзәриндә иш—2 саат. 24. Әмәли јазы: ичласда гәбул едил-мин гәрары јаза билмәк — 1 саат.

Чүмләнни һәмчинс үзвләри—16 саат.

Рабитәли нитгин иккишафы—4 саат.

1. Һәмчинс үзвләр һаггында үмуми анлајыш (§ 25)—1 саат. 2. Һәмчинс үзвләрин нөвләри (§ 26)—2 саат. 3. Һәмчинс үзвләр арасында баглајычылар (§ 27)—3 саат.

Гејд: Бу саатлардан ашағыдакы шәкилдә истифаде ет-мәк мәсләһәт керүлүр:

а) битишдирәнләр вә гаршылыг билдирән баглајычы-лар—1 саат; б) бөлүшдүрмә, иштирак вә инкар билдирән баглајычылар—1 саат; в) чалышмалар—1 саат. 4. Әмәли јазы: дивар гәзетинә мөгалә јазмаг—1 саат. 5. Һәмчинс үзвләрдә шәкилчиләрин ихтисары (§ 28)—1 саат. 6. Хәбәрин һәмчинс мүбтәдаларла узлашмасы (§ 29)—1 саат. 7. Һәмчинс үзвләр арасында дурғу ишарәләри (§ 30)—2 саат. 8. Чалышмалар: хәбәрдарлыгылы имла—1 саат. 9. Һәмчинс үзвләрдә үмуми-ләшдиричи сөзләр (§ 31)—2 саат. 10. Һәмчинс үзвләрдә дур-ғу ишарәләринин ишләнмәсинә аид чалышмалар: сәрбәст имла—1 саат. 11. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш—2 саат. 12. Шакирдләрин шәхси мүшаһидәсинә әсасән вә ја шә-кил үзрә тәбиәт һадисәләринин тәсвиринә аид шифаһи вә јазылы ишә (мәсәлән, «Күнәш чыхаркән», «Мешәдә» вә с. мөвзуларда)—3 саат.

Кечмишләрин тәкрары—8 саат.

Чамал ЭЙМЭДОВ
педагожи елмлэр намизэди.

VII СИНИФДЭ «СЕВИЛ» ПЈЕСИНИН ТӘДРИСИ НАГГЫНДА

VII синифдә тәдрис олуна әдәби-бәдии материаллар V вә VI синифдә кечилән материаллардан хејли кениш вә дәррин тәһлил олунар. Бу материаллар ичәрисиндә бөјүк драматургumuz Ч. Чаббарлынын «Севил» пјеси (IV пәрдә) хусусилә марағлыдыр. Програм үзрә VII синифдә Чәфәр Чаббарлынын һәјат вә јарадычылығы наггында үмуми мәлумата вә әсәрләриндән нүмунә оларағ «Севил» (IV пәрдә) драмынын тәдрисинә дөрд саат вахт ајрылмышдыр. Нөмин вахтын үч сааты «Севил» пјесинин тәдрисинә һәер олунамалыдыр.

Орта мәктәбдә шакирдләр «Севил» драмыны әсасән VII синифдә өјрәтирләр, бурада һөмин әсәрин тәһлилинә нисбәтән кениш тәшкил етмәли вә хусуси һазырлығ апармалыдыр. Бу исе синифдәнхариғ вә мәктәбдәнкәнар ишләри гуввәтләндирмәклә мүмкүндүр. Чүнки бу әсәрин тәдриси үчүн програмда ајрылмыш вахт јалығ әсәрин IV пәрдәсини өјрәтмәк үчүн кифәјәтдир. Буна көрә дә әсәрин илк пәрдәләринин синифдәнхариғ охусуну тәшкил етмәк важибдир. Шакирдләр бу пјесин илк пәрдәләринин мәзмунуну билмәдән, синифдә өјрәнәчәкләри IV пәрдәнин әсас идејасыны да ајдынлашдыра билмәзләр.

«Севил» пјесинин тәһлили үчүн ајрылмыш вахты ашағыдакы шәкилдә планлашдырмағ лазымдыр:

Биринчи саат: Пјесин IV пәрдәсини роллар үзрә охумағ.

Икинчи саат: Мәтнин мәзмуну үзәриндә чалышмалар апармағ.

Үчүнчү саат: Пјесин тәһлили.

Мүәллимин бу дәрә саатларында көрәчәји ишләри бөјүк мүәјјәнләшдирмәк олар:

Биринчи дәрәдә: 1) әсәрин I—III пәрдәләринин гыса мәзмуну наггында мәлумат верилир; 2) мәтн роллар үзрә охунур; 3) әсәрдәки чәтин сөз вә ифадәләр изаһ олунар; 4) мәзмун мүсаһибә јолу илә јекунлашдырылыр.

Евә тапшырығ: Охунмуш парчанын мәзмунуну нағыл етмәк.

Икинчи дәрәдә: 1) мәтнин мәзмуну нағыл олунар; 2) сурәтләрин репликасы үзәриндә мүвафиг чалышмалар апарылыр; 3) охунмуш парчанын планы тутулур.

Ев тапшырығы: 1) әсәрин мәзмунуну бүтөв сөјләмәк; 2) Севилин сон монологуну әзбәрләмәк вә с.

Үчүнчү дәрәдә: 1) мүәллимин әввәлчәдән мүәјјәнләшдирдији суаллар әсасында әсәрин мәзмуну бүтөвлүкдә мүсаһибә јолу илә сорушулур вә јекунлашдырылыр, 2) әсәрин идеја-сијаси дәјәри вә бәдии хусусијәтләри ајдынлашдырылыр.

Ев тапшырығы: 1) сурәтләрин сәчијәсини мүәјјәнләшдирән репликалары сечмәк; 2) әсәрин мәфкурәви вә бәдии тәһлилинә өјрәнмәк.

Әдәби гираәт дәрәсләриндә «Севил» пјесинин мәзмуну илә шакирдләр әввәлчәдән таныш олмалыдырлар. Пјесин синифдә тәдрисинә тәхминән ики һәфтә галмыш, мүәллим «Севил» әсәринин мәзмуну үзәриндә шакирдләрин тәкбашына ишләмәләри үчүн мүвафиг тапшырығлар вермәли вә бу тапшырығларын шакирдләр тәрәфиндән јеринә јетирилмәсини вахташыры јохламалыдыр.

Тәчрүбә көстәрир ки, тәкбашына оху заманы шакирдләр мәтни тамамилә өјрәнә билмирләр. Одур ки, мүәллим шакирдләрин синифдәнхариғ вә мәктәбдәнкәнар мүстәгил охусуна истигамәт вермәли, бу сәһәдә онлара көмәк көстәрмәлидир.

«Севил» пјесинин илк пәрдәләринин мәзмунуну синифдәнхариғ мәнимсәтмәк үчүн шакирдләрин мүстәгил охусунда онлара конкрет көмәк етмәк, һөмин охуну мүхтәлиф тапшырығ вә чалышмалар васитәсилә истигамәтләндирмәкдир.

Бу мәгсәд үчүн ашағыдакы суал вә тапшырығдан истифадә етмәк олар:

1. «Севил» пјесинин илк пәрдәләрини охујуб гуртардығдан сонра, орадакы мәнфи вә мүсбәт сурәтләри бир-бириндән ајырын. 2. Пјесдәки һансы сурәт сизи даһа чох марағландырырды вә нә үчүн? 3. Драмдакы һансы һадисәдән даһа чох мүтәәсир олдуруз? 4. Пјесин биринчи вә икинчи пәрдәләринин гыса мәзмунуну дөфтәрләринизә јазын. 5. Гыса план

тәртиб един вэ бу план эсасында пјесин үчүнчү пәрдәсинин мазмунуну өјрөнин.

Бу чүр тапшырыг вэ чалышмалар шакирдлери охуудлары эсэр үзөриндө даһа мараглы ишлөдөрөк, онларын фикрини конкрет мәсәлэләр әтрафында топлаја биләр.

«Севил» пјесинин тәдриси мүәллимин кириш мүсәһибәси илә башлајыр. Кириш мүсәһибәсиндә шакирдлери јаш хүсүсijјәтлери вэ билик сәвијјәлери вэ ујгун олараг мүәллим драмда Азәрбајчан гадыналарынын һәјатынын тәсвири вэ гыса нәзәр салмалы, эсәрин мөвзусуну билдирмәли, шакирдлери ашагы синифләрдә Ч. Чаббарлынын јарадычылыгындан өјрәндиклери мәлуматлары һазырламалыдыр. Кириш мүсәһибәси, ејни заманда, конкрет фактлар асасланмалыдыр. Јахшы олар ки, белә фактлар колхозда, совхозда вэ башга ичтимаи јерләрдә чалышан адлысанлы совет гадыналарынын һәјатындан көгүрүлсүн.

Мүәллимин кириш мүсәһибәси тәдрис олуначаг эсәрә шакирдләрдә һәвәс ојатмалы, эсәрин әһәмijјәти, әдәбијјәти-мыздакы мөвгеји һаггында онлара мүәјјән тәсәввүр вермәлидир. Кириш мүсәһибәсиндән сонра әввәлки пәрдәлери мазмуну үзөриндә иш апармалы, драматик оху үсулу илә эсәрин дөрдүнчү пәрдәсини шакирдләрә охудараг әввәлинчи пәрдәлери мазмуну илә IV пәрдәсинин мазмуну арасында тәбии әлагәни ајдынлашдырмалыдыр.

VII синифдә драматик охунун тәшкили вэ кечирилмәси дә ашагы синифләрдән фәргли шәкилдә апарылмалыдыр. Шакирдләр һәлә V—VI синифләрдә бир нечә драм эсәри илә таныш олмуш вэ драматик оху гајдаларынын бәзи хүсүсijјәтлери өјрәнмишләр. VII синифдә бу гајдалары инкишаф етдирмәли, мөһкәмләндирмәли, әсәс диггәт исә шакирдлери дүзкүн охумасына верилмәлидир.

«Севил» пјесинин үмуми мазмуну һаггында белә бир јекун мүсәһибәси апармаг олар:

IV пәрдә «Севил» драмынын сон пәрдәсидир. Бу пәрдәдә һадисәләр совет дөврүндә баш верир, сурәтлери эсәр боју инкишафы сонә чатыр, әһвалатлар тамамланыр, дүјүмләр кет-келдә ачылыр. Бу пәрдәдә, һәјат дәјишдији кими, сурәтлери дүјјәкөрүшү, ичтимаи һәјата бахышы да тамамилә дәјишмишдир. Әввәлки пәрдәләрдәки авам Севил, Атакиши вэ Бабакиши бу пәрдәдә тамамилә дәјишмишләр. Севил, Москвада али тәһсил алыб гајытмыш, «дүнән ајаглар алтында сүрүнән мискин бир гадын» бу күн мәдәни вэ јүксәк шүүр-

лу совет вәтәндашы олмуш, Атакиши вэ Бабакиши исә кәмидә фәһләлик едәрәк шүүрча чох ирәли кетмишләр. Јени һәјат дүшмәнләрә дә тә'сир етмишдир. Лакин бу тә'сир Севилә, Бабакиши вэ Атакишијә едилән тә'сирин әксинәдир. Мешһан Балаш, әхлагсыз Дилбәр, буржуа синфинин нүмәјәндәси олан Мәммәдәли вэ Әбдүләли бәј өз әввәлки мөвгелерини итирмишләр. Онлар өз чилдәлери дәјишмиш, үзлери вә «дост» маскасы тахмышлар. Лакин јенә дә онлар дүшмән сималарыны кизләдә билмир, мөвфәғијјәтлери мизә шүбһә илә бахырлар. Пјес хош бир сонлугла битир.

Пјесин мазмуну эсасында шакирдлери тәһлилә һазырламаг, онлары охунмуш мәтн үзөриндә мүстәгил ишләтмәк, әсәс мәсәлэләр әтрафында дүшүндүрмәк лазимдыр. Бу мүнәсибәтлә ашагыдакы тапшырыг вэ суаллардан истифадә етмәји мәсләһәт билirik:

1. Севилин авамлыгыны, һүгүгсузлуғуну кәстәрән бир нечә мисал сечин вә гејд дөфтәрлери вэ јазын. 2. Мәтндән Севилин көзүачыг, мүбариз совет вәтәндашы олдуғуну кәстәрән ики нүмунә кәстәрин. 3. Севилин сон пәрдәдә Балаша вердији чавабы әзбәрләјин. 4. Күлүшүн һадисәлери инкишафындакы ролу һаггында нә дејә биләрсән? 5. Дилбәрин шәксиндә мүәллиф кимлери тәнгид етмишдир? 6. Балаш кимдир вә онун өз аиләсинә мүнәсибәти нечәдир? 7. Мәммәдәли вэ Әбдүләли бәјин һансы чиркин сифәтлери билирсиниз? 8. Күндүз нечә сурәтдир вэ Ч. Чаббарлынын она мүнәсибәти һаггында нә демәк олар? 9. Авам, савадсыз Атакишинин вэ Бабакишинин дәјишмәсинә сәбәб нә олду? вә с.

Бу суаллар нөвбәти дәрәдә јохланмалыдыр. Мүәллим шакирдлери эсәрин тәһлилинә һазырламаг үчүн әввәлчәдән вердији суаллары, ајры-ајры сурәтлери сәчијјәси һаггында дә тәртиб едә биләр.

«Севил» пјесинин тәһлилинә сурәтлери, һәр шејдән әввәл исә, мүсбәт сурәтлери тәһлилиндән башламаг лазимдыр.

Одур ки, эсәрдәки сурәтлери мүсбәт вә мәнфи адлар алтында гурулашдырмалы, тәһлилә мүсбәт сурәтләрән башламалыдыр.

Севил сурәти. Севил сурәтини сәчијјәләндирмәје мүсәһибә јолу илә башламаг мараглыдыр. Мүсәһибәни ашагыдакы суаллар үзрә тәшкил етмәк мүмкүндүр: 1. Севил нә үчүн драмын әсәс баш гәһрәманы һесаб олунур? 2. Онун эсәрдәки башга сурәтлери баша дүшмәкдә ролу нәдән ибарәтдир? 3. Севилин сәчијјәви сифәтлери һансылардыр?

4. Севилини мэдэни, савадлы вэ мубариз совет вэтэндашы кими **жетимсинаэ сэбэб нэ олду?**

Севили даһа јахшы сэчијјэлэндирмэк үчүн, ону эсэрдэки сурэтлэрлэ мугајисэ етмэјин эһэмийјэти дэ бөјүкдүр. Јадда сахламаг лазымдыр ки, мугајисэ заманы һәм Севилини, һәм дэ башга сурэтлэрин дэ характери ајдынлашыр. Севили пјесдэ Күлүш, Балаш, Дилбэр вэ башгалары илэ мугајисэ етмэк олар.

Апарылан мугајисэдэн истифадэ едэрэк эсэр боју Севилини инкишафы һаггында шакирдлэрдэ даһа чанлы тэсэввүр јаратмаг үчүн онларын көмэји илэ бир схем дэ тэртиб етмэк олар:

Азәрбајчан гадынларынын инкишаф јолу һаггында эсэр јазмасы.

Јүксэк шүүрлу вэ мэдэни сэвијјэ чатмасы.
Али тәһсил алмасы.

Мубаризэдэ бәркимә-

си.

Доғма евиндэн һөјата атылмасы.

Севилини савадсыз вэ шүүрча керн галмыш едэр бир гадын олмасы.

Бу схем эјани олараг, шакирдлэрэ Севилини характерчэ нечэ дэјишдијини, онун авам вэ савадсыз гадындан јүксэк мэдэнијјэтли вэ шүүрлу совет адамы сэвијјэсинэ јүксэлдијини баша дүшмөјэ көмөк едэчэкдир. Одур ки, мүүллим бу схем үзэриндэ мусаһибэ апармалы, эсэрин мээмуну үзрэ шакирдлэрин алдыгы билик вэ бачарыглары сурэтин сэчијјэсинэ доғру јенэлтмэлидир. Беләликлэ, Севил сурэтини шакирдлэр мүкөммэл характерли, типик сурэт кими јадда сахлајар вэ онун сэчијјэви сифэтлэриндэн нүмунэ кими истифадэ едэрлэр.

Мүүллим истэр мусаһибэ, истэрсэ дэ мугајисэ үсулу илэ чыхарылан нәтичэјэ хүсуси диггет вермэлидир. Бурада елэ һэрәкәт етмэк лазымдыр ки, шакирдлэр Севилини сэчијјэси һаггында там, ајдын вэ дүзкүн тэсэввүрә малик олсунлар.

Күлүш сурэти. Күлүш, шакирдлэрин эн чох севдији сурэтлэрдэн биридир. Күлүшү сэчијјэлэндирмэк үчүн онун характериндэ олан мүсбәт кејфијјэтлэри илк плана чөкмөк лазымдыр. Һәмнин кејфијјэтлэр бунлардыр: 1) Күлүшүн савадлы, мэдэни вэ шүүрлу бир гыз олмасы; 2) онун бәдән тәрбијэси мүүллимлији етмәси; 3) доғма гардашы мешшан Ба-

лаша гаршы тамамилэ чидди чөбһэ тутмасы; 4) дүшмәнэ гаршы гәти, кәскин вэ амансызлыгы, доста исэ вәфалы, сәдатәтли вэ гајгыкешлији; 5) горхмаз, чәсарәтли, бачарыглы вэ **узаг** көрәнлији; 6) ичтиман һөјата мүнәсибәти; 7) тәрбијэчилик бачарыгы вэ с.

Күлүшүн сэчијјэви сифэтлэрини шакирдлэрэ чатдырмаг ишиндэ, эн әввәл, онун данышыгы вэ һәрәкәтлэри үзэриндэ ајрыча дајанмаг тәләб олунур.

Тәчрүбэ көстәрир ки, Күлүшүн данышыгындакы үстү өртүлү вэ икимә'налы сөзлэри чох вахт VII синиф шакирдлэри илк нәзәрдэ чәтин апләјырлар. Буна көрә, мүүллим, Күлүшүн данышыгында һәмнин сөзлэри вэ ја ифадәлэри шакирдлэрэ изаһ етмэлидир. Мисал олараг, Күлүшүн атасы Атакиши илэ апардыгы сөһбәтиндэн ашагыдакы парчаны нәзәрдән кечирәк:

«Јох, ата, эср машын әсридир, ондан гачмаг олмаз. Бир күн мэдэнијјет зәлзәләси бу тахчалары, бу бухчалары учурачагдыр, сән чылпаг чөлэ дүшәчәксән, дәһшәтли машынлар ичәрисиндэ галачагсан, унутма ки, машын «метралјоз» кими бир шејдир, архасында олсан гулундур, габагында олсан өлүмүндүр... Сән инди һөјата гаршы чылпагсан. Јазы јатдын, гыш чатды. Сәни о сојундурмамышдыр, сәни һөјат сојундурмушдыр, о өзү дэ кејиндирәчәкдир. Анчаг бу өлү палтары сәнә јарашмыр. Сәнә јахшы бир палтар лазымдыр».

Күлүшүн бу сөзлэри илэ драматург һөјатдакы көһиәлик галыгларыны чәмијјет үзвлэринин инкишафына мане олан бухов һесаб едир вэ бу бухову мэдэни ингилаб јолу илэ арадан галдырманын мүмкүн олдуғуну көстәрир. Күлүш, нанкор гардашынын өз шөһрәти үчүн атасынын башына ачдыгы фырылдагы, она кејдирилән өлү палтарыны очага атыр вэ Атакишини «јахшы бир палтар» кејмәк үчүн һөјата, әмәк чөбһэсинә јола салыр.

Күлүш сурэтини тәһлил едәркән мүүһүм бир мәсәләни дэ унутмамалыдыр; шакирдлэрэ баша салмаг лазымдыр ки, истэр Севили, истэрсэ Атакишини ојатмагда, мубаризэ үчүн силаһландырмагда Күлүш, һәр шејдән әввәл, өз вәтәндалыгы борчуну јеринә јетирир.

Күлүш сурэтини сэчијјэлэндирәркән онун тәрбијэчилик фәалијјәтинә, Күндүзә бәсләдији бөјүк гајгыја ајрыча диггет верилмэлидир. Күлүшүн бу иши, онун бәдән тәрбијэсинә вэ идмана бөјүк гијмәт вермәси вэ һәвәс көстәрмәси шакирдлэрә јахшы тә'сир етмәклә бәрәбәр, тәрбијэви чәһәтдән дэ бөјүк рол ојнаја биләр.

Сыра №	Бабакишинин данышыгындан нүмүнөлөр	Кима мурачиет-лө	Сыра №	Атакишинин данышыгындан нүмүнөлөр	Кимө мурачиет-лө
	аз көмүр көтирдим ки, түркүн сөзү, пула кетмеди, бөлкө түркүн сөзү, шөһөрдө бир тәһәр илө доланаг. Көдө, Атакиши? Түркүн сөзү бу нө сир-сифөтдир, начандан белә, түркүн сөзү, әфәнди олубсан, һә... һә... һә... Экдијин нохуд, бичдијин нохуд, базара кириб лөблөби олуб...		2	Јох, јох, мапынла јохам, гызым, шејтаң иши дир, горхурам.	
			3	Бабакиши, сөндө адә, вај-сөнә нә дејим, сән һара, бура һара, а киши, хош көрдүк, дајан бир сәни гучаглајым, а киши, начандан јохсан.	Бабакишијө

Бу схем васитәсилә шакирдләр һәр икки сурәтин данышыг тәрзини бир-бириндән ајыра билмәккләр. Сонра исе мүәллим, Атакиши вә Бабакишинин Совет һакимијјәти илләриндә һәм шүүр, һәм дә данышыг чәһәтдән нечә дәјишдикләрини баша салмаг үчүн шакирдләри синифдәнхарич чалышмалар үзрә дә мүстәгил ишләдә биләр. Она көрә дә шакирдләри белә бир тапшырыг үзрә мүстәгил ишләтмәк олар: охумуш пәрдәдә (IV пәрдәдә) Атакиши вә Бабакишинин шүүрча дәјишдијини көстәрән бир нечә нүмунә сөjlәјин вә онларын данышыгларында ишләнән јени сөзләри сечин.

Мүәллимин башлыча вәзифәси, шакирдләрин Атакиши вә Бабакишинин данышыгындан сечдикләри: «очагчы», «газанчы», «мајак», «валс» вә с. сөзләри синифдә групплашдырыб, ајдын изаһ вермәкдән ибарәтдир.

Шубһәсиз ки, мүәллим мүхтәлиф үсуллара әл атмагла шакирдләрә Атакиши вә Бабакиши кими кечмишдә авам, савадсыз, шүүрча кери галмыш адамларын нечә инкишаф етдијини, јени һәјәтын јалныз кәнчләри дејил, гочалары да дәјишдијини мәнимсәдә биләр вә беләликлә, бу сурәтләри онларын нәзәриндә һәјәти типләр кими чавландырмаға мүвәффәг олар.

Драмын мәнфи сурәтләри. Шакирдләрдә коммунист әхлагы сифәтләри тәрбијәләндирмәк ишиндә бәдний әсәрин мәнфи сурәтләрини дүзкүн дәрк етмәк бачарыгы јаратмағын да бөјүк әһәмијјәти вардыр.

«Севил» драмынын мүсбәт сурәтләринин чанлы вә долгун симасынын, онларда олан мүсбәт кејфијјәтләрин даһа табарыг көрүнмәсинин башлыча сәбәбләриндән бири дә мәнфи сурәтләрлә гаршы гојулмасы вә мүбаризәдә тәсвир едилмәсиндән ибарәтдир. Мәсәлән, Севил сурәти бу чәһәтдән она көрә гүввәтлидир ки, драмдакы Дилбәр бүтүн хусусијјәтләри илә онун әксини тәшкил едир. Елчә Дилбәр вә өз догма гардашы Балаша гаршы гојулан Күлүш һаггында да бу фикри сөjlәмәк олар.

Умумијјәтлә, јалныз «Севил» драмында дејил, Ч. Чаббарлынын башга драмларында да бу чүр гүввәтли конфликтин олмасы һәмийн әсәрләрин охучулар тәрәфиндән бөјүк мәнәббәтлә севилмәсинә сәбәб олан башлыча әсәсләрдән биридир.

Чаббарлы реализминин күчү ондадыр ки, «Севил» драмында мәнфи типләр дә, инандырычы шәкилдә јарадылмыш, мүсбәт сурәтләр кими долгун вә үмумиләшмиш планда көстәрилмишдир. Әсәрәки мәнфи сурәтләри тәһлил етмәклә, шакирдләрә ашагыдакылар өјрәдилмиш олур: 1) мәнфи сурәтләрин дүзкүн тәһлили шакирдләрә мүсбәт сурәтләри даһа јахшы баша дүшмәк имканы верир; 2) мәнфи сурәтләри јахшы баша дүшмәк шакирдләрдә кечмиш чәмијјәтә вә онун дүшмән үнсүрләринә гәзәб вә нифрәт һисси тәрбијә етмәјә көмәк едир; 3) мәнфи сурәтләр васитәсилә шакирдләр пис сифәтләрдән узаглашыр вә өз сајылгыларыны даһа да гүввәтләндирирләр.

Балаш сурәти. Драмын әсас сурәтләриндән бири дә Балашдыр. О, јохсул аиләдә бөјүмүш вә Атакишинин ағыр зәһмәти нәтичәсиндә охумушдур. Лакин Балаш характерчә алчаг вә дүшмән бир типдир. О, өз аиләсини сајмыр, арвадыны вә атасыны тәһгир едир. Балашы алчалдан онун јалныз мәишәт позғунлуғу дејил, о ејни заманда, Азәрбајчан халгынын ән гәддар дүшмәни—мүдахиләчиләрин әлиндә ојунчаг олан «мүсават» һөкүмәтинин чиновники, лакејидир. Чаббарлы, Балашын чиркин симасыны ачаркән, мүхтәлиф бәдний үсуллара әл атмышдыр. Мүәллим тәдрис просесиндә һәмийн үсуллары нәзәрә алмалы вә Балашын ифшасында вәтән вә халг хаинләринин ич үзүнү ачмалыдыр. Бунун үчүн

шакирдлери ашагыдакы план үзрә ишләтмәк лазымдыр: 1) Балаш мәнсуб олдуғу чәбһәжә көрә јалныз өз аиләси үчүн дејил, бүгүн халг үчүн тәһлүкәли бир дүшмәндир. О, вәтән ханнидир; 2) севкидә вәфасыздыр; 3) Балаш огру вә чина-јәткардыр; 4) Балаш чәсарәтсиз вә горхагдыр; 5) зәиф ирадәли вә әхлагсыздыр; 6) ән пис әр вә алчаг бир атадыр вә с.

Көрүндүјү кими, бу сифәтләр совет адамына вә онун тәрбијәсинә јад олан ән алчаг сифәтләрдир.

Шакирдлери пис ишләрдән чәкиндирмәк, чәсарәтли, ирадәли, әхлаглы, бир сөзлә, сағлам руһлу нәсил кими бәјүтмәк үчүн Балашын сифәтләринә гаршы онларда нифрәт һиссләри ојатмаг лазымдыр.

Балашын характери һаггында шакирдләрдә даһа ајдын тәсәввүр јаратмаг үчүн, әввәлчәдән охунмуш мәтидән мұвафиг нүмунәләр сечдирмәк, дүнјабахышыны вә сијаси әгидәсини јахшы баша дүшмәк үчүн онун данышыгына да хусуси диггәт вермәлидир. Тәбнидир ки, Балашын дилиндәки бир чох јабанчы сөз вә ифадәләр шакирдләр үчүн јад олдуғуна көрә, анлашылмајачагдыр. Бәзән исә Балашын нә үчүн бу тәрздә данышдыгы шакирдләрә гаранлыг галачагдыр. Мүәллим онун данышыг хусусијјәтләри илә характери арасындакы әлағәни шакирдләрә баша салмалыдыр.

Балаш сурәтини тәһлил едәркән ону пјесин башга сурәтләриндән гәтијјән ајырмамалыдыр. Шакирдләр бу сурәти о заман јахшы баша дүшәрләр ки, онун һәрәкәтләрини, әсил сымасыны ачмаг үчүн әсәрдәки башга сурәтләрлә әлағәләндирә билсинләр.

Дилбәр сурәти. «Севил» пјесиндәки мәнфи сурәтләр ичәрсиндә Дилбәр хусуси јер тутур. (Буна пјесдә «инчә дүшсүн» дејә, Едилја ханым да дејирләр).

Биринчи пәрдәдә Дилбәрин һаггында данышылып, ләкин о, сәһнәјә илк дәфә II пәрдәдә чыхыр. Балашын нәзәриндә о: «русчаны русдан, франсызчаны франсыздан јахшы данышыр, фәлсәфәни беш бармағы кими билир».

Буржуа-мүлкәдар әхлагынын ән ијрәнч тәрбијәси илә бәјүмүш бу әхлагсыз гадын, әсәрдә нәчиб вә намуслу Севилә гаршы гојулмушдур. Күлүшүн дедији кими о, Севилни рәгибидир. Бурада мүәллим Севил сурәтинин сәчијјәси заманы апардыгы мұгајисәни јада салмалы, ән чох Дилбәр вә Севилдин Балаша мұнасибәтиндән данышмалыдыр. Гејд етмәк лазымдыр ки, Севил дә, Дилбәр дә Балашы севирләр. Ләкин Севилдин мөһәббәти һәгиги, инсани мөһәббәт олдуғу

һалда, Дилбәрин мөһәббәти сахта, јаланчы, мәнсәб вә шөһрәт үчүн олан бајагы бир мөһәббәтдир. О, Балашы вәзифәсинә вә пулуна көрә «севир», онун адындан вә мөвгејиндән өз шәхси мәнфәәти үчүн истифадә едир. Бунунла белә, Дилбәрдә Балашын зәиф ирадәсини әлә алмаг «бачарыгы», ону ушаг ојунчагы кими ојнатмаг «габилијјәти» дә вардыр.

Мүәллим, Дилбәрин мәнфи сифәтләрини ифша етмәклә бәрәбәр, онун Балаш, Мәммәдәли вә Әбдүләли бәјлә әлағәсини дә көстәрмәли вә беләликлә, һәммин сурәтләри бирләшдирән әсас хусусијјәтләри шакирдләрә баша салмаға чалышмалыдыр.

Шакирдләр заһирән өзүнү мөдәни, савадлы бир адам кими көстәрмәјә чалышан, Дилбәр сурәтинин харичи «көвәллији» илә дахили чиркинлији арасындакы зиддијјәтин тәсвирини, бу тәсвирлә һәммин сурәтә Чаббарлынын мұнасибәтини изаһ етмәји дә бачармалыдырлар.

Дилбәрин данышыгында јерли-јерсиз ишләнән рус, франсыз вә башга дилләрдән алынмыш сөз вә ифадәләрә тәсәдүфи бир һал кими бахмаг олмаз. Шакирдләр үчүн ајдын олмалыдыр ки, Дилбәрин данышыг тәрзини дәриндән өјрәнмәк јалныз онун шәхсијјәтини дејил, буржуа-мүлкәдар гурулушунун ич үзүнү ачыб ифша етмәк үчүн дә чох јахшы материал верир.

Тәчрүбә көстәрир ки, бәзи мүәллимләр Дилбәрин данышыг тәрзинә дүзкүн гижмәт вермәкдә чәтинлик чәкирләр. Әлбәттә, бурада јадла сахламаг лазымдыр ки, Дилбәрин тез-тез рус вә франсыз сөз вә ифадәләрини ишләтмәси һеч дә онун бу дилләри јахшы билмәсиндән ирәли кәлән әләмәт дејилдир.

Дилбәрин сәчијјәси һаггында шакирдләрдә конкрет тәсәввүр јаратмалы вә һәммин сифәтләрә гаршы онларда нифрәт ојатмаға чалышмалыдыр. Шакирдләрин билијини ашагыдакы шәкилдә групплашдырмалыдыр: 1) Дилбәрин шөһрәт-пәрәст вә ловға олмасы; 2) әхлагсыз вә һижләкәрлији; 3) мәдәнијјәти заһири вә бәзәк-дүзәкдә көрмәси; 4) габалыгы, кобудлуғу вә сатгынылығы; 5) аилә вә тәрбијә мәсәләләринә алчаг нәзәрлә бахмасы; 6) мә'новни чүрүклүјү вә с.

Дилбәр сурәтинин сәчијјәси илә әлағәдар олараг «Севил» пјесиндә ән гәддар вә ән тәһлүкәли дүшмән олан Әбдүләли бәј вә Мирзә Мәммәдәли сурәтләринин сәчијјәси үзәриндә гысача дајанмаг лазымдыр.

К. ӘМИРАСЛАНОВ
Бақы, Оқтжабр районунун 161
нөмрөлі мектебинин мүөлөмү.

НЕТИДАИ МЭКТЭБДЭ ОРФОГРАФИК СӘВЛЭРИН ГАРШЫСЫНЫ АЛАН ТӘДБИРЛЭР

Орфографик сәвләр үзәриндә иш үсуллары чох мүхтәлифдир. Бу үсулларын мүхтәлифлији сәвләрин баш вермә сәбәбләринин чүрбәчүр олмасы илә изаһ едилер.

Орфографик сәвләр үзәриндә апарылан бу иш ана дили үзрә мүхтәлиф тәдбирлери әһатә едән мүрәккәб вә чохтәрәфли бир тәдрис просесидир. Бу иш һәм мүәллимләрдән, һәм дә шакирдләрдән кәркин вә инамлы зәһмәт тәләб едир. Шакирдләрин ана дилиндән мөһкәм нәзәри вә практик вәрдишләрә јијәләнмәси, сәвләр үзәриндә ишин дүзкүн тәшкилиндән чох асылыдыр.

Сәвләр үзәриндә иш үч мәрһәләдән—сәвләрин һесаба алыныб өјрәнилмәсиндән, онларын изаһ вә ислаһ едилмәсиндән вә сәвләрин гаршысыны алан тәдбирләрдән ибарәтдир. Сәвләр үзәриндә ишин бу үч тәркиб һиссәси бир-бири илә сых әләгәдә олмалыдыр. Мәгаләнин һәчминин мәһдуд олмасы сәбәбиндән бурада орфографик сәвләрин мүәллим тәрәфиндән нечә һесаба алыныб өјрәнилмәсиндән, онларын нә чүр изаһ вә тәһлил едилмәсиндән дејил, јалныз сәвләрин гаршысыны алан тәдбирләрдән бәһс едилмәкдир.

Орфографик сәвләр үзәриндә иш, сәвләри ислаһ етмәк мәгсәди илә шакирдләрә верилән бир сыра чалышмаларла әләгәдар апарылмалыдыр. Шакирдләрин орфографик сәвләр үзәриндә ишләдилмәси әсас е'тибары илә шүүрлү дәрк етмә вә өзү-өзүнү јохлама әсасында тәшкил олунмалыдыр ки, бу да ашағыдакы јолларла әлдә едилер:

1. Шакирдлери өз јаздыларыны нәзәрәт алтында сахламаға алышдырмағ. 2. Шакирдә сәһвин маһијјәтини дәрк етдирмәк. 3. Мувафиг орфографик гәјданын дәгиг тәрифини билмәји шакирддән тәләб етмәк. 4. Шакирди сәһвләр үзәриндә чалышдырмағ мәгсәди илә јарадычы јазылардан истифадә етмәк. 5. Јазылышы чәтин јадла галан сөзләрдән орфографик лүғәтчә тәртиб етмәк. Шакирдин сәһвләр үзәриндә апардыгы ишин нәтичәсини ајдынлашдырмағ үчүн јохлама имла јаздырмағ.

Шакирдләрин өз јазыларына нәзәрәти ики јолла: 1) јазы просесиндә сөзләри һечаларла, јаваш сәслә тәқрар етмәк; 2) бурахылмыш сәһвләри групплашдырағ мүәјјән гәјдада һесаба алмағ јолу илә ола билер. Шакирд јазы заманында сөзләри јаваш сәслә, һеча-һеча тәқрар етдикчә һәрф, һеча өтүрмүр, һабелә һәрф, һеча артырмыр вә нәһәјәт, сөзләрин дүзкүн шәклини ешитмә дүјғусу васитәсилә мөһкәм гаврајарағ даһа әсаслы сурәтдә мәнимсәјир.

Шакирдләрдә өз сәһвләрини тапмағ вә онлары орфография гәјдаларына кәрә групплашдырмағ вәрдишини мүәллим I синифдән башлајарағ тәрбијә вә инкишаф етдирмәлидир. Шакирдләрин грамматик-орфографик биликләри артдыгча, онлар өз сәһвләрини даһа мүкәммәл вә дәгиг групплашдырмағы бачармалыдырлар.

Грамматика вә јазы гәјдаларынын IV синифдә нисбәтән даһа ардычыл өјрәдилмәси илә әләгәдар оларағ бу синфин шакирдлери өз орфографик сәһвләрини артыг, ашағыдакы 9 бөлкү әсасында групплашдыра билмәлидирләр: 1) шәкилчләрин орфографиясына аид сәһвләр; 2) г, к, ғ самитләринин јазылышына аид сәһвләр; 3) нисбәт шәкилчләринин јазылышына аид сәһвләр; 4) сөзләрин бөјүк һәрфлә јазылмасында бурахылан сәһвләр; 5) чохһечалы сөзләрин сонундакы г самитинин орфографиясына аид сәһвләр; 6) сөзләрин сонундакы чинкилтили самитләринин јазылышында бурахылан сәһвләр; 7) да, дә бағлајычы вә шәкилчләринин јазылышына аид сәһвләр; 8) ки шәкилчиси вә бағлајычысынын јазылышында бурахылан сәһвләр; 9) һәрфөтүрмә вә артыг һәрф јазмағ.

Орфографик сәһвләрин маһијјәтини дәриндән дәрк етмәк үчүн шакирд ашағыдакы ишләри мүстәгил оларағ көрмәлидир:

1) Тахтадакы нүмунәләр әсасында орфографик сәһвләри јазы ишиндә ахтарыб тапмағ; 2) сәһв јазылмыш сөз көкүнү,

шәкилчини вә ја һәрфи мӯәллимин гејдләри әсасында позуб үзәриндә дүзкүн шәклини јазмағ; 3) сәһв јазылмыш сөзүн дүзкүн шәклини ишләтмәклә јени чүмлә тәртиб етмәк.

Мүвафиг орфографија гәјдасынын дәғиг тә'рифини бил-мәји шакирддән тәләб едәркән мӯәллим диггәт етмәлидир ки, шакирд һәмин гәјданы механики дејил, шүүрлу гаврамыш олсун. Она көрә тәләб етмәк ләзымдыр ки, шакирд өз сәһв-ләрини мүвафиг орфографија гәјдасына иснад етмәклә һәмин сөзүн дүзкүн јазылышыны әсасландырсын.

Шакирдләри сәһвләр үзәриндә чалышдыраркән, верил-миш сөз вә ја чүмләләрә охшар нүмунәләр ахтарыб тапмағ, сәһв јазылмыш сөзүн дүзкүн шәклини ишләтмәклә мұхтәлиф мәзмунлу чүмләләр тәртиб етмәк, сөзләрин шәклини (иҫфадә етдији заманы, һалыны, шәхсини, кәмијјәтини вә с.) дәјиш-дирәрәк чүмлә јазмағ вә с. бу кими сәрбәст типли јазылар-дан кениш истиҫфадә етмәк ләзымдыр.

Мәсәлән, фе'л көкләриндән исим вә сифәт әмәлә кәти-рән ки шәкилчисинин орфографијасына даир сәһвләр үзәрин-дә шакирдләри ишләдәркән тәләб етмәлидир ки, ки шәкилчи-синин сөзә битишик јазылмасына аид бир нечә мисал тапыб чүмлә ичәрисиндә ишләтсинләр, шәкилчиләрин вурғусуну көстәрсинләр: әски, итки, сәпки, сечки; Асја, әскини мәнә вер! Јерли Советләрә сечкиләр мүвафәғијјәтлә кечди. Уша-ғын әлиндәки сәпки кечиб кетди. Қолхозумуз бу ил тахылы иткисиз топлады.

Вурғулу һечадан габағкы чинкилтили самитләрин ре-дуксијасы нәтичәсиндә баш верән гаштығ, јассағ, дуссуз тип-ли фонетик сәһвләрин ислаһы үзәриндә чалышдырмағ үчүн онлара тапшырмағ ләзымдыр ки, әввәлчә сөзләрин дүзкүн шәклини көстәрсинләр, сонра ејни сөз көкләриндән елә јени сөзләр дүзәлтсинләр ки, тәләффүз тә'сири илә сәһв јазыл-мыш чинкилтили самитләр бу дәфә вурғулу һечаја дүшсүн-ләр.

Мәсәлән, јассағ (јазсағ) — јаз-јазар-јазан; дуссуз (дузсуз) — дузу-дуза-дузун кими; ја да һмин самитләрдән сонра башга бир сайт вә ја чинкилтили самит кәлсин.

Мәсәлән, јассағ (јазсағ) — јазачағ-јаздығ.

дуссуз (дузсуз) — дузумуз-дузлар.

Бундан сонра, ушағлара тапшырмағ ләзымдыр ки, һәмин сөзләрин дүзкүн шәклини ишләтмәклә чүмләләр тәртиб ет-синләр.

Дүзкүн јазы шәклини мөһкәмләтмәк үчүн верилмиш нү-мунә сөзләриндән истиҫфадә едилмәси, сәһвләрин маһијјәтини шакирдләрә даһа әтрафлы баша салмағ үчүн чоғ јахшы бир васитәдир. Бу үсулуи фәјдалы чәһәти ондан ибарәтдир ки, һәмин нүмунә сөзләрини ахтарыб тапмағла шакирдләр бу сөзләрин орфографијасыны да изаһ етмиш олулар..

Нүмунә сөзләринин јазылмасы үсулуну ашағыдакы гәј-далара даир сәһвләри арадан галдырмағ үчүн тәтбиғ етмәк чоғ фәјдалыдыр:

1) Сөз көкләринин јазылышына даир сәһвләрин гаршы-сыны алмағ үчүн:

а) сөзләрин баш сәсләринин јазылышында бураһылан сәһвләрин (мәс.: пәс, ә'лан, ылдырым) гаршысыны алмағ үчүн;

бәс—бичин—бүтөв—булуд...

е'лан—ениш—еркән—ертә...

ылдырым—ишығ—илхы—ирағ...

б) сөзләрин орта сәсләринин јазылышында бураһылан сәһвләрин (мәс.: әјсүрәк, сәлам, таза, ајид) гаршысыны ал-мағ үчүн;

өскүрәк—күлфәт—чылпағ—кирпик...

салам—давам—нағд—гадаған...

тәзә—вәрәғ—тәрәвәз—тәрәзи...

аид—аилә, даир—даирә...

в) сөзләрин сон сәсләринин јазылышында бураһылан сәһвләрин (мәс.: чәкичи, сут, кичик, торпағ) гаршысыны ал-мағ үчүн:

чәкич—кәрпич—сүзкәч—ағач...

кәнд—гурд—дөрд—палыд...

кичик—чичәк—кәпәнәк—күләк...

торпағ—чылпағ—гонағ—папағ...

2) Шәкилчиләрин јазылышына даир сәһвләрин гаршы-сыны алмағ үчүн;

а) гапалы сайтли шәкилчиләрин һәм дамағ, һәм дә додағ әвәнкине табе едиләрәк дөрд чүр јазылмасында бураһылан сәһвләрин (мәс.; бакили, сөзсиз, өлүмчил, колхозчи) гаршы-сыны алмағ үчүн;

бакылы—шәһәрли—туршсулу—көјнүклү...

сөзсүз—дузсуз—шәксиз—адамсыз...

өлүмчүл—јухучүл—ишчил—габағчыл...

колхозчу—үзүкчү—дилчи—арычы...

б) фе'л көкләриндән исим вә сифәт әмәлә кәтирән шәкилчиләрин јазылышында бурахылан сәһвләрин (мәс.; сечки, дашгын, чалгы, јоргун) гаршысыны алмаг үчүн;

сечки—сәпки—ички—итки...

дашгын—басгын—гачгын—сатгын...

чалгы—гаргы—саргы,

јоргун—долгун—вургун—тутгун...

Бу үсул шакирдләри бир сыра башга сәһвләр үзәриндә ишләтмәк үчүн дә мүвәффәғијјәтлә тәтбиг олуна биләр.

Лакин нүмунә сөзләриндән истифадә үсулунун зәиф чәһәти ондан ибарәтдир ки, бурада шакирдләр орфографик сәһвләрин гаршысында нүмунә сөзләрини јаздыглары вахт, онларын јазылышыны мүәјјән едән мүвафиг орфографик гәј-даја мүрациәт етмириләр. Бу ишдә ола биләчәк механизмин вә схематизмин гаршысыны алмаг үчүн мүәллим јол верилмиш орфографик сәһвләри шакирдләрә изаһ етдирәркән, «Азәрбајчан дили» дәрслијинин вә ја «Азәрбајчан дилинин орфографика гәјдалары»нын мүвафиг маддәсинә иснад етмәји, нүмунә сөзләрини көстәрмәклә бәрәбәр сөзүн јазылышыны мүәјјәнләшдирән орфографик гәјданы, тәрифи сөјләмәји, гәбул олунамыш гыса ифадә шәкилләриндән истифадә едәрәк сөзләрин морфоложи тәһлилинин шакирдләрдән тәләб етмәлидир.

III вә IV синиф шакирдләри орфографика лүғәти илә дә ишләмәји бачармалыдырлар. Мәктәблиләр үчүн хүсуси орфографика лүғәтинин олмамасыны нәзәрә алараг, мүәллим шакирдләрин өзләринә лүғәтчәләр тәртиб етдирмәлидир. Орфографик лүғәтчәдә шакирдләр јазылышы чәтин јадда сахланан һәр сөзүн гаршысында «Азәрбајчан дилинин орфографика гәјдалары»ны, јахуд дәрслијин мүвафиг маддәсини вә ја параграфыны көстәрмәлидир.

Мүәллим нәзәрә алмалыдыр ки, әксәр һалларда лүғәтчәдә јазылмыш сөзләрин орфографикасына аид конкрет гәјдалар олмадыгындан, ушаглар онларын јазылышыны тез јаддан чыхара биләрләр. Буна көрә дә мүәллим орфографик лүғәтчәләрә јаздыгы сөзләрә аид мүхтәлиф чалышмалар вермәли, онлары мисаллар ичәрсиндә ишләтмәли, бу сөзләрин јазылышына аид хүсуси чәдвәлләр тәртиб едиб синфин диварларындан асмалы, бир сөзлә, онларын мөһкәм вәрдиш һалында шакирдләр тәрәфиндән мәнимсәнмәси үчүн мүхтәлиф тәдбирләр көрмәлидир.

Шакирдин сәһвләр үзәриндә апардыгы ишин нәтичәсини ајдынлашдырмаг үчүн јаздырылан имла һәм һәчм, һәм тәркиб, һәм дә әһатә етдији орфографик гәјдаларын мигдары етибары илә ади јохлама имласындан хејли фәргләнмәлидир. Бу имланын мәтни шакирдләрин характер орфографик сәһвләри әсасында сечилмәли (тәртиб едилмәли)дир. Јекун имласы сәһвләр үзәриндә иш үчүн ајрылмыш дәрсин сонунда јаздырылып. Јекун имласынын бүтүн характер орфографик сәһвләри әһатә етмәси вачиб дејил. Бу имланын мәтни 25—30 сөздән ибарәт олмалыдыр. Лакин јекун имласынын нәтичәләри синифдә мүтләг јохланыб мүәјјән едилмәлидир. Јекун имласы шакирдләрин өзләри тәрәфиндән јохланмалыдыр. Бундан өтрү имланын мәтни мүәллим тәрәфиндән бир даһа охунмалы, ја да мәтнин сурәти јазы тахтасындан асылмалыдыр. Шакирдләр имланын мәтнини чүмлә-чүмлә динләјәрәк (вә ја тахтадан асылмыш мәтни охујараг) өз сәһвләрини ислаһ етмәлидирләр.

Сәһвләрин гаршысыны алмаг үчүн шакирдләрә верилән чалышма нөвләри. Орфографик чалышмаларын нөвләри чох мүхтәлифдир. Бу мүхтәлифик гаршыја гојулан мөгәддән вә орфографик сәһвләрин характериндән асылыдыр.

III вә IV синифләрдә ашағыдакы тапшырыг нөвләриндән истифадә етмәк олар:

1) **Верилмиш сөзләрин ифадә олуна фикрә көрә дәјишдирилмәси.** Бу типли чалышмалар һәм фонетик, һәм дә морфоложи сәһвләрин ислаһ едилмәси үчүн верилир. Онларын мәтни рабитәли вә рабитәсиз ола биләр. Чалышманын тәләб һиссәси тәхминән белә ифадә олуналыдыр: «Мө'тәризәдәки сөзләри чүмләнин мә'насына көрә дәјишдирәрәк дәфтәринизә јазын вә һәмин сөзләрин орфографикасыны әсасландырыш». Чалышманын мәтниндә мүәјјән сөзләр (исим, сифәт, сәј, әвәзлик, фе'л, бағлајычы) адлыг һалында вә мәсдәр шәклиндә верилир. Шакирд бу сөзләри чүмләдә ифадә олуна фикрә ујгун олагаг мүвафиг сурәтдә дәјишир, алынмыш јени сөз формасыны дәрк едәрәк ону мүвафиг грамматик-орфографик гәјдалара көрә әсасландырыр (изаһ едир).

Бу типли чалышмалар бир сыра орфографик сәһвләри ислаһ етмәк үчүн апарыла биләр. Онлардан бириниш үзәриндә дајанаг:

Г вә к самитләри илә битән чохһечалы сөзләрә сәитлә башланан шәкилчи артырылдыгда г, к сәсләринин ғ, ј сәсләринә кечмәси гәјдасынын позулмасы нәтичәсиндә баш верән

сəһвлəрин гaршысыны алмaг үчүн мұәллим бeлə бир мəтн вeрə билəр:

Рабитəсиз мəтн 1. Əждəр (нəжин?) oтaг... гaпысыны aчыб, (нaрa?) чичəклик... дoғру жoллaнды. 2. Ушaглар бaзaр күнү (нaрa?) мoруғ жығмaг... кeтмишдилəр. 3. Пиoнeрлəр (нəжин?) күлəк... гaбaғыны алмaг үчүн (нəжин?) шитиллик... əтpафындa aғaч əкдилəр. 4. Сaтычы (нəжи?) чəрəк... чəкиб (кимə?) Сaдыг... вeрди

Рабитəли мəтн.

ПИОНЕРЛƏРИН ТƏШƏББҮСҮ

Кəнч тəбчəтчилəр мəктəбжаны сaһəдə (нəжи?) пaмбыг... jахшы бeчəрмишлəр. Буна сəбəб o oлмушдур ки, (нəжин?) күлəк... гaбaғыны алмaг үчүн дpужинамыз тaрланып əтpафындa гoружучу мeшə (нəжи?) зoлaг... jарaтмышды. Пиoнeрлəр буpaдa чoxлy зəһмəг сəрф eтмишлəр. Бүтүн пaйызы вə бaһaры ушaглар дəрсдөн cонpа буpaжa (нə eтмəжə?) ишлəмəк... кəлəрəк (нəжə?) мeшə зoлaг... гуллуг eдир, aғaчларын дибини aчыб jумшaлтмышдылар. Ушaглар буpaдa (нəжи?) ишлəмəк... aғaчлaрa вə килəмeжəвə кoллaрына (нə eтмəжи?) гуллуг eтмəк... чox ceвирлəр. (Нə?) мeшə зoлaг... ушaгларын хoшлaдыглары jердир. Онлар һəр күн буpaжa (нə eтмəжə?) чичəк тoплaмaг... кeбəлəк жығмaг..., бaлaчa гузулaры aғaчларын aрасындa oтaрмaг... кəлирлəр. Дəстəмиз өз jетишдирмəси илə фəхр eдир.

Шaкирдлəр jухaрыдa кeстəрилмиш мəтнлəр үзəриндə ишлəжəркən, сөзлəри вeрилмиш суaллaрa кəрə дəжишдирəрəк чүмлəлəри тaмaмлaжырлар.

Шaкирдлəр, бeлəликлə, сөзлəри тəлəб oлуван шəкилдə jазмaглa, сaнтлə бaшлaнaн шəкилчи aртырылдыгдa онларын cонундaкы г вə к cамитлəринин г вə j сəслəринə кeчдиjини əжaни oлaрaг кəрдүкдөн cонpа, jаздыгларыны əсaслaндырмaг үчүн «Aзəрбajчaн дили» дəрcлиjинə иcнaд eтмəклə һəмин гaждaны нəзəри чəһəтдөн дə дəрк eтмиш oлуpлар.

2) Мəтидөн мүəjjөн сөз вə jа чүмлəлəрин cечилиб jазылмaсы. Aдындaн дa мəлум oлдугу кими, бу типли чaлышмaлар һəм aжры-aжры сөзлəр, һəм дə чүмлəлəр үзəриндə иш aпaрылмaсыны нəзəрдə тутур. Бə'зи сəһвлəрин иcлaһы үчүн мəтидөн мұвaфиг сөзлəри cечиб jазмaг лaзым кəлдиjи һaлдa, бə'зи сөзлəрин иcлaһы үчүн мұтлəг чүмлə jазмaг тəлəб oлуvур. Буvуvилa бəрəбəр һəмин чaлышмaлар əсac e'тибaры илə мүəjjөн oрфограмы тəсбит eдэн aжры-aжры нүмунə сөзлəринин cечилиб jазылмaсыны нəзəрдə тутур.

Нүмунə сөзлəринин cечилиб jазылмaсы һəм əлaвə тaпшырыглa бирликдə, һəм дə һeч бир əлaвə тaпшырыг вeрилмəдөн тəшкил eдилə билəр.

Бу типли чaлышмaдaн мəгсəд oрфограмын cурəтини кəрмə һaфизəси вaситəсилə шaкирдин шүүрундa мəһкəмлəндирмəк вə мұвaфиг oрфогpафик гaждaлар үзəрə шaкирдлəрдə əмəли вəрдишлəр тəрбиjə eтмəкдир.

Əлaвə тaпшырыг вeрмəдөн мəтн ичəрисиндөн jалныз мүəjjөн сөзлəри cечиб jазмaг үзəриндə чaлышмaлар əн чox aшaгыдaкы oрфогpафик сəһвлəри иcлaһ eтмəк үчүн тəтбиг eдилəр:

а) Oртa сəси һəм и, һəм дə jи илə дeжилəн сөзлəрин и илə jазылмaсына aид oрфогpафик гaждaнын пoзулмaсы нəтичəсиндə бaш вeрэн сəһвлəрин иcлaһы үчүн. Бу мəгсəдлə вeрилəн чaлышмaнын тəлəб һиccəси бeлə ифaдə eдилмəлидир:

«Aшaгыдaкы пapчaдa oртa сəси һəм и, һəм дə jи илə дeжилəн, лaкин и илə jазылaн сөзлəри тaпыб дəфтəриннizə кəчүрүй».

1. Məрjəм cаbаһкы дəрcлəринə aид китaблaрыны һəмишə aхшaмдaн һaзыpлaжыр. 2. Сəлим зəиф jолдaшлaрына кəмəк eдир ки, cинфин фaнзи aшaғы дүшмəсин. 3. Əлкəмиз ингилaбдaн cонpа бəjүк мұвəффəгижjəтлəрə нaил oлмуш, сəнaжə вə кəнд тəсəppуфaтынын инкишaф eтдирилмəсинə дaир плaнлaры aртыглaмaсы илə jepинə jетирмишдир.

Һəмин чaлышмaны рaбитəли мəтилəр үзəриндə дə aпaрмaг oлар.

Лaкин бeлə чaлышмaлар мұвaфиг oрфограмы изaһ eтмəк үчүн нүмунə сөзлəрини cадəчə oлaрaг cечиб jазмaглa мəһдудлaшдыpмaмaлыдыp. Шaкирд тəлəб oлуvан сөзлəри сəһв jазылмыш сөзүн дүзкүн шəкли гaршысында jазмaглa бəрəбəр, гaждaнын тə'рифини дə сөjləмəлидир. Məсəлəн, кəнт, дəрт кими сөзлəрдəки сəһвлəри иcлaһ eдəркөн онларын гaршысында пaлыд, кəмəнд, jашыд, булуд сөзлəрини jазмaглa бəрəбəр бeлə дeмəлидир: «Cон сəси һəм д, һəм дə т илə дeжилəн сөзлəр д илə jазылыр».

Вeрилмиш мəтидөн мүəjjөн нүмунə сөзлəрини cечиб кəтүрмəклə бирликдə əлaвə тaпшырыглар дa jepинə jетирилə билəр. Бу типли чaлышмaлар гaбaгкылардaн фəргли oлaрaг jарaдычы xapaктер дaшыжыр вə шaкирдлəр тəрəфиндөн ceвилəceвилə jepинə jетирилir. Һəмин чaлышмaлартa бəрəбəр jepинə jетирилəн əлaвə тaпшырыглар мұхтəлифдир. Бу иcə гaршыjа гoжулaн лeксик-oрфогpафик мəгсəдлəрлə əлaгəдaрдыp.

Бә'зи сәһвләрин характерини шакирдә мөһкәм дәрк етдирмәк үчүн сөзүн конкрет (чүмләдәки) шәкли илә онун ибтидаи формасыны бир-бири илә мугајисә етмәк тәләб олунур. Белә һалларда шакирд мугафиг сөzlәри чүмләдә раст кәлдији шәкилдән ибтидаи шәклә, јә'ни аддыг һалына вә ја мәсдәр шәклинә салыр вә һәр ики јазы формасыны бир-бири илә мугајисә едәрәк мугајисә нәтичә чыхарыр.

Чалышма үчүн һәм рабитәсиз, һәм дә рабитәли мәтнләр сечилә биләр. Шакирдләри ашағыдакы гәјдалар үзәриндә ишләтмәк үчүн белә чалышмалар вермәк мәсләһәтдир:

а) Бә'зи сөzlәрдә сайтләрин дүшмәси гәјдасынын позулмасы нәтичәсиндә баш верән сәһвләрин гаршысыны алмаг үчүн. Бу мәгсәдлә верилән чалышманын тәләб һиссәси белә ифадә олунмалыдыр:

«Ашағыдакы парчада гара һәрфләрлә верилмиш сөzlәрин исмин һансы һалында олдуғуну көстәрин, бунлары аддыг һалына салараг дәфтәринизә көчүрүн вә һалланма нәтичәсиндә сөzlәрдә һансы сайтләрин дүшдүјүнү көстәрин». Шакирдләр бу сөzlәри өз лүғәт дәфтәрчәләринә јазыб јадда сахламалыдырлар. Чалышманын мәтни тәхминән ашағыдакы кими олмалыдыр:

«1. **Исмин** һаллара көрә дәјишмәсинә **исмин** һалланмасы дејилер. 2. Јаман күнүн **өmrү** аз олар (аталар сөзү). 3. Дәрә кечикдинми, **синфә** кирмәк үчүн мугајисәдән ичазә ал! 4. Низами халг арасында һәмишә **алны** ачыг кәзмишдир. 5. Рөвшән әввәл **фикрә** кетди, сонра тәләсмәдән дәрси башдан ајағадәк данышды. 6. Күнәш әтрафында дөвр едән вә ондан ишыг алан көј **чисминә** планет дејилер. 7. Ијнәјарпаг ағачларын өзүнә мәхсус әтри вардыр».

б) Вурғулу һечадан әввәлки вә һабелә сонракы һечаларда **ы, и, у, ү** гапалы сайтләрин редуksiјасы нәтичәсиндә баш верән һәрфәтүрмә сәһвләринин гаршысыны алмаг үчүн. Бу чүр чалышмалар верилмиш мәтндә хусуси хәтлә јазылмыш сөzlәри тәркиб һиссәләринә көрә тәһлил етмәк әсасында гурулмалыдыр.

Мәлумдур ки, фе'л көкләриндән әмәлә кәлән бә'зи сөzlәрдә вурғулу һечадан габагкы (вә сонракы) һечаларда **ы, и, у, ү** гапалы сайтләри чох зәиф тәләффүз едилер. Сөзүн тәркиби илә таныш олмајан шакирдләр тәләффүз тә'сири нәтичәсиндә һәмин сайтләри бә'зән өтүрүрләр (көриур, јапшыг, гаршыг кими). Сайтләри өтүрүлмүш бу һечалар вурғусуз олдуғу үчүн, сайтләр ајдын тәләффүз едилмир. Һәмин шүбһә-

ли сайтләри ајдын ешитмәк үчүн бу сөzlәри елә дәјишдирмәк ләзымдыр ки, шүбһәли сайтләр бу дәфә вурғу алтында олсун. Биз дә билирик ки, сөз көкүндәки ахырынчы сайт адәтән вурғулу олур. Одур ки, чалышманын тәләб һиссәси һәмин мәгсәдәујгун олараг ашағыдакы шәкилдә ифадә едилмәлидир:

«Ашағыдакы парчада гара һәрфләрлә верилән сөzlәри дәфтәринизә көчүрүн, һәр сөзүн гаршысында онун көкүнү көстәрмәклә бәрабәр һәр ики сөзүн вурғусуну гојун, бу сөzlәрдә зәиф тәләффүз едилән сайтләри көстәрин». Шакирд бу тапшырыгы јеринә јетирәркән сәһв јаздыгы сөzlәрин орфографijasыны да мугафиг сурәтдә изаһ етмәлидир.

Чалышманын мәтни тәхминән белә олмалыдыр:

«1. Һәнифә дәстәкдән **јапшыб** гапыны ачды. 2. Гоналар ев јијәси илә **көрүшәрәк** отағын јухары башында отурдулар. 3. Ушаглар һәр ил мәктәбин һәјәтинә ада довшаны **кәтирәрдиләр**. 4. Бизим гошунлар **вурүша-вурүша** шәпәрә кирдиләр. 5. **Шәһәримизин** көрүнүшү сон илләр әрзиндә чох дәјишмишдир. 6. Синфимизин **јарысы** бу ил ә'лачыдыр».

Шакирдләр мәтндә хусуси олараг ајрылмыш сөzlәри дәфтәрләринә белә јазмалыдырлар:

Јапшыб—јапшы(ы); көрүшәрәк—көрүш(ү);

Кәтирәрдиләр—кәтир(и); вурүша-вурүша—вурүш(у);

Көрүнүшү—көрүн(ү); јарысы—јары(ы);

Јухарыда көстәрилмиш орфографик сәһвләрдән башга, сонунда чынкилтили сайтләр олан сөzlәрин орфографijasында јол верилән сәһвләр, к сәсинин хусусијәтләри илә әлагәдар олараг бурахылан сәһвләр, ики вә дөрд чүр јазылан шәкилчиләрин орфографijasында бурахылан вә саирә орфографик сәһвләр дә һәмин чалышмалар әсасында ислаһ едилә биләр.

Бир сыра орфографик сәһвләр вардыр ки, онларын әсил маһијәти јалныз рабитәли нитг фонунда там әкс етдирилдији үчүн, шакирдләри јалныз чүмләләр үзәриндә ишләтмәк даһа фәјдалыдыр.

Јухарыда гејд етдијимиз група башлыча олараг да, дә, дакы, дәки, ки, илә, ла-лә шәкилчи вә баглајычыларынын орфографijasынын бир-бири илә гарышдырылмасы нәтичәсиндә баш верән сәһвләр дахилдир. Бу груп сәһвләрин ислаһы үчүн верилән чалышмалар мугафиг чүмләләри сечиб јазмагла бәрабәр онлары мугајисә етмәји дә нәзәрдә тутур.

Мәсәлән, да-дә бағлајычылары вә онлара охшар шәкилчиләрин орфографиясына даир чалышманын тәләб һиссәси белә олмалыдыр:

«Ашағыдакы мәтидән ичәрисиндә да, дә шәкилчиләри вә онлара охшар да-дә бағлајычылары олан чүмләләри дәфтеринизә көчүрүб мұвафиг сөзләрин вургуларыны гојун. Сонра бу чүмләләри бир-бири илә мұгајисә едәрәк орфографиянын мүәјјән гајдасына көрә әсасландырын».

Чалышманын мәтни тәхминән белә олмалыдыр:

1. «Јахын күнләрдә Бақыда јени кино-театр ачылмышдыр. 2. Өлкәнин дикәр бөјүк шәһәрләри кими, Бақы да күндәи-күнә көзәлләшир. 3. Бизим мәктәбдә шакирдләр үчүн марағлы дәрнәкләр тәшкил едилмишдир. 4. Бизим мәктәб дә шәһәрин габағчыл мәктәбләри сырасындадыр. 5. Шәһәр әһалиси өз истираһәт саатларыны бағларда, паркларда, булварларда кечирир. 6. Бизим шәһәрдә бағлар да, парклар да, булварлар да вардыр. 7. Бајрам әрәфәсиндә заводларда, фабрикләрдә, тикинтиләрдә бөјүк әмәк чошгунлуғу һәкм сүрмәкдәдир. 8. Бајрам шәрәфинә заводлар да, фабрикләр дә, тикинти идарәләри дә өз планларыны артығламасы илә јеринә јетирмәјә чалышырлар».

3) Верилмиш нүмунә үзрә мұвафиг орфография гајдаларына аид сөз вә чүмлә јазылмасы. Бу чалышмадан мәгсәд ислаһ едилән сәһвләрин аид олдуғу орфография гајдаларынын јазыда тәтбигинә даир шакирдләрин практик вәрдишләрини системә салмағдыр.

Чалышма шакирдләрин изәри чәһәтдән мөһкәм билдикләри гајдалар үзәриндә гурулур. Одур ки, мүәллим бу чалышмалары апармағдан әввәл онларын әсасында дуран орфографик гајдалары шакирдләрә мұвафиг сурәтдә изаһ етмәлидир.

Чалышманын һәм ајры-ајры сөзләр, һәм дә чүмләләр үзәриндә гурулмасы ислаһ едилән орфографик сәһвләрин нөвүндән, онларын аид олдуғу орфограмларын хүсусијјәтиндән асылыдыр.

Чалышманын тәләб һиссәси белә олмалыдыр:

«Ашағыдакы чүмләләрдә сону гоша самитлә битән сөзләри сечин, онлара бачардығыныз гәдәр охшар сөз тапыб лүғәт дәфтеринизә јазын».

Нүмунә үчүн ашағыдакы ики чүмлә верилә биләр:

«1. Дүнән колхозчуларын үмуми јығынчағында агроном Муртузов колхозумуза сәдр сечилди. 2. Гонаг кечикдији үчүн ев јијәсиндән үзр истәди».

Шакирд бу чүмләдәки сәдр вә үзр сөзләрини дәфтерләринә көчүрмәли, гаршысында исә әмр, әср, сәбр, рәсм, рәһм, ели кими сөзләри јазмалы, даһа сонра онлары өз лүғәт дәфтерчәсинә гејд етмәлидир.

Бөјүк һәрфлә јазылан сөзләрин орфографиясында бураһылан сәһвләрин ислаһы үчүн верилән чалышмалар исә ајры-ајры сөзләр үзәриндә гурулур.

4) Сөзләрин тәркибинә көрә группашдырылмасы. Бу типли чалышмалар да мұвафиг сурәтдә изаһ вә тәһлил едилмиш сәһвләр әсасында апарылыр.

Орфографик чалышмаларын мәтиләри. Орфографик сәһвләрин гаршысыны алан үсуллардан бири дә мәтн үзәриндә нишдир. Мәтн үзәриндә иш, шакирдләрин грамматика вә орфографияја аид изәри биликләрини јазыда тәтбиг етмәјә көмәк едир. Орфографик чалышмаларын мәтиләри ислаһ едилән сәһвләрин аид олдуғу грамматик-орфографик гајдалары там әһәтә едән долғун мәтиләр олмалыдыр. Чалышмалар шакирдләрин асан баша дүшдүјү дилдә тәртиб едилмәли вә ислаһ олуан сәһвләрә аид чохла мисаллары өзүндә бирләшдирмәлидир. Беләликлә, чалышмаларын мәтиләри һәм мәзмунча, һәм лексика, һәм дә ифадә шәкли етибары илә актуал олмалыдыр.

Чүмлә вә сөзләр үзәриндә апарылан ишләр. Орфографик сәһвләрин гаршысыны алан тәдбирләр системиндә чүмлә вә сөз үзәриндә апарылан ишләрин бөјүк әһәмијјәти вардыр. Мәктәбләримиздә шакирдләр бәзән сәһвләри «ислаһ етмәк» мәгсәди илә јанлыш јазылан һәрфләрин дүзкүн шәклини јазы ишинин сонунда бир нечә дәфә тәқрар едирләр вә ја мүәллим тапшырығы илә һәмин сөзләри бир нечә дәфә тәқрар јазырлар. Шүбһәсиздир ки, бу чүр «ислаһ» үсуллары һеч бир сәмәрә вермәјәчәкдир. Белә һалларда шакирд јол вердији сәһвин әсил маһијјәтини дәриндән дәрк етмир, она көрә дә сәһви механики оларағ «ислаһ» едир. Сонракы јазы ишләриндә исә бу сәһвләр јенә дә тәқрар олунар.

Сөзүн грамматик мәнасы чүмлә ичәрисиндә тәшәккүл тапыр. Одур ки, сөзләрин орфографиясыны өјрәтмәк ишиндә чүмләнин ролу бөјүкдүр.

Сөзләрин морфоложи вә орфографик тәһлилиндә дә мүәллим чүмләдән истифадә етмәлидир. Чох заман ејни бир сөз

ајры-ајры чүмлөлөр ичәрисиндә мүхтәлиф мә'нада вә мүхтәлиф нитг һиссәси кими ишләнир. Мәсәлән, колхозчу сөзү бә'зән сифәт мә'насында (колхозчу гадынлар жығынчага топлашдылар), бә'зән дә исим мә'насында (колхозчу памбыг жығыр) ишләнир. Јеринә көрә исим вә сифәтләр зәрф мә'насында ишләнә биләр. (Мәсәлән, Вәтән гаршысында борчуну намусла јеринә јетир. Мәрд адам намусла шөһрәт тапар. Солмаз дәрсини јахшы билир. Чалыш ки, јахшы шакирд оласан.) Бу ми-саллардан көрүндүјү кими, намусла вә јахшы сөзләринин әсил мә'насыны вә мәнсуб олдуғу нитг һиссәсини анчаг чүмлөдә дүзкүн мүәјјән етмәк мүмкүндүр. Бир сөzlә, чүмлә харичиндә, чүмлә вә әлагәдар мөтвдән кәнарда нә исмин һалыны мүәјјән етмәк олар, нә дә исми һалландырмаг. Әкәр мүәллим ушаглара сөzlәр арасындакы әлагәни өјрәтмәсә, онлар исмин һалыны чох заман сәһв мүәјјән едәчәк, сөzlәрин һаллара көрә дәјишмәсинин әсил маһијјәтинин дәрк етмәдикләри үчүн ону механики олараг һалландырачаглар. Ибтидаи мөктәб шакирдләри чүмлә гурмаг вәрдишинә јахшы јијәләнмәлидирләр.

Чүмлә үзәриндә апарылан ишләр чүмлә тәһлил илә мән-дуд галмамалыдыр. Бу ишдә мүәллим һәм тәһлил, һәм дә тәркиб үсулундан бачарыгла истифадә етмәлидир. Морфоложи вә орфографик тәһлилдән сонра мүәллим, шакирдләри верилмиш сөzlәрдән чүмлөләр дүзәлтмәк үзәриндә чалышдыр-малыдыр.

Орфографик сәһвләрин гаршысыны алан тәдбирләр һаг-гында дејиләпләрә јекун олараг ашағыдакылары гејд етмәк лазымдыр:

1. Сәһвләрин гаршысыны алмаг мөгсәди илә верилән мүх-тәлиф чалышмалар шакирдләри өз јазыларына нәзарәт етмә-јә, өз сәһвләрини шүүрлу олараг дәрк етмәјә алышдырмалы-дыр.

2. Бу вәрдиш онларда тәдрисин илк күнләриндән е'тибар-ән тәрбијә едилмәлидир.

3. Шакирдләрдә өз сәһвләрини тапмаг вә онлары мүәјјән орфографија гајдаларына көрә групплашдырмаг вәрдишини I синифдән башлајараг тәрбијә вә инкишаф етдирмәк лазым-дыр.

4. III—IV синифдән е'тибарән шакирдләр, орфографија-сы чәтин сөzlәрдән ибарәт лүғәтчәләр тәртиб етмәлидирләр.

5. Чалышмаларын мөтнинә, ислаһ едилән сәһвләрин ха-рактериндән асылы олараг, ән чоху 3—4 орфографик гајдаја анд сөzlәр дахил етмәк лазымдыр.

Ф. ХӘЛИЛОВА

Бақы, Октябр районун-
дакы 8 нөмрәли интер-
нат-мөктәбни мүәллими.

МИР ЧӨЛӘЛИНИ БӘДИИ ӘСӘРЛӘРИНДӘ ТӘКТӘРӘФЛИ ТӘЈИНИ СӨЗ БИРЛӘШМӘЛӘРИНИН УСЛУБИ ӘҖӘМИЈЈӘТИ

Совет һакимијјәти илләриндә Азәрбајчан әдәбијјаты, хү-сусән, опун нәср жанрынын бөјүк инкишафы әдәби дилими-зин дә зәккинләшмәсинә сәбәб олду. Бушунла әлагәдар ола-раг, бәдii әсәрләрин дилинин өјрәнилмәси ән актуал бир мә-сәлә кими гаршыја чыхды. Бәдii әсәрләрин дилинин тәдгиги Азәрбајчан дилчилијиндә башга сәһәләрә нисбәтән аз ишлә-нән, ләкин чох вәчиб олан проблемләрдән биридир. Һалбуки бу мүнум сәһә бәдii әдәбијјатын, һәмчинин ајры-ајры јазы-чыларын дили вә үслубунун өјрәнилмәси илә сых әлагәдар-дыр.

Јазычылар бир халгын дилиндә әсрләр боју давам едиб кәлән ән'әнәләри муәсир дөврүн тәләбләри илә ајаглаша би-ләчәк бир тәрздә инкишаф етдирир, бу дилә јени-јени сөzlәр вә ифадәләр дахил едирләр. Һәр һансы бир дилин зәккинли-ји, көзәллији вә сәлислији фикир ифадә етмәк үчүн һәмин дилдәки имканларын чохлуғу илә дә изаһ олунур. Дилдә ифа-дә имканы дедикдә биз, мүәјјән фикрин ифадәсинә лазым олан лексик вә грамматик васитәләри нәзәрдә тутуруғ.

Бәдii сөз усталары олан јазычылар истәр өз тәһкијәлә-риндә, истәрсә дә сурәтләрин нитгиндә мүәјјән бир фикри, өз охучуларына чатдырмаг истәркән дилин һәмин бу имканла-рындан истифадә етмәли олурлар. Јазычылары бир-бириндән фәргләндирән әсас чәһәт дә мәнз үмумхалг дилиндә олан сөз-ләрдән вә сөз бирләшмәләриндән, һәмчинин мүхтәлиф морфо-ложи вә синтактик васитәләрдән истифадә етмәк бачарығы-дыр. Ајры-ајры јазычыларын сәнәткарлығындакы өзүнәмәх-

сус чөһәтләрин фәрди үслуб хүсусијјәтләринин мејдана чыхмасы, онларын (јазычыларын) дилдә олан ифадә васитәләриндән һансы јолларла истифадә етмәләри илә чох әлагәдардыр. Јазычы халгын дилиндә олан сөз, ифадә вә ибарәләри өз јарадычылыг сүзкәчиндән кечирмәли, буларла еһтијатла јанашмалы вә биринчи нөвбәдә сөзә гәнаәт етмәк јолу илә аз сөзлә бөјүк мәналар ифадә етмәјә сәј кәстәрмәлидир. Демәк, халг дили илә сых әлагә, сөзләрә гәнаәт, буларын јерсиз тәқрарына јол вермәмәк јазычы дилинин вә үмумән әдәби дилин чох вачиб шәртләриндәндир.

Азәрбајчан дилиндә фикрин дәғиглији, ајдынлыг вә конкретлијини тәмин едән грамматик васитәләрдән бири дә тәјини сөз бирләшмәләридир. Тәјини сөз бирләшмәләри бир грамматик категорија кими дилчилик елминдә, хүсусән, Азәрбајчан дилчилијиндә ахыр вахтларадәк ишләнилмәмиш саһәләрдән бири иди. Сон заманлар тәјини сөз бирләшмәсинин чох зәккин хүсусијјәтләри мејдана чыхарылмышдыр.

Тәјини сөз бирләшмәләри бүтөв вә јарымчыг олмаг етибары илә ики әсас група бөлүнүр. Бунлардан јарымчыг вә ја тәктәрәфли тәјини сөз бирләшмәләри бәдин дил вә үслуба көрә даһа марағлыдыр. Тәктәрәфли тәјини сөз бирләшмәләри истәр ишләндији чүмләдә, истәрсә дә ондан сонра кәлән бир нечә чүмләдә хејли сөзүн ихтисарына сәбәб олур. Јәни бүтөв бирләшмәнин үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәсинин биринчи тәрәфи һәр јердә бурахылыр. Бирләшмә бир сөздән ибарәт (јарымчыг) олур. Лакин ашағыда, көркәмли јазычымыз Мир Чәлалын бәдин әсәрләриндән кәтирәчәјимиз мисаллардан да көрүндүјү кими, бу вәзијјәт һәмнин сөзләрин бирләшмә кими формалашмасына вә бурахылмыш олан тәрәфләрлә мәна әлагәсинә кирмәсинә һеч дә хәләл кәтирмир. Бу һалда биринчи тәрәф заһирдә олмаса да асанлыгла тәсәввүр едилир.

Проф. М. Бүсәјизадә тәктәрәфли бирләшмәләрин Азәрбајчан дилиндәки бөјүк әһәмијјәтини гејд етдикдән сонра кәстәрир ки, тәктәрәфли бирләшмәләр «Үмумхалг данышыг дилинин әдәби-бәдин дилә вердији ән көзәл немәтләрдән биридир. Үмумхалг данышыг дилиндә мүсаһибә вә мүкалимә заманы объект вә ја субъект данышана вә гулаг асана мәлум олдуғу тәғдирдә сөзләрин тәқрарланмасына јол верилмир»¹.

¹ М. Бүсәјизадә, Мүасир Азәрбајчан дилиндә тәктәрәфли вә мүрәккәб тәркибли сөз бирләшмәләри, Азәрбајчан Дәвләт Университети нәшријјаты, 1957. сәһ. 9.

Бурадан ајдын олур ки, үмумхалг данышыг дилинин бүтүн көзәл хүсусијјәтләрини бәдин әсәрләр вәситәсилә әдәби дилә кәтирмәк үчүн тәктәрәфли бирләшмәләр мүһүм грамматик васитәләрдән биридир.

Данышыг дили әдәби дилин формалашмасы вә мөһкәмләnmәси үчүн чох мүһүм вә түкәнмәз бир мәнбәдир. Әдәби дил анчаг данышыг дили зәмининдә арта биләр. Бунунла белә, унутмамаг лазымдыр ки, әдәби дил өз нөвбәсиндә данышыг дили үчүн нүмунәдир вә ондан јүксәкдә дурур. Беләликлә, бунлар арасында мүәјјән бир вәһдәт мөвчуддур.

Тәктәрәфли тәјини сөз бирләшмәләринин чүмләдәки үслуби вәзифәләри, еләчә дә онларын тутдуглары мөвгә чох рәнкарәнкдир. Даһа доғрусу, тәктәрәфли бирләшмәләрин субјектлә мәна әлагәси мүхтәлиф јолларла јараныр. Ашағыдакы чүмлә субјектлә тәктәрәфли бирләшмә арасындакы мәна әлагәсинин бир нөвүнә мисал ола биләр.

«Оун јанағлары гызармыш, сүмүјү бәркимиш, вүчуду мөһкәмләнмиш, бахышы итиләнмишдир (II чилд, «Сәфәр» һекајәси, сәһ. 238).

Бу табесиз мүрәккәб чүмләнин биринчи чүмләсинин әвалиндә ишләнмиш «оун» сөзү, һәмнин чүмләнин мүрәккәб мүбтәдасы олан III нөв тәјини сөз бирләшмәсинин биринчи тәрәфидир. Һәмнин табесиз мүрәккәб чүмләнин тәркибиндә олан диқәр садә мүхтәсәр чүмләләрин мүбтәдалары исә тәктәрәфли тәјини сөз бирләшмәләри илә ифадә олунмуш «вүчуду, сүмүјү, бахышы» сөзләридир. Анчаг бу мүбтәдалар јепә дә биринчи чүмләнин мүрәккәб мүбтәдасы олан III нөв тәјини сөз бирләшмәсинин биринчи тәрәфинә, јәни «оун» сөзүнә аиддир. Бу тәктәрәфли бирләшмәләр ајры-ајры садә мүхтәсәр чүмләләрин мүбтәдалары олдуғларына көрә һәмчинсә ола билмирләр. Лакин бунлары бирләшдирән үмуми бир чөһәт вардыр ки, о да бунларын субјектлә мәнача бағлы олмаларыдыр.

Мәлум олдуғу үзрә, тәктәрәфли бирләшмәләр јарымчыг бирләшмә олмаг етибары илә әсасән III нөв тәјини сөз бирләшмәсинин 2-чи тәрәфи кими чыхыш едир. Лакин истәр данышыгда, истәрсә јазыда тәктәрәфли бирләшмәләрин елә вариантларына тәсадүф едилир ки, бунларын јијәлик һалда дуран биринчи тәрәфләри әвәзинә исмин мүхтәлиф һалларыны гәбул едән субјектләр ишләнир. Чүмләдә саһиб шәхс илә мәнсуб әшја арасындакы әлагәјә көрә һәмнин субјектләр биринчи тәрәф кими тәсәввүр едилир. Бу вәзијјәт тәктәрәфли бирләшмәләрин тәјини сөз бирләшмәси олдуғуну бир да-

на субут едир. «...Тәктәрәфли бирләшмәләри тә'јини сөз бирләшмәси илә һеч бир әлагәси олмајан бир сөз кими гәбул етмәк доғру олмаз, чүнки белә сөзләрин һәм шәкли чәһәти, һәм дә мәзмуну бүтөв бирләшмәләрлә бағлыдыр».¹

Тәктәрәфли бирләшмәләрин өз биринчи тәрәфләринә, јә'ни өз субъектләринә бағланмасы мүхтәлиф шәкилдә олур. Бунларын бә'зиси ејни чүмлә дахилиндә бир нечә тәктәрәфли бирләшмәнин, бә'зиси дә башга чүмләдә субъект вә ја объект вәзифәсиндә ишләнән тәктәрәфли бирләшмәнин өзүндән әввәлки чүмләдә ишләнән субъектә бағланмасындан асылы олур.

Буна көр дә биз јазычы Мир Чәлалын бәдии әсәрләриндә ишләнән тәктәрәфли бирләшмәләрин ашағыдакы вариантларыны кетүрүб, бунларын нә кими үслуби хүсусијјәтә малик олдуғларыны шәрһ етмәјә чалышамағыз.

Мир Чәлалын бәдии әсәрләринин дили үзәриндә апардығымыз мушаһидәләрдән ајдын олур ки, тәктәрәфли тә'јини сөз бирләшмәләри бир грамматик вә үслуби васитә кими онун дилиндә даһа чох вә даһа сәмәрәли ишләнмишдир. Дедикләримизи субут етмәк үчүн Мир Чәлалын «Диридән адам» романындан алдығымыз ашағыдакы парчаны нәзәрдән кечирәк:

«Гысса ханым тир кими узанмыш, гарны, башы ачығ јерә сәрилмишди. Начандан өзүндән кетдијини билән јох иди. Илан вурдуғундан шубһәләнирдиләр. Әлдә чырағ һәр јерини јохладылар. Бир шеј тапылмады. Ағзына шүшә түтдулар. Нәфәси вар иди. Башыны овдулар, ајағыны өвкәләдиләр, су сәдиләр, дамарыны сыхдылар, бурнуна түстү вердиләр, јасдығ кими чалхаладылар» (I чилд, сәһ. 62, 1956).

Јухарыдакы тәсвир парчасында 8 чүмлә вардыр. Бунларын һәр бири мүстәғил чүмлә кими формалашса да мә'начә биринчи чүмләдәки Гысса ханым мүбтәдасы илә бағлыдыр. Чүнки өзүндән сонра кәлән чүмләләрдә объектләрин һамысы биринчи чүмләдәки субъектә (Гысса ханыма) аиддир. Ајры-ајры чүмләләрдә тәктәрәфли бирләшмәләрлә ифадә олунмуш объектләри нәзәрдән кечирәк. Ики садә чүмләдән ибарәт олан биринчи табесиз мүрәккәб чүмләдә «гарны», «башы» сөзләри (тәктәрәфли бирләшмәләр) илә ифадә олунан объектләрә «кимин гарны», «кимин башы» суалыны верәр-

сәк, «Гысса ханымын гарны», «Гысса ханымын башы» чавабыны алачағыз ки, бунларын да һәр икиси III нөв тә'јини сөз бирләшмәсидир вә «Гысса ханым» сөзләри бу бирләшмәләрин биринчи тәрәфиндәки субъектләрдир. Демәли, бу һәмчинс хәбәрли садә кениш чүмләдәки «гарны» вә «башы» объектләринин субъектини тапмағда, она көрә һеч бир чәтнлик чәкмәдик ки, бурада субъект чүмләннин мүбтәдасы кими адлығ һалда чыхыш етмиш вә чүмләннин васитәсиз тамамлығы олан «гарны» вә «башы» объектләри илә биләваситә әлагәдардыр.

О бири чүмләләрдә исә вәзијјәт бир гәдәр башгадыр. Белә ки, 2-чи садә чүмләннин тамамлығындакы «өзүндән» сөзүнү конкретләшдирмәк үчүн «кимин өзүндән кетдијини» суалыны вермәк лазым кәләчәкдир. Бу заман тәбии оларағ, «онун өзүндән кетдијини» чавабы алыначағдыр ки, бу да чүмләннин үмуми мә'насы илә әлагәдар оларағ анчағ Гысса ханыма—биринчи чүмләннин мүбтәдасына аиддир.

Үчүнчү вә бешинчи чүмләләрдә һеч бир тәктәрәфли бирләшмә, башга сөзлә десәк, биринчи чүмләдәки «Гысса ханым» субъектинин икинчи тәрәфи ола биләчәк объектләр олмаса да, бу чүмләләрин мәзмунундан аңлашылыр ки, бунларда верилән һөкм, јүрүдүлән фикир «Гысса ханыма» аиддир.

Дөрдүнчү, алтынчы вә једдинчи чүмләләрдәки «јерини», «ағзына» вә «нәфәси» тәктәрәфли бирләшмәләри исә өз форма вә мә'налары илә ишләндикләри чүмләләри 1-чи чүмлә илә бағлајыр. Көстәрдијимиз тәктәрәфли бирләшмәләрдә бу мә'на әлагәси мәнсубијјәт шәкилчиләри васитәсизлә јаранмышдыр. Бунлардан «јерини вә ағзына» сөзләри исмин һал шәкилчиләрини гәбул едәрәк, объект—тамамлығ, «нәфәси» сөзү исә исмин адлығ һалында дурдуғуна көрә садә мүхтәсәр чүмләннин мүбтәдасы вәзифәсини дашыјыр. Лакин «нәфәси» сөзүндәки «и» мәнсубијјәт шәкилчиси ону биринчи чүмләннин мүбтәдасы олан «Гысса ханым» исми илә даһа мөһкәм әлагәләндирмишдир. Демәли, «нәфәси» сөзү «нәфәси вар иди» чүмләсинин һәм мүбтәдасы, һәм дә онун субъекти олса да 1-чи чүмләдә субъект ролуну ојнајан «Гысса ханым» сөзүнүн объекти һесаб едилир. Доғрудан да «нәфәси» сөзү једдинчи чүмләдә мүбтәдә вәзифәсиндә чыхыш етдијинә көрә, артығ јени бир субъект кими дә өзүнү көстәрир. һалбуки «Гысса ханым» сөзү илә «нәфәси» сөзүнүн «Гысса ханымын нәфәси» шәклиндә III нөв тә'јини сөз бирләшмәси кими ишләтсәк, икинчи тәрәф (нәфәси) биринчи

¹ М. Гүсәјнзадә, Мүасир Азәрбајҗан дилиндә тәктәрәфли тә'јини сөз бирләшмәләри, Азәрбајҗан Дөвләт Университети нәширјаты, Бақы, 1957, сәһ. 5.

тәрәфин (Гысса ханымын) объекти олачагдыр. Әкәр «нәфәси вар иди» чүмләсинин мүбтәдасы олан тәктәрәфли бирләшмәнин (нәфәси) биринчи чүмләдә адлыг һалда ишләткән биринчи тәрәфини эләвә едиб, 7-чи чүмләни «Гысса ханымын нәфәси вар иди» шәклиндә ишләтсәк, биринчи тәрәфи субъект, икинчи тәрәфи объект олан III нөв тә'јини сөз бирләшмәсинин һәр иккә тәрәфи бирликдә һәмин чүмләнин мүрәккәб мүбтәдасы — субъекти вәзифәсини дашыячагдыр.

Јухарыда вердјимиз парчадакы 8-чи чүмлә даһа мараглыдыр. Бу чүмлә 6 садә чүмләдән дүзәлмиш бир табесиз мүрәккәб чүмләдир. һәмин мүрәккәб чүмләнин тәркибиндәки садә чүмләләрдин дөрдүндә үч вәситәсиз тамамлыг (башыны, ајағыны, дамарыны) вә бир вәситәли тамамлыг (бурнуна) вәзифәсиндә ишләнән дөрд тәктәрәфли тә'јини сөз бирләшмәси вардыр. Парчадакы биринчи чүмләнин мүбтәдасы олан Гысса ханым сөзләри ејни заманда сәккизинчи чүмләдәки объектләрлә (тәктәрәфли бирләшмәләрлә) дә эләгәдардыр.

Сәккизинчи табесиз мүрәккәб чүмләнин тәркибиндәки садә чүмләләрдә чүмлә үзләринин иштиракындап бизә мә'лумдур ки, садә чүмләләрдин һеч бириндә мүбтәдә заһирәп иштирак етмиш, анчаг тәсәввүр едилир. Садә чүмләләрдин хәбәриндән ајдып олур ки, һәмин чүмләләрдин һамысынын мүбтәдасы вә субъекти үчүнчү шәхсин чәминчи ифадә едән вә чүмләдә иштирак етмәјән «онлар» сөзүдүр. Чүмлә үзләринин синтактик эләгәсинә вә субъектин объект үзәриндә тә'сир эләгәсинә көрә һәмин тәктәрәфли бирләшмәләрдин мүбтәдасы да, субъекти дә «онлар» сөзү һесап олунур.

Үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәсинин тәрәфләри арасындакы эләгәјә, јә'ни саһиб шәхслә мәнсуб әшја арасындакы эләгәјә көрә сәккизинчи чүмләдәки тәктәрәфли бирләшмәләрдин субъекти «Гысса ханым» сөзләридир.

Бүтүн бу изаһатдан көрүнүр ки, бизим мисалымыздакы 8 чүмләдә «Гысса ханым» субъекти әтрафында чәрәјән едән һадисәләри бизә чатдырмаг истәјән мүәллиф үмумхалг данышыг дилинин ифадә имканларындап истифадә едәрәк, биринчи чүмләдән башга, галап чүмләләрдин һеч бириндә «Гысса ханымын» адыны чәкмәсә дә биз бүтүн галап чүмләләрдә (3-чү вә 5-чи чүмләни истисна етсәк) сәһбәтин онуи (Гысса ханымын) һаггында кетдијини дәрк едирик. Әкәр биз бүтүн јухарыдакы чүмләләрдә тәктәрәфли сөз бирләш-

мәләринин үслуб вә мә'на хәссәләри сәјәсиндә бурахылан вә ја ихтисара дүшән сөзләри мүвафиг сурәтдә јеринә гојсаг, онда ашагыдакы мәнзәрә алыначагдыр.

«Гысса ханым тир кими узанмыш, онун гарны ачыг, онун башы ачыг јерә сәрилмишди. Гысса ханымын һачан өзүндән кетдијини билән јох иди. Гысса ханымы илан вурдуғундан шүбһәләнирдиләр. Әлдә чыраг Гысса ханымын һәр јерини јохладылар. Бир шеј тапылмады. Онуи ағзына шүшә тутдулар. Гысса ханымын нәфәси вар иди. Гысса ханымын башыны овдулар, онун ајағыны өвкәләдиләр, су сәдиләр, Гысса ханымын дамарыны сыхдылар, Гысса ханымын бурнуна түстү вердиләр, Гысса ханымы јасдыг кими чалхаладылар».

Јухарыдакы чүмләләрә 10 јердә «онуи» вә ја «Гысса ханымын» (јијәлик һалда), 2 јердә исә «Гысса ханымы» (тә'сирлик һалда) сөзү эләвә едилмишдир. Бу эләвәләрдин чүмләни үслуб чәһәтдән нә гәдәр ағырлашдырдыгы асанлыгла һисс олунур. Дикәр тәрәфдән бу сөзләри јазмаға вә охумаға сәрф олунан вахт вә саирәни дә нәзәрә алсаг, дилимиздә тәктәрәфли бирләшмәләрдин, бир грамматик категорија кими, формалашмасынын бөјүк әһәмијјәти даһа да ајдынлашар.

Азәрбајҗан дилиндә, хусусән, бәдин әсәрләрин дилиндә ишләнән тәктәрәфли сөз бирләшмәләрдин ролундан, онларын грамматик вә үслуби әһәмијјәтиндән үмуми шәкилдә бәһс етдикдән сонра, биләвәситә Мир Чәләлын бәдин әсәрләриндә бу бирләшмәләрдән нечә вә һансы јолларла истифадә олундуғуну нәзәрдән кечирәк.

Һәр шејдән әввәл кәстәрмәк лазымдыр ки, үмумхалг данышыг дилинә хас олан тәктәрәфли бирләшмәләр бүтүн әәнкиклији вә рәнкарәнклији илә Мир Чәләлын бәдин әсәрләринин дилиндә өз әксини тапмышдыр. Чанлы халг данышыг дилинин ән јыгчам вә долғун мә'налы нитг вәситәләриндән олан тәктәрәфли бирләшмәләрдин, демәк олар ки, бүтүн нөвләринә Мир Чәләлын роман вә һекајәләриндә тәсадүф олунур.

Тәктәрәфли тә'јини сөз бирләшмәләрдин дилдә, хусусән, бәдин әсәрләрин дилиндә тутдуғлары мөвгејин үслуб нөгтеји-нәзәриндән нә гәдәр әһәмијјәтли олдуғуну көрдүк. Јухарыда верилмиш изаһатдан да көрүндүјү кими, тәктәрәфли тә'јини сөз бирләшмәләрдин истифадә едилмәси чүмләдә хәјли сөзүн ихтисарына имкан јарадыр. Чүмләдә

сөзүн ихтисары исә фикрин даһа ајдын чүмлөлөрлө ифадә олунмасына сәбәб олур. Лакин чүмлөдә сөзләрин ихтисары һәмишә вә јалныз тәктәрәфли бирләшмөлөрлө олмур. Азәрбајчан дилиндә чүмләнин һәмчинс үзвләри дә бә'зән ејни бир сөзүн јахуд бирләшмәннин бир тәрәфинин бир нечә дөфә тәкрар олунмамасына имкан верир. Бә'зән чүмләнин мүәјјән бир үзвү кими чыхыш едән III нөв тә'јини сөз бирләшмәсинин бир биринчи тәрәфи вә бир нечә икинчи тәрәфи олур. Әслиндә бу икинчи тәрәфләрин һәр биринин јанында биринчи тәрәф дә олмалы икән биринчидән сонракы икинчи тәрәфләр биринчи тәрәфсиз ишләннр. Беләликлә дә чүмлөдә сөзләрин ихтисарынын башга бир варианты мејдана чыхмыш олур. III нөв тә'јини сөз бирләшмәләринин икинчи тәрәфләринин јанында тәкрар олунмајан биринчи тәрәфин ихтисары, тәктәрәфли тә'јини сөз бирләшмәләри васитәсилә јаранан ихтисара охшајыр. Лакин мә'на вә мөзмунларына көрә бунлар бир-бириндән фәргләннр. Белә ки, III нөв тә'јини сөз бирләшмәсинин һәмчинс икинчи тәрәфләри, биринчи тәрәфлә биләваситә әлағәдардыр, башга сөзлә десәк, биринчи тәрәф заһирдир, о, анчаг тәкрар олунмур. Тәктәрәфли тә'јини сөз бирләшмәләриндә исә вәзијјәт тамамилә башгадыр. Бурада тәктәрәфли бирләшмәләр мүсәмилә сөз бирләшмәси һугуғуна маликдирләр. Дикәр тәрәфдән бунларын субјектлә олан мә'на әлағәсиндә дә фәрг вардыр. Фикримизи сүбут етмәк үчүн Мир Чәлалын «Атлы» һекајәсиндән көтүрдүјүмүз ашағыдакы чүмләни нөзәрдән кечирәк.

«Әлини һејванын сағрысына, башына, јалына сүртдү, дөшүнә сүртәндә әли исти вә ал гана бојанды» (II чилд, сәһ. 270).

Бу табесиз мүрәккәб чүмләни әмәлә кәтирән садә кениш чүмләләрин биринчиси һәмчинс тамамлығлы чүмләдир. Бурадакы «сағрысына», «башына» вә «јалына» тамамлығлары III нөв тә'јини сөз бирләшмәсинин икинчи тәрәфләридир. Бунларын биринчи тәрәфи «һејванын» сөзүдүр. Көрдүдүјү кими бу тамамлығларын һәр биринин әввәлине биринчи тәрәфи, јә'ни «һејванын» сөзүнү кәтирмәк олар. Ајдын бир мәсәләдир ки, анчаг бу сөзүн ихтисар едилмәси хатиринә јухарыда кестәрдијимиз икинчи тәрәфләр—тамамлығлар формал чәһәтдән биринчи тәрәфдән мәһрум едилмишдир.

Буна бахмајараг бу һәмчинс тамамлығлар биринчи тәрәфлә—«һејванын» сөзү илә мөзмун вә формача бағлы

олдуғларындан онун икинчи тәрәфләри һесаб олунурлар. Һәмән табесиз мүрәккәб чүмләни әмәлә кәтирән икинчи садә кениш чүмләннин мүрәккәб заман зәрфлији тәркибиндә олан «дөшүнә» сөзү исә фе'ли бағлама тәркибинин объект олмағ е'тибары илә тамамлығ олса да, әввәлән, чүмләннин һәмчинс үзвү ола билмир, икинчиси дә бу сөз, јухарыдакы тамамлығлардан фәргли олараг, тәктәрәфли тә'јини сөз бирләшмәси олур. Она көрә ки, бу «дөшүнә» сөзү өз субјекти илә, «һејванын» сөзү илә биләваситә дејил, биләваситә мә'на әлағәсинә көрә бағлыдыр.

Бунлардан башга, һәмән чүмлөдә «әлини» вә «әли» тәктәрәфли бирләшмәләри дә вардыр ки, бунлардан биринчиси («әлини») чүмләннин васитәсиз тамамлығы олуб, тәсәввүр етдијимиз «о» мүбтәдасы илә әлағәдардыр. Икинчиси («әли») исә мүбтәдә вәзифәсиндә олуб, тәһлил етдијимиз чүмләдән әввәлки чүмлөдә иштирак едән «Ағил» сөзү илә субјектлә мә'на әлағәсиндәдир. III нөв тә'јини сөз бирләшмәләринин һәмчинс олан икинчи тәрәфләринин үслуби әһәмијјәти бөјүкдүр. Бунларын чүмлөдә аз вә ја чох тәкрар едилмәсиндән асылы олараг чүмләннин үмуми мә'насы вә үслубу да мувафиг сурәтдә дејишир. Демәк, чүмлөдә икинчи тәрәфләр мөзмундан асылы олараг ики, үч, дөрд вә даһа артығ ола биләр. Мисаллара мүрачиәт едәк:

«Гадынын симасында, дурушунда вә сүкутундакы интизар буна мане олду» (Ачығ китаб, сәһ. 215).

Һәмчинс тә'јинләри олан бу садә кениш чүмлөдә «симасында», «дурушунда», «сүкутунда»кы сөзләриндән ибарәт, үч һәмчинс икинчи тәрәф ишләнмишдир. Беләликлә дә бунларын биринчи тәрәфи олан «гадынын» сөзү ики дөфә ихтисара дүшмүшдүр. Бу сөзләрдә икинчи бир ихтисар да апарылмышдыр ки, бу да «сүкутундакы» һәмчинс тә'јинин сонунда ишләнән «кы» шәкилчисидир. Бу ихтисарларын һәр икиси, һағгында бәһс етдијимиз чүмләннин мә'насынын садәлијинә сәбәб олмушдүр. Бу нөгтеји-нөзәрдән ашағыдакы чүмлә даһа марағлыдыр.

«Симәсин көзләри кәнчин ағ вә арығ вүчудуна, һејчанла ениб-галхан мәғрур синәсинә, сонра дик бахан одлу көзләринә, һавада сүнкү кими дајанан узун, арығ вә шах бармағларына саташанда, башына шиддәтли ағры сычрады» (Јашылларым, сәһ. 167).

Бу һәмчинс үзвлү садә кениш чүмлөдә «вүчудуна», «синәсинә», «көзләринә» вә «бармағларына» васитәли тамамлығ-

лары бурадакы «кәнчин» сөзүнүн икинчи тәрәфләри олуб чүмләннн һәмчинс үзвләри кими садаланмышлар. Бурада мараглы чәһәт будур ки, икинчи тәрәфләр өзләри бир-бирләри илә һәмчинс олдуғлары һалда, буларла биринчи тәрәфин арасына кирмиш олан вә әсасән фе'ли сифәтлә ифадә олунмуш тә'јинләр һәмчинс дејилдир. Һәмин чүмләннн сонларында тәсадүф етдијимиз «башына» васитәли тамамлығы исә заһирән јухарыдакы һәмчинс тамамлығларә охшаса да, мәзмун е'тибары илә «Сименсин» субъекти илә мә'на бағлылығына малик олан тәктәрәфли тә'јини сөз бирләшмәсидир. Бүтүн бу икинчи тәрәфләрин, еләчә дә тә'јини сөз бирләшмәсиннн чүмләдә үслуби әһәмијјәти ачыг-ајдын һисс олунур. Һәмчинс икинчи тәрәфләрин вә онлардан әввәл кәлән тә'јинләрин бурадакы «кәнч» исмини мүхтәлиф әләмәт, хүсусијјәт вә руһи вәзијјәтләринә кәрә охучуја чатдырмағда чох бөјүк ролу олмушдур. Булардан истифадә едәркән јазычынын «Сименсин» сөзүнү бир јердә, «кәнчин» сөзүнү исә үч јердә ихтисар етдијини нәзәрә аларсаг, һәмин икинчи тәрәфләрин вә тәктәрәфли бирләшмәннн үслуби әһәмијјәти бир даһа артар.

Тәктәрәфли тә'јини сөз бирләшмәләриннн бәднн дилдәки бөјүк әһәмијјәтинн тәкчә бир мәғаләдә һәртәрәфли изаһ етмәк мүмкүн дејилдир. Бу бирләшмәләрин чох зәнкин мә'на вариантларындан бурада демәк олар ки, анчаг биринн нәзәрдән кечирдик.

Мир Чәлалын мүхтәлиф бәднн әсәрләриндән көтүрүб аз-чох тәһлил етдијимиз мисаллар инандырычы сурәтдә кәстәрир ки, һәгигәтән тәктәрәфли бирләшмәләр милли дилимизин фикир ифадә етмәк нөгтеји-нәзәриндән чох гијмәтли грамматик-синтактик категоријаларындан биридир.

Тәктәрәфли тә'јини сөз бирләшмәләри бәднн дилин ән мүһүм шәртләриндән бири олан садәлик, ајдынлыг вә конкретлијин јаранмасы үчүн бир васитәдир.

Тәктәрәфли тә'јини сөз бирләшмәләри сөзә гәнаәт етмәк чәһәтдән дә чох гијмәтли грамматик-үслуби категоријадыр. Булар ифадәни, фикри јоручулугдан, долашыглыгдан азал етмәклә әдәби-бәднн дилдә халг дилинн, халг руһуну өзүндә әкс етдирән васитәләрдән биридир.

Б. БАЛЫЈЕВ

Ордубад рајонундакы Аза кәнд мәктәбиннн мүәллими.

БУДАГ ЧҮМЛӘЛӘРИН ТӘДРИСИНДӘ МҮҒАЈИСӘДӘН НЕЧӘ ИСТИФАДӘ ЕДИРӘМ

V—VII синифләрдә тәдريس олунан Азәрбајҗан дилиннн грамматикасында VII синифдә кечилән мүрәккәб чүмлә бәһси мүстәсна әһәмијјәтә маликдир.

Әввәлән, мүрәккәб чүмлә бәһсини шакирдләрә шүүрлу сурәтдә мәнимсәтмәк, онлара чүмлә тәһлили үчүн «ачар» вермәк демәкдир. Мүрәккәб чүмлә бәһсиннн дәриндән вә шүүрлу мәнимсәмәјән шакирд чүмлә тәһлили заманы сөзүн инчәликләрини ача билмәз. Бу бәһси шүүрлу мәнимсәтмәк, шакирдләрин јазылы вә шифаһи нитгинин инкишафында да мүстәсна рола маликдир. Нәһәјәт, мүрәккәб чүмлә бәһсиннн шүүрлу мәнимсәдилмәси, шакирдләрә дурғу ишарәләриндән дүзкүн истифадә етмәк гајдаларыны да өјрәдир.

Бу кими бир чох әһәмијјәтли хүсусијјәтләрә малик олан мүрәккәб чүмлә бәһси, фикримизчә, шакирдләрин шүүрлу мәнимсәмәләри үчүн V—VII синфийн програмындакы бүтүн бәһсләрән чәтиндир. Бу бәһси тәдريس едәркән мүәллимин гаршысындакы әсил мәгсәд ондан ибарәт олмалыдыр ки, онун шакирди, һәр һансы чүмләјә бир дәфә нәзәр салдыгда онун нөвүнү дүзкүн тә'јин етмәји бачармагла бәрәбәр, нә үчүн бу чүмлә табели мүрәккәб чүмләдир? Нә үчүн бу будаг чүмлә тамамлыг (јахуд башга) будаг чүмләдир?—суалларына чәтинлик чәкмәдән, дајанмадан, шүбһәләшмәдән чаваб верә билсин. Мәсәләјә бу чүр јанашдыгда, һәмин бәһсин тәдريسиндәки чәтинлик өзүнү даһа габарыг шәкилдә кәстәрир.

Будаг чүмләләрин шүүрлу мәнимсәнилмәсиндә шакирдләрин гаршысына чыхан ән мүһүм чәтинлик ондан ибарәтдир

ки, онлар форма вә мазмун уҗуунлуғуна көрә бир-биринә охшајан бә'зи будаг чүмлэләри гарышдырылар.

Мән, будаг чүмлэләрин тәдрисинә башладыгым илк күндән бу чәтинлији нәзәрдә тутараг, будаг чүмлэләрин мугајисәли кечилмәси үсулундан истифадә етмишәм.

Белә ки, будаг чүмләнни бир нөвүнү кечдикдән сонра, ики јахуд үч будаг чүмләни кечәркән шакирдләрнин әввәл өјрәндији будаг чүмлә илә, јенини (хүсусилә, даһа чох охшарлыг әламәти олан будаг чүмлэләри) мугајисә етмәјә, чалышмышам. Мән, сонраки будаг чүмләнни әввәлкинә охшар бүтүн әламәтләрини, даһа сонра исә ондан фәргли әламәтләрини инчәлији илә изаһ едир вә шакирдләрә өјрәтмәјә диггәт етмишәм.

Заһирән белә көрүнүр ки, тә'јин будаг чүмләси илә тамамлыг будаг чүмләси арасында һеч бир мүнүм охшајыш әламәти олмадығындан, шакирдин бу ики будаг чүмләни гарышдырмасы үчүн әсас јохдур. Амма будаг чүмләни јени өјрәнән шакирд һәлә онун өзүнә мәхсус мә'на инчәлијини сечә билмир. Ону, мүәјјән форма охшајышы даһа тез алдадыр. Шакирд бу ики будаг чүмләни нә үчүн гарышдыра биләр?

1. Һәр ики будаг чүмлә баш чүмләнни мүәјјән бир үзвүнү изаһ едир. 2. Һәр ики будаг чүмлә баш чүмләјә «ки» бағлајычысы васитәсилә бағланыр.

Мән, I охшарлығын мүнүм фәргләрини изаһ едәрәк, шакирдләри баша салырам ки, тә'јин будаг чүмләси баш чүмләнни исемлә ифадә олуан һәр һансы бир үзвүнү, ләкин тамамлыг будаг чүмләси һәмшиә јалныз баш чүмләнни фә'ллә ифадә олуан хәбәрләрини изаһ едир. Дикәр тәрәфдән, тамамлыг будаг чүмләси тамамлығын, тә'јин будаг чүмләси исә тә'јини суалларына чаваб олур. Мән јалныз бу изаһатла кифајәтләмәјиб, шакирдләри баша салырам ки, тамамлыг будаг чүмләсинин баш чүмләсиндә елә, белә ишарә әвәзлији ишләнмәдији һалда, тә'јин будаг чүмләсинин баш чүмләсиндә елә, белә ишарә әвәзликләри һәмишә ишләнир.

Тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләсини кечәнә гәдәр бу үсул тә'јин будаг чүмләсини даһа тез сечмәкдә шакирдләрә бөјүк көмәк едир.

Мүбтәда будаг чүмләсини өјрәдәркән, ону тә'јин будаг чүмләси илә мугајисә етмәјин һеч бир әһәмијјәти јохдур. Чүнки бу ики будаг чүмлә арасында мүнүм охшарлыг, һәтта, формал охшарлыг да тәзәнүр етмир.

Мән, мүбтәда будаг чүмләсини дә тамамлыг будаг чүмләси илә мугајисә едирәм.

Билдијимиз кими, мүбтәда будаг чүмләси өзүнү ики шәкилдә көстәрир. Мөвчуд дәрсликдә мүбтәда будаг чүмләсиниң II шәкли тамамлыг будаг чүмләси илә мугајисә едилмиш вә онун фәргли мә'на хүсусијјәтләри көстәрилмишдир. Мән дәрсликдәки бу мугајисәни шакирдләрә шүүрлу сурәтдә мәнимсәтмәклә кифајәтләнмирәм. Белә ки, шакирд мүбтәда будаг чүмләсиниң I шәклини дә (баш чүмләдә мүбтәда иштирак етмир) тамамлыг будаг чүмләси илә гарышдыра биләр.

Мәсәлән, ашагыдакы ики чүмләни нәзәрдән кечирәк:

1. Намымыз билирик ки, бир груп империалист сүлһүн гәддар дүшмәнидир.

2. Намыја мә'лумдур ки, бир груп империалист сүлһүн гәддар дүшмәнидир.

Көрдүјүмүз кими һәр ики чүмләдә будаг чүмлә өз мазмун вә формасыны дәјишдирмәдији һалда, баш чүмләдән асылы олараг: I чүмләдәки будаг чүмлә тамамлыг, II чүмләдәки будаг чүмлә исә мүбтәда будаг чүмләсидир. Әлбәттә, һәмни будаг чүмләләри:

1. Чаваб вердији суаллара (I будаг чүмлә нәји?, II будаг чүмлә исә нә? суалына чаваб олур).

2. Садә чүмлә формасында ишләтмәјә (I. Бир груп империалистин сүлһүн гәддар дүшмәни олдуғуну һамымыз билирик. 2. Бир груп империалистин сүлһүн гәддар дүшмәни олмасы һамыја мә'лумдур).

3. Баш чүмләдә мүбтәданың иштирак едиб-етмәмәсинә көрә фәргләндирмәк чох асандыр.

Мән, белә чүмләләри фәргләндирмәк үчүн һәр үч үсулу шакирдләрә өјрәтсәм дә, III үсула даһа чох фикир верирәм. Чүнки шакирдләр бу үсулла белә чүмләләри даһа тез фәргләндирирләр. Белә ки, баш чүмләдә мүбтәда варса, онун будаг чүмләси, гәтијјән, мүбтәда будаг чүмләси ола билмәз.

Мән хәбәр будаг чүмләсини дә, биринчи нөвбәдә, тамамлыг будаг чүмләси илә мугајисә едирәм. Бушларын мазмун охшарлығы арасындадыр ки, һәр икиси баш чүмләнни хәбәрини изаһ едир. Ләкин башга фәргли хүсусијјәтләрлә јанашы шакирдләри мүкәммәл бир шәкилдә баша салырам ки, хәбәр будаг чүмләси баш чүмләнни јалныз вә јалныз будур, одур, беләдир, еләдир ишарә әвәзликләри илә ифадә олуан хәбәрләрини изаһ едир вә ајдынлашдырыр. Јени дәрсә башлајаркән шакирдләрни кениш фәаллығы илә бу охшар вә фәргли чәһәт-

лэри ајдынлашдырмага башлајырам. Бу мэгсәдлэ шакирдләрдән: «өјрәндијимиз будаг чүмләләрдән һансы баш чүмләнни хәбәрини изаһ едир? Тамамлыг будаг чүмләси баш чүмләнни нә чүр хәбәрләрини изаһ едир?»—кими суаллара гәна-әтләндиричи чаваблар алдыгдан сонра, әлагәли шәкилдә јени дәрсиң изаһына башлајырам.

Мән, чүз'и формал охшарлыгыны нәзәрә алараг хәбәр будаг чүмләсини тә'јин будаг чүмләси илә дә мугајисә едирәм. Чүнки шакирдләр тә'јин будаг чүмләсиндән сонра, биринчи дәфә хәбәр будаг чүмләнни баш чүмләсиндә елә, белә ишарә әвәзликләринә раст кәлирләр. Шакирдләрә мәзмун фәргини изаһ етмәклә бәрәбәр, өјрәдирәм ки, хәбәр будаг чүмләнни баш чүмләсиндәки елә, белә ишарә әвәзликләриниң сонунда һәмишә хәбәр шәкилчиси (дир) олур. Дикәр тәрәфдән, бура-дакы еләдир, беләдир ишарә әвәзликләри һәмишә баш чүмләнни сонунда ишләнир.

Шакирдләр тәрзи-һәрәкәт зәрфлији илә тә'јини гарышдырдыглары кими тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләси илә тә'јин будаг чүмләсини дә гарышдырырлар. Бу ики будаг чүмләнни охшарлыглары һансылардыр?

1) Һәр ики будаг чүмлә нечә? нә чүр? суалларына чаваб олур. 2) Һәр ики будаг чүмлә әламәт билдирир. 3) Әксәр һалларда һәр ики нөв будаг чүмләнни баш чүмләсиндә елә, белә ишарә әвәзликләри иштирак едир.

Бәс фәргли чәһәтләри нәдән ибарәтдир?

1) Тә'јин будаг чүмләси тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләсиндән фәргли олараг, һәм дә һансы? суалына чаваб олур. 2) Тә'јин будаг чүмләси баш чүмләдә исимлә ифадә олуна һәр һансы бир үзвүн нечәлијини—әламәтини билдирирсә, тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләси баш чүмләдәки ишин, фе'лин тәрзини, нечәлијини—әламәтини билдирир. 3) Будаг чүмлә тә'јин будаг чүмләси олдугда баш чүмләдәки елә, белә ишарә әвәзликләри исимлә ифадә олуна һәр һансы үздән; тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләси олдугда исә фе'лдән—иш, һәрәкәт билдирән сөздән әввәл ишләнир. 4) Нәһәјәт, әксәр тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләләриниң әввәлиндә елә бил, елә бил ки, куја ки, санки сөзләри ишләндији һалда, тә'јин будаг чүмләсиниң әввәлиндә бу чүр сөзләр гәтијјән ишләнмәз.

Мән, тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләсини кечәркән, бүтүн бу охшар вә фәргли чәһәтләри шакирдләрә шәрһ едирәм. Лакин бу ики будаг чүмләни фәргләндирмәк үчүн шакирдләри III вә IV үсулдан истифадә етмәјә даһа чох алышдырырам. Чүнки

шакирдләр баш чүмләдәки елә сөзүндән сонра кәлән үзвүн исим, јахуд фе'л олдуғуну даһа тез мөјјән едә билирләр. Бундан сонра исә, будаг чүмлә һаггында һөкм вермәк иши асанлашыр. Әлбәттә, елә тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләләри вардыр ки, онун баш чүмләсиндә елә сөзү ишләнмир. Белә олдугда һөкмән тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләсиниң әввәлиндә елә бил ки, санки сөзләриндән бири ишләнмәлидир. Һәмин сөзләриң көмәклији илә шакирд, будаг чүмләниң тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләси олдуғуну мөјјән едә билир.

Мән, будаг чүмләләри кечәркән, онун башгаларына охшар вә онлардан фәргли бүтүн мә'на инчәликләрини изаһ етмәјә, бунлары шакирдләрә өјрәтмәјә чалышырам.

Бир чәһәти дә гејд етмәлијәм ки, будаг чүмләләрин ара-сындакы охшар чәһәтләри тәбии һал кими, јахуд шиширилмиш шәкилдә изаһ етмирәм.

Будаг чүмләләрин мугајисәли тәдрис олунамасы мэгсәди илә, мән дәрсликдәки чалышма нөвләри илә кифәјәтләнмирәм. Һәр бир будаг чүмлә нөвүнү кечиб гуртардыгдан сонра, шакирдләрә хүсуси јарадычы тапшырыглар верирәм. Мәсәләң, тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләсини кечиб гуртардыгдан сонра, елдә,—беши тәрзи-һәрәкәт, беши исә тә'јин будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмлә јазыб кәтирмәји шакирдләрә тапшырырам. Һәр нөв будаг чүмләнни тәдрисиндән сонра бу тип јарадычы тапшырыглар верирәм.

Мүрәккәб чүмләләрин садә чүмләләр шәклиндә ишләдилмәсинә даир дә чох тапшырыглар верирәм. Чүнки бунун шакирдләрин үслубунун зәнкипләшдирилмәси ишиндә бөјүк әһәмијјәти вардыр.

Бүтүн бунларла бәрәбәр, будаг чүмләләрин тәдрисини сәмәрәли јекунлашдырмагын мүстәсна ролу вә әһәмијјәти вардыр.

Мән, будаг чүмләләри там кечдикдән сонра, табесиз мүрәккәб чүмләләрдәки әлагәләрин нөвләрини гуртараркән, һазырладыгым «чәдвәл формасыны» нумајиш етдирирәм. Сонра, табесиз мүрәккәб чүмләләрдәки әлагәләрин нөвләрини гуртараркән, һазырладыгым «чәдвәл формасыны» нумајиш етдирирәм.

Заһир ИСКӘНДЭРОВ

Агчабәди районундагы Сарычалы
көнд орта мәктәбенин мұәллими.

ФОНЕТИКА БӘСИННИН ТӘКРАРЫНА ДАИР

Фонетика дәрсләринин тәкран едилмәси мұәллимдән бә-
јүк педагожи усталыг вә орижинал үсул тәтбиг едә билмәк
бачарыгы тәләб едир.

Лакин е'тираф етмәк лазымдыр ки, бә'зи дил мұәллим-
ләримиз фонетика бәсинин тәкранына әһәмијјәт вермир,
«буну кечәндә јахшы изаһ етмишәм, шакирдләр дә јах-
шы баша дүшмүшдүр»—дејә, ишә мәс'улијјәтсиз јанашыр,
јалныз «филян сәһифәдән филиан сәһифәјә кими тәкранлајын»
сөзләри илә кифајәтләнирләр. Ајдындыр ки, фонетика бәсин
вахты илә нә гәдәр јахшы мәнимсәнилсә дә белә «тәкранла-
мадан» сонра нәинки шакирдләр бу сәһәдәки биликләрини
даһа дә мөһкәмләндирәчәк, әксинә, һәтта кечмишдә өјрәндик-
ләринин дә бир һиссәсини тамам унудаҗагдыр. Чүнки мұәл-
лимин мөвзуја белә башдансовду јанашмасы истәр-истәмәз
шакирдләрдә дә белә бир тәсәввүр јарадаҗагдыр ки, бу дәр-
си билирик, көрмүрсән һеч мұәллим дә изаһ етмәди, даһа нә
охумаг? Фонетика бәсинин тәкранына мұәллимин башдан-
совду јанашмасынын икинчи бөјүк зәрәри исә ондан ибарәт-
дир ки, шакирдләрдә, үмумијјәтлә, бүтүн тәкран дәрсләрә
е'тиһасызлыг тәрбијә едир.

Бә'зи дил мұәллимләримиз исә фонетика бәсинин тәкра-
ры заманы дәрси әввәлки гызғынлыгла јенидән изаһ едир,
һәтта шакирдләри ишләдир дә. Лакин бу дәрси дә биткин дәр-
һесаб етмәк дүзкүн дејилдир. Она көрә ки, мұәллимин фоне-
тика бәсини әввәлләр изаһ етдији үсулла изаһы вә ејни
шејләри јенә дә тәкран етмәси истәр-истәмәз шакирдләрдә

дәрсә гаршы һеч бир мараг ојатмајаҗаг вә онлара јени һеч
бир билик вермәјәчәкдир.

Бәс нечә етмәк лазымдыр ки, фонетика бәсинин тәкра-
ры дәрси дә мараглы кечсин, шакирдләрин фонетик билик вә
вәрдишләринин даһа дә мөһкәмләниб, системә дүшмәсинә
наил ола билинсин?

Бу мәсәлә һәмишә мәни дүшүндүрмүшдүр вә тәтбиг ет-
дијим бә'зи үсуллар да јахшы нәтичә вермишдир.

Мә'лумдур ки, бүтүн дәрсләрдә олдуғу кими, грамматика
дәрсләриндә дә һәр бир мөвзу өз мәзмун вә хүсусијјәтинә кө-
рә ајры-ајры тәдрис үсулу тәләб едир. Бу чәһәтдән дә фоне-
тика бәсинин тәкраны заманы мұхтәлиф мәзмун вә хүсусиј-
јәтли мөвзулары ејни үсулла тәдрис етмәк олмаз. Одур ки, ән
әввәл бу мөвзулары мәзмун вә хүсусијјәтинә көрә группаш-
дырмаг, сонра исә бунлара ујғун педагожи үсуллардан исти-
фадә етмәк лазымдыр. Мән, фонетика бәсини 2 ујғун һиссә-
јә ајырырам:

1. Сәсләр вә онларын тәснифи.

2. Фонетик гајда-ганунлар.

Биринчи груп мөвзуларын мәзмунундан көрүндүјү кими
бурада әсас мәсәлә сәсләрин бөлкүсүдүр. Бөлкүсүнү исә схем
үзрә тәдрис етмәк даһа асан олар.

Икинчи груп мөвзулар исә мәзмунундан көрүндүјү ки-
ми фонетик гајда-ганунлардан бәһс едир. Фонетик гајда-га-
нунлары исә конкрет мисаллар үзрә изаһ етмәк даһа асан
олар. Одур ки, мән сәсләр вә онларын тәснифинә аид мөвзу-
лары схем үзрә, фонетик гајда-ганунлары исә фонетик тәһлил
үсулу илә тәдрис едирәм. Тәчрүбә көстөрир ки, фонетика бә-
си кими кениш бир бәсин тәкраны заманы белә мұхтәлиф
тәдрис үсулларындан истифадә едилмәси һәм шакирдләрин
фонетикаја аид биликләрини системә салмаға (әсасән схем
үсулу васитәсилә), һәм дә бу биликләри тәтбиг едә билмәк
бачарыгыны инкишаф етдирмәјә (әсасән фонетик тәһлил үсу-
лу васитәсилә) имкан верир.

1. Схем үзрә тәдрис үсулу

Көчмиш дәрси јекунлашдырдыгдан сонра јени дәрсин
мәгсәдини изаһ едирәм: «Ушаглар, кәлин бу күн фонетикадан
индијә кими сәсләр һаггында өјрәндикләримизи чәдвәлә кө-

чүрөк. Көрүм мөним суалларымын намысына чаваб вермөжө ким назырдыр?» Бундан сонра синиф дөфтөрлөрүнн ачдырыб, шакирдлөрүн фөал иштиракы илө сөслөрүн бөлкү схеминн ашагыдакы гайда илө чөкдирмөжө башлажырам.

— Ким дөжөр, фонетика сөзү нө демөкдир, бу елм нөдөн бөһс едир?

— Фоне јунанча сөс демөкдир, фонетика елми сөслөрдөн, һәм дө сөзлөрн өмөлө кәтирән данышыг сөслөрндөн бөһс едир.

— Чох јахшы. Бахын, фонетика сөслөрдөн бөһс етдији үчүн онун өвөзинө јазырам: сөслөр. Сонра исө сөслөр сөзүнү чөрчивөжө алырам.

— Ким дөжөр, сөслөрнмиз нечө јерө бөлүнүр?

— Сөслөрнмиз ики јерө бөлүнүр: сайтлөр, самитлөр.

Сөслөр сөзүндөн 2 хөтт ајырыб, биринө сайтлөр, о биринө самитлөр јазырам. Сонра исө бу сөзлөрн дө чөрчивөлөр ичөрисинө алырам.

— Биз сайтлөрн нечө тәләффүз едирик?

— Биз сайтлөрн тәләффүз едөркөн онлар агзымызда һеч бир маниөжө раст кәлмир.

— Ким дөжөр, онда сайтлөр нөјө дөјилир?

— Агызда дөјилөркөн һеч бир маниөжө раст кәлмөјөн сөслөрө сайт дөјилир.

— Агызда сөс һансы маниөлөрө раст кәлө билөр?

— Агызда сөс дишлөрн, додагларын, диллә дишин, додагла дишин маниөсинө раст кәлө билөр.

— Нечө сайтнмиз вар? Сајын.

— 9 сайтнмиз вар: а, ы, у, о, и, э, е, ү, ө.

— Бөс, сайтлөр өзлөрн нечө чүрдүр? Сајын.

— Сайтлөр алты чүрдүр: инчө, галын, додагланан, додагланмајан, ачыг, гапалы.

Мөн сайтлөр сөзүндөн 6 хөтт ајырыб сайтлөрн һәмн нөвлөрннн ајры-ајры јазырам вө сонра онларн да чөрчивө ичөрисинө алырам. Бундан сонра сайтлөрнн бу нөвлөрннн дө јухарыдакы гайда илө тәкрар етдирирәм. Бу заман мөн јенө дө, өввөлчө сөсин һарада дөјилдијинн сорушур, буна өсасөн дө сөсин тәрифинн демөји тәлөб едир вө нөһәјөт һәмн сөсин мигдарынн, адларынн хөбөр алырам.

Самитлөрн дө бу гайда илө тәкрар етдириб, јекунлашдырдыгдан сонра ашагыдакы схемн алмыш олурут:

Сөслөр

Сайтлөр				Самитлөр	
Инчө сөслөр	Галын сөслөр	Додагланан сөслөр	Додагланмајан сөслөр	Чыкилттили сөслөр	Кар сөслөр
	Ачыг сөслөр	Гапалы сөслөр			

Мөн, бу үсулу тәтбиг етмөклө ашагыдакыларн наил олурам:

1. Шакирдлөр мөјјөн чөдвөллөр тәртиб едө билмөк бачарыгына јијөлөннрлөр.

2. Шакирдлөрнн намысынн дөрсө чөлб едир, дүшүндүрүрәм.

3. Шакирдлөрдө сөслөрнн тәрифинн һәмн сөсин дөјилишинө өсасөн тапмаг вөрдишинн инкишаф етдирирәм. Бу, һәм дө гуру өзбөрчилијө гаршы эн јахшы мөбаризө васитөлөрндөн биридир. Мөсөлөн, өкөр, шакирддөн инчө сайтлөрнн тәрифинн сорушдугда о, өввөлчө бүтүн сайтлөрн тәләффүз едир вө бунлардан һансы дилин, учунда дөјилдирсө онун инчө сайт олдуғуну асанлыгла тапа билнр.

2. Фонетик тәһлил үсулу

Фонетика бөһсиндө елө мөвзулар вардыр ки, бунларн сөслөрнн тәсннфи кими бир схем үзрө тәкрар етмөк олур. Одур ки, мөн белө мөвзуларн башга бир үсулла—фонетик тәһлил үсулу илө тәкрар едирәм. Фонетик гайда-ганунлар белө мөвзулардандыр. Догрудур, бу мөвзуларн да ајры-ајры схемлөр үзрө тәкрар етмөк олар. Лакин төчрүбө көстөрнр ки, бу јахшы нөтичө вермир, чүнки:

1) белө олдугда бүтүн дөрс јалныз бир үсулла апарылмыш оларды ки, бу да дөрснн јекнөсөглијинө, схем чызмаг дөрсинө чөврилмөсинө сөбөб оларды;

2) һәр фонетик гайда-гануна аид ајрыча схем чөкмөк чох вахт аларды.

Фонетик гайда-ганунларн тәкрар едөркөн чалышмаг лөзымдыр ки, бир-биринө өләгөдар олан мөвзуларн өзлөрн дө тәкрар заманы өләгөли сурөтдө тәдрис едилсин. Мөсөлөн, мөн һечә, вургу, сөзүн сөтирдөн-сөтрө кечирилмөси, апөстроф ишәрсиннн ишләдилмөси мөвзуларынн, г сөсиннн г сөсинө, к сө-

синин j сәсинә, фе'лләрдә исә т сәсинин д сәсинә кечмәси һадисәсини, сөzlәрдә гоша саитләрин, гоша саитләрин вә бө-
жүк һәрфләрин јазылышы гајдаларыны бир-бири илә әләгәдар
сурәтдә тәкрар едирәм.

Һеча, вургу вә сөзүн сәтирдән-сәтрә кечирилмәси мөвзу-
ларыны мән јалныз бирчә әкин сөзү үзәриндә белә тәкрар ет-
дирирәм:

1) Әкин сөзүнү һечалара ајыр, һечаларын нөвләрини вә
вургулу һечаны көстәр.

2) Әкин сөзүндә вургу биринчи һечанын үзәринә дүшәр-
сә сөзүн мә'насы дәјишәрми? Бунунла да вургунун һәтта сө-
зүн мә'насына тә'сир етдијини јада салыр вә сөзү дүзкүн тә-
ләффүз етмәјин бөјүк әһәмијјәти олдуғуну бир даһа аңлады-
рам.

3) Әкин сөзүнү сәтирдән-сәтрә кечирмәк олармы?

Шакирд бурада әмәли сурәтдә бир даһа баша дүшүр ки,
сөзүн биринчи «ә» һечасы бир һәрфдән ибарәт олдуғу үчүн
бу сөзү сәтирдән-сәтрә кечирмәк олмаз, аңчаг һечаја ајырмаг
олар.

Шакирдләримиз сөзү сәтирдән-сәтрә кечирәркән ән чох
бир сәбәб көрә сәһв едиләр: сөзү һечаја көрә дејил, көк вә
шәкилчиләринә көрә сәтирдән-сәтрә кечириләр. Одур ки, мән
белә бир изаһат верирәм: әкәр биз әкин сөзүнү көк вә шәкил-
чијә ајыраг онда «әк» көкүнә вә «ин» шәкилчисинә ајыры-
рыг. Демәк, сөзү һечаја ајырагкән вә ја сәтирдән-сәтрә кечи-
рәркән һеч дә сөз көкүнүн мүстәгил ајрылмасы вачиб дејил-
дир. Һечаја ајырмагла сәтирдән-сәтрә кечирмәнин фәрғини
шакирдләрә даһа јахшы аңлатмаг үчүн апострофлу сөzlәр-
дән истифадә етмәк олар. Е'-дам, е'-лан, е'-мал, е'-ти-бар,
ә'-лачы вә с. сөzlәр үзәриндә изаһ едирәм ки, бу сөzlәри—илк
һечасы олан е вә ә сәсләринә көрә һечаја ајырмаг олар, лакин
такчә е вә ә сәсләриндән ибарәт олан һәрфләри исә сәтирдә
сахламаг олмаз. Елә бурадача мән апостроф ишарәсинин
һансы һалларда гојулдуғуну вә бунун нәјә хидмәт етдијини
сөzlәр үзәриндә бир даһа јада салырам. Әризә, тәрчүмеји-
һал, гәбз, е'-лан вә б. әмәли мәктублар јазаркән хүсусилә јә-
зылмалы олан фамилијалары да сәтирдән-сәтрә дүзкүн кечи-
рә билмәк һагғында да шакирдләрә изаһат вермәк вачибдир.
Демәк лазимдыр ки, јев шәкилчиси сону саитлә битән
адлара гошулу вә сәтирдән-сәтрә дә мүстәгил олараг кечири-
лир: Әли-јев, Аға-јев вә с. Ов шәкилчиси исә сону саитлә
битән адлара гошулу вә сәтирдән-сәтрә кечириләркән адын

сон саити илә бирликдә кечирилир: Кәри-мов, Маһму-
дов вә с.

К сәсинин j сәсинә, г сәсинин г сәсинә, фе'лләрдә исә т
сәсинин д сәсинә кечмәси һадисәсини ашағыдакы мисал әса-
сында белә тәкрар етдирирәм. Шакирдин бирини лөвһөјә ча-
гырыб белә бир чүмлә јаздырырам: әһали бөјүкдән кичијә,
арваддаи кишијә гәдәр мејданда иди («Дәрзи шакирди Әһ-
мәд» нағылындан). Бундан сонра «бөјүкдән» вә «кичијә» сөз-
ләрини көк илә шәкилчиләринә ајырмагы тәләб едирәм. Ша-
кирд бөјүк-дән вә кичик-ә јазыр. Сонра исә дејирәм: јахшы,
бах көр чүмләдәки һәмийн сөzlәрдән инди јаздығын бу сөз-
ләрин фәрғи нә олду? Бундан сонра шакирд өзү мүстәгил
олараг изаһ едир ки, мүәллим, «бөјүк» сөз көкү вә «дән» шә-
килчиси чүмләдәки «бөјүкдән» сөзү кими галыб, амма чүм-
ләдәки «кичијә» сөзүндә к сәси әвәзинә j ишләдилмишдир.
Мән јенә сорушурам: бу һадисә фонетикада нә адланыр?
Беләликлә, шакирд конкрет мисала әсасән фонетик һадисәлә-
ри изаһ етмәјә башлајыр. Тәчрүбә көстәрир ки, фонетик гај-
да-гануңларын шакирдләрин өзләри тәрәфиндән белә мүстә-
гил вә мүгајисәли сурәтдә изаһ едилмәси, һәмийн мөвзулары
пәинки онларын даһа дәриндән мәнймәсәмәләриннә, һабелә бу
саһадәки биликләрини әмәли сурәтдә тәтбиғ едә билмәләринә
көмәк едир. Бә'зән шакирдләр белә фонетик һадисәләри фәр-
мал әләмәтләринә јијәлик, јөнлүк вә тә'сирлик һал шәкилчи-
си гәбул едән башга сөzlәрдә гарышдырырлар. Бунун үчүн
шакирдләрә баша салмаг лазимдыр ки, әввәл сөзүн көкүнә
дигтәт версинләр, әкәр сөзүн көкү «к» сәси илә битмирсә он-
да бу сөзүн һәмийн фонетик һадисә илә һеч бир әләгәси ола
билмәз. Мәсәлән, мән елә көтүрдүјүм һәмийн чүмләдә шакирд-
ләрин дигтәтини «ки ијә» сөзүнә чәлб едирәм. Илк бахышда
шәкилчисинә көрә бу сөз дә «кичијә» сөзүнә охшадыр. Лакин
дигтәт едилдикдә көрүрүк ки, әкәр «кичијә» сөзүнүн көкүнүн
сону к сәсидирсә, «кичијә» сөзүнүн көкүнүн сону «и» сәсидир.

Г сәсинин г сәсинә, фе'лләрдә исә т сәсинин д сәсинә
кечмәси һадисәсини дә тәхминән бу чүр тәкрар етмәк олар.

Мирнашлы ТАЛЫШЛЫ
Ленинград районундагы Көрмөтүк
орта мектебин мүөлөмү.

V—VII СИНИФЛӨРДӨ ШАКИРДЛӨРӨ АРУЗ ВЭЗНИ НАГГЫНДА АНЛАЙЫШ ВЕРМӘК ТӘЧРҮБӘСИНДӨН

V—VII синифлөрдө шакирдлөрө әдәбијат нәзәријәсиндән верилән анлајыш практик характер дашымалыдыр. Бу анлајыш елә шәкилдә верилмәлидир ки, о, шакирдләрдин ајры-ајры әсәрләр, онларын идејасы, композисијасы, сүжети вә с. илә; әдәби нөвләр—эпик, лирик вә драматик әсәрләрлә мәлүматлы олмасына да көмәк етсин.

Натамам орта мектеб програмынын тәләбинә мувафиг олараг, V—VII синифлөрдө шакирдләр лирик әсәрләрдин нөвләри илә практик олараг таныш олурлар. Онлар дәрәлүк (мүрәббе), бешлик (мүхәммәс), алтылык (мүсәддәс), јетдилик, гошма вә гәзәлин лирик ше’р нөвләринә мәнсуб олдуғуну тәјин етмәји, бунлары өз вәзниләри илә дүзкүн охумагы, һәр ше’р формасыны өз мүнәсиб шәклиндә дүзкүн јазмагы да өјрәтирләр.

Мәлүмдур ки, поезијадакы мә’наны дәрк етмәк үчүн, шакирдләрдин ифадәли оху вәрдиш вә бачарығына јијәләнмәси сон дәрәчә вәчиб мәсәләләрдән биридир.)

Мән кечдијим дәрәсләрдә, хуеусилә классик шаирләримизин ше’рләрини тәдрис едәркән шакирдләрдин даһа чох чәтинлик чәкдәјини һисс етмишәм. Шакирдләр һечә вәзнини чәтинлик чәкмәдән өјрәндикләри һалда, әруз вәзни илә јазылмыш ше’рләри асанлыгла вә дүзкүн охуја билмирләр. Бу чәтинлији арадан галдырмаг үчүн, мән онларә әруз вәзни һаггында анлајыш верәркән ашағыдакы үсуллардан истифадә едирәм.

Әруз вәзни илә јазылмыш ше’ри кечәркән, һәмдин ше’рин мәзмунча тәһлили, мәгсәди, шаирин дили вә с. һаггында иш

апармагла јанашы, шакирдләрә әруз вәзни барәдә мәлүматы да ејни дәрәдә мәнимсәдирәм.)

V—VII синифлөрдә бу иши һәр синфин сәвијәсинә көрә мүхтәлиф үсулларда апарырам. Бу синифлөрдә шакирдләрә дәрсликләрдә тәсадүф едилән әрузла јазылмыш ше’рләри дүзкүн охутмаг иши илә кифәјәтләнирәм.

Бу ил V синиф програмына әрузла јазылмыш илк нүмунә кими салынмыш С. Ә. Ширванинин «Әкинчи вә хан» ше’рини кечәркән, дәрсин мәрһәләләрини позмамаг шәрти илә шакирдләрә билдирдим ки, бурадакы ше’ри мән нечә охујурамса, онлар да белә охусунар. Шүбһәсиз нәзәрдә тутурам ки,—«Бир әкинчи кедирди мәстанә»—мисрасы илә башлајан ше’риң вәзни хәфиф бәһри илә, јә’ни:

(Фәилатун) мәфәилүн (фәилүн) — өлчүсү илә охунмалыдыр. Инди өзүм шакирдләрә ше’ри һәмдин гәјдада охујурам. Мән даһа бурада әрузун «хәфиф бәһри»нин адыны вә өлчүсүнү шакирдләрә демирәм. Әввәлчә ше’ри һәмдин өлчү илә өзүм охујур вә шакирдләрдән дә оху заманы

(Бир әкинчи) кедирди мәс(танә)

(Јолда ол рас)т кәлди бир (ханә) бөлкүләринә, мәнтиги вурғуларә риәјәт етмәји тәләб едирәм. Әкәр шакирд сәһв едирсә, ону сахлајыр, ејни мисраны өзүм көстәрилән гәјдада охујур, сонра она ики, үч, бә’зән дәрә дәфә охудур, тәләб етдијим кими охумајынча ондан әл чәкмирәм. Нәһәјәт, һисс едирәм ки, шакирд һәлә әрузун нечә вәзн олдуғуну билмәсә дә, ше’ри истәнилән кими дүзкүн охуја билди, мән дә мәгсәдимә наил олдум. Шүбһәсиз ки, јухарыда гәјд етдијим кими, дәрәдән әсәс мәгсәд тәкчә әруз өлчүсүнүн мәнимсәдилмәси дејилди. Дәрсин галаң иши дә онун ајры-ајры мәрһәләләриндә лазыми гәјдада апарылыр ки, мән даһа о ишләрдән данышмырам.

V синиф дәрслијиндә бир дә «Һәсрәт» һекајәсини кечәркән, бурада 39, 40 вә 42-чи сәһифәләрдә верилмиш үч бәнд ше’рин охунмасы заманы да, мән шакирдләрә өлчүнү јухарыдакы гәјдада өјрәтмишәм. Лакин 39 вә 40-чы сәһифәләрдә тәкрар олунан ејни ше’рин өлчүсүнү музари бәһри илә, јә’ни:

(Мәф’улү) (фәилатү) (мәфәилү) (фәилүн)—модел илә охутмушам. Ше’р дә бу бөлкүләрә мувафиг олараг:

(Инсан ки) (ми билинсә) (иди гәдрү) (гијмәтин,)

(Ачмыш о) (лурду мекте) (би милли чә) (маәтин)—шә-

килдә охунмушдур. 42-чи сәһифәдә исә, «Мәктәб, мәктәб, нә дилкүшасән!» мисрасы илә башланан ше'рин һансы бәһрдә олдуғуну тапмаг чәгин олса да, әввәлчә евдә бу ше'рдә ики дәфә тәкрар олуна «мәктәб» сөзүнүн бирини көтүрдүклән сонра, онун вәзини асанлыгла тә'јин етдим. Мүнсәри бәһри илә дејилән ше'рләри—(мүфтәйлүн) (фаилүн)—моделиндән ибарәт олдуғу үчүн вә

(Мәктәб, нә дил) (күшасән!)—мисрасы она ујғун кәлдинин билдикдән сонра, тә'јин етмәк чәгин дејилдир ки, бурада М. Ә. Сабир мүәјјән бир мелодија хатиринә башда верилмиш бүтүн кәлмәләри ики дәфә тәкрар етмишдир ки, өлчү дә ашағыдакы

(Мүфтә) мүфтәйлүн (фаилүн)

(Мәктәб, мәктәб, нә дил) (күшасән!)—шәклинә дүшмүшдүр. Беләликлә, дәрс заманы шакирдләрә һәмийн ше'ри көстәрилән бөлкүләрә риајәт етдирәрәк охутмушам.

(Гејд етмәлијәм ки, һәмийн ше'рин икинчи мисрасындакы «сәнә» кәлмәси јерсиз вә артыг јазылыб. Бу кәлмәјә Сабирин «һолһопнамә»синдә тәсадүф етмәдијим үчүн вә бу, үмумијәтлә ше'риң вәзи вә аһәнжини поздуғу үчүн, «Чәннәт, чәннәт десәм сәнә сәзасән» мисрасыны «Чәннәт, чәннәт десәм сәзасән» шәклиндә гәбул етмишәм вә шакирдләрә дә белә ејрәтмишәм).

Китабда М. Ә. Сабирдән верилмиш «Охутмурам, әл чәкин!»дә мүнсәри бәһриниң—

(мүфтәйлүн) (фаилат) (мүфтәйлүн) (фаилүн)—модел илә јазылмышдыр. Она көрә ше'ри

(Оғул мәним) (дир әкәр,) (охутмура)м, әл чәкин!

(Ејләмәјин) дәнкәсәр, (охутмура)м әл чәкин!—шәклиндә, «Әкинчи» ше'рини исә һәзәч бәһриниң

(Мәф'улү) (мәфанлү) (мәфанлү) (фәулүн)—моделиниң мұвафиг шәклиндә, јә'ни:

(Мәзлумлү) (г едиб, башла) (ма фәрјадә,) (әкинчи!)—

(Гојма ө) (зүнү түлкү) (лүјә, адә) (әкинчи) бөлкүләри илә охутмушам.

(Үмумијәтлә, V синифдә анчаг гираәт заманы шакирдләрин ше'рләри өз вәзиләри илә дүзкүн охутмаларына фәрди мүнәсибәт көстәрмәклә риајәтләнмишәм.)

(VI синифдә исә апардығым ишләри нисбәтән кенишләндирирәм.) Илк нөвбәдә бу синифдә јухарыдакы үсуллары

С. Ә. Ширваниниң «Нәһиһәт» ше'ри илә давам етдириб, һәмийн ше'ри хәфиф бәһриниң

(Фәилатүн) мәфанлүн (фәилүн)—модел илә әсасында шакирдләрә охутмушам. Лакин кәлән дәрсдә «Әруз вәзини»ниң тәдрисинә програм үзрә бир саат вахт ајрылдығы үчүн, бу вахт дәрси ашағыдакы гәјдада апармышам:)

Әввәлчә, шакирдләрә С. Әзимин елм һаггында, мүәллим вә сөнәт барәсиндә, дил өјрәнмәк вә рус дили һаггында фикрләринә даир суаллар вериб, олардан чаваб алдым. Сонра шакирдләрдән бирини јазы тахтасы өнүнә чағырыб, она «Нәһиһәт» ше'риниң һечаларыны сајдырдым. Шакирд илк мисрадан («Үләма һаггыны риајәт гыл») башлајараг, ше'рин 10 һечалы олдуғуну зәһи едир. Илк нөвбәдә о, ортаг бөлкүләрин (5+5 олмадығындан) дүз кәлмәдијиндән наразы иди, даһа сонра шакирдин наразылығы чоһалыр. Чүнки о, бешинчи мисраның һечаларының 7-јә, алтынчы мисраның 8-ә бәрабәр олдуғуну билдикдә, буларын сәбәбини сорушур. Бүтүн шакирдләр марагланыр. Олар һаглыдыр. Чүнки бу вахта гәдәр шакирдләр һәр һансы бир ше'рин мисраларында ортаг бөлкүләрин вә һечаларын бәрабәр олдуғуну билирди. Шакирдә отурмағы тәклиф едирәм. һамы бу «гәрибә» ишин сәбәбини өјрәнмәк истәјир. Олар инди мәнән илк дәфә олараг «әруз» сөзүнү ешидирләр. Мән шакирдләрә чатдырырам ки, бу нөв ше'рләрдә һечалары сајмазлар. Белә ше'рләр әруз вәзини илә јазылмышдыр. Бу вәзини өјрәнмәк үчүн исә ашағыдакылары билмәк ләзимдыр:

Белә ше'рләрдә дә башлыча өлчү һечалардыр. Лакин һечаларын сајы јох, бурадакы сәсләрин узун-ғысалығыдыр. Јазы тахтасында «алим», «агил», «чәһил» кими сөзләри јазырам вә көстәрирәм ки, бу кәлмәләрдә илк һеча узун, сонракы һеча ғыса тәләффүз едилир. Сонра јазы тахтасында узун һечалары көндәлән мө'тәризә —« — » ишарәси илә, ғысалары исә дефис—«-» ишарәси илә јазыб һәмийн сөзүн—« — » шәкилдә олдуғуну көстәрирәм. Сонра шакирдләри тәәччүбләндирән мисраларын үчүнү јазы тахтасында јазырам:

Һәр кимин елми вар о инсандыр,=10 һеча.

Елм бир нур, чәһл зүлмәдир,=7 һеча.

Чәһл дузәхдир, елм чәннәтдир,=8 һеча.

Бу мисраларын әруза көрә

— — — | — — — | — — бөлкүләрини белә
верирәм: (һәр кимин ел) (ми вар о ин) (сандыр.)

(Елм бир ну) (р чәһл зүл) (мәгдир.)

Чәһл дузә (хдир, елм чән) (нәгдир.)

Сонра шакирдләре «чәһл вә елм» сөзүндә сөсләрин сајына көрә бир һеча олса да, бу ше'рдә онларын һәрәсиндә икы гыса һеча олдуғуну анладырам вә әләвә едирәм ки, охујаркән вәзни долдурмағ үчүн «елм» сөзүнү «елмы», «чәһл» сөзүнү «чәһлы» о чүмләдән «һәр кимин» кәлмәсини «һәр кимин»—шәклиндә демәли олдурут. Нәһајәт шакирдләре әсас мәсәләни—бу вәзидә бүтүн мисралардакы узун һечаларын ардычыл оларағ өз јериндә, мәс.: бу ше'рдә үчүнчү вә алтынчы јердә (гыса һечаларда өз нөвбәсиндә) тәкрар олундуғуну анладырам. Шакирдләре бир даһа билдирирәм ки, әрузла јазыламыш һәр ше'рин өзүнә мүнәсиб јухарыда көстөрилән шәкилдә гәлибләри вардыр, һәмин гәлибләре «бәһр» дејилди. Сонра јазы тахтасында алтынчы мисраны јазырам. Һәмин мисранын узун вә гыса, вурғулу вә вурғусуз һечаларынын ишарәләрини тәјин етмәји шакирдләре тапшырырам. Бир шакирди јазы тахтасы өнүнә чағырырам. О, мисранын узун вә гысалтма ишарәләрини тәјин едир. Беләликлә, једдинчи мисраны да шакирдләре тәјин етдирирәм. Сонра елдә һәмин ше'рин сон икы мисрасына әл дәјмәмәк шәрти илә, галаң мисраларын һамысында бу ишарәләри тәјин етмәји тапшырырам (сон икы мисраны кәлән дәрәс үчүн сахлајырам).

Нөвбәти дәрәсдә әввәлчә тапшырығлары јохлајыр, сонра шакирдләрдән һеча вәзни илә әруз вәзнинин әсас фәргини сорушурам. Онлардан бу чавабы алырам:

— Мүәллим, һеча вәзни илә јазыламыш ше'рләрин бүтүн мисраларында һечаларын сајы бәрабәр, ортағ бөлкүләр дә тәкрар олунмалыдыр. Әруз вәзни илә јазыламыш ше'рләрдә исә вурғулу узанан саитин вә вурғусуз гыса һечаларын һәр мисрада кәлиши тәкрар олунмалыдыр.

Әкәр шакирд бу чавабы дүзкүн вермирсә, она көмәк едир, кечән дәрәсдәки гајданы тәкрарлајарап, дејиләнләри мисалларла изаһ едирәм. Сонра исә лазым олан чавабы ша-

кирдән елә алырам ки, о, һәмин мисалын өзүнү өјрәнәрәк верәчәји чаваб үчүн дүзкүн мулаһизәјә кәлир. Шакирдләрдән һәмчинин вердијим суал әсасында әруз вәзниндә мисраларын чавабыны да алырам. Сонра икы шакирди ардычыл оларағ јазы тахтасына чағырырам. Онлардан әрәб кәлмәләриндән олан «чәһаләт», «ингилаб», «мәһарәт» вә «исте'дад» сөзләринин гәлибләрини—вурғулу вә вурғусуз һечаларыны—дефис вә көңдәлән мө'тәризә ишарәләри илә көстөрмәји тәләб едирәм...

Јазы тахтасына дикәр бир шакирди чағырырам. Она «Нәсиһәт» ше'ринин индијә гәдәр өлчәмәдијимиз икы мисрасыны јаздыыр, ону бәһрә көрә парчаламағы, вурғусуз вә вурғулу һечаларыны тәјин етмәји шакирдин өһдәсинә гојурам. Бу ишин дә ичрасындан сонра јени дәрәсә—«М. Ә. Сабир» мөвзусуна башлајырам. Бу мөвзудан сонра, кәлән нөвбәти дәрәс исә онун «Бакы фәһләләринә» ше'ринин өјрәдилмәсинә кечирәм. Бу ше'ри кечәркән, дәрәсин илк мәрһәләләриндән сонра ше'рин һансы вәзидә јазылдығы үзәриндә дајанырам. Әкәр әсил гајдадан кәнара чыхарағ, онун һечаларыны сајсағ, һәр мисрада 14 һеча олдуғуну көрәрик. Лакин бурада «7+7=14» шәклин, ортағ өлчүнү тапа билмәрик. Шакирдләр буну билдикән сонра, онлар бу ше'рин дә мисраларында вурғулу вә вурғусуз һечалары һесаблајырлар. Нәһајәт, өзләри асанлығла ше'рин әруз вәзни илә јазылдығыны тәјин едирләр. Онлар һәлә дә һеча бәһринин:

(Мәф'улу) (мәфаилү) (мәфаилү) (фәулун)—моделини билмәсәләр дә, бу ше'ри ејни бәһр илә бөлүб—

«Бу чәрхи (фәләк тәрси) (нә дөвран е) (дир инди.)

Фәһлә дә (өзүн дахи) (ли-инсан е) (дир инди)» шәклиндә охујурлар.

(Мән VI синфин нөвбәти дәрәсләриндә дә раст кәлдијим јерләрдә көстәрдијим кими дәрәсләримиз апармышам.)

Стејд етмәк лазымдыр ки, VII синифдә М. Фүзули вә онун «Мејвәләрин сөһбәти» поемасыны кечинчәјә гәдәр, шакирдләре әрузун ајры-ајры бәһрләринин, мәс.: «мүнсәри», «мүзәрә», «хәфиф» кәлмәләринин адыны чәкмәмиш вә «фәул», «мәфаил», «фаилат» вә с. илә тәшкил олунан моделләрини көстөрмәмишдим.)

(VII синифдә «Мејвәләрин сөһбәти» мөвзусуну кечәркән, дәрәсин мүәјјән мәрһәләсиндә, инди дә, шакирдләре илк дөфә оларағ анладырам ки, әрузун ајры-ајры бәһрләринин өзүнә көрә адлары да вардыр. Мәсәлән, «Мејвәләрин сөһбәти» әсәри

Әруз вәзинини һәзәч бәһри илә җазылмышдыр. Һәр бәһрий өзүнә көрә мүүҗән бир модели олдуғу кими, бурадакы ше'рләр дә һәзәч бәһрини (мәф'улү) мәфаилүн (мәфаил) модели үзрә җазылмышдыр. Сонра, бир шакирдә һәр мисрадан әввәл (мәф'улү) мәфаилүн (мәфаил) моделини тәкрат едәрәк, ше'ри охумағы тәклиф едирәм. Шакирдләр моделлә бирликдә мисралары охуҗаркән, истәр-истәмәз бу күн дилимиздә тәләффүз едилдиҗиндән фәргли оларағ, бә'зи кәлмәләрин һечаларыны узатмалы олурлар. Әкәр шакирдләрдән бириси «Азәрм одуна җанмадыным?» мисрасындакы «одуна» сөзүнү «одууна» кими охумурса, онлардан бир чоһу әл галдырыб һәмин шакирдин еҗни җердә вәзни поздугуғу өзләри сөҗләҗир вә кәстәрирләр.

VII синифдә һөввәти дәрсләрин бириндә дә М. Ә. Сабирин «Һәдамәт вә шикаҗәт» ше'ри кечилр. Бу дәрсин тәдрисиндә дә җери кәлдикчә шакирдләрә чатдырырам ки, ше'рин вәзни әрузун рәмәл бәһриндә (фәилатүн) (фәилатүн) (фәилүн) модели илә җазылмышдыр. Шакирдләрә ше'ри:

(Чатлаҗыр, хан) (бачы, гәмдән) (үрәҗим.)

(Гавышыб лап) (ачығымдан) (күрәҗим.)

бөлкүләринә аҗырмағы тәклиф едир, сонра охумаға башлаҗырам. (Үмумиҗәтлә V—VII синифләрдә М. Фүзули, С. Ә. Ширвани, М. Ә. Сабир вә с. шаирләрдән верилмиш нүмунәләри кечәркән, шакирдләрин дүзкүн вә ифадәли гираәтинә чоһ чидди җанашырам. Шакирдләрә буну да чатдырырам ки, әруз вәзни инди гисмән өз әһәмиҗәтини итирдиҗи үчүн Низами, Хагани вә башга классикләримизин фарс дилиндә җаздығлары әсәрләри азәрбаҗчанча тәрчүмә едән шаирләримиз, мәһз онлары сизин асан охумағыныз үчүн, өз доғма вәзнимиз олан һеҗа вәзни илә тәрчүмә етмишләр.

Мән әләвә мәһғәләрдән дә истифадә едирәм. Әләвә мәһғәләрдә дә шакирдләрә ше'р вәзиләри, оху гаҗдалары вә с. изаһ едир, изаһлы суал-чаваблар апармагла, әрузла җазылмыш ше'рләри дүзкүн охумагла шакирдләрә җардым кәстәрирәм.)

Әлиәбул ӘКБӘРОВ
Нәриманов раҗонундакы 48 һөм-
рәли мәктәбин мүүллими.

РУС МӘКТӘБЛӘРИНДӘ АЗӘРБАҖЧАН ДИЛИНИН СПЕСИФИК СӘСЛӘРИНИН ӘҖРӘНИЛМӘСИНӘ ДАИР

Рус мәктәбләриндә Азәрбаҗчан дили тәдрисинин мүүһүм сәһәләриндән бири дә Азәрбаҗчан дилиндә олан спесифик сәсләрин әҗрәнилмәсидир.

Мәлум олдуғу үзрә Азәрбаҗчан дилиндә ә, ө, ү олмагла 3 спесифик сәнт, ч, к, һ, г олмағ үзрә 4 спесифик сәмит вардыр. Бу сәсләрин әҗрәнилмәси, онларын тәләффүзү демәк олар ки, әлифбада галан бүтүн сәсләрин һамысына бәрабәр олан бир ишдир. Азәрбаҗчан әлифбасы рус графикасы әсаһын да гурулмушдур. Азәрбаҗчан дилини III синифдән әҗрәнмәҗә башлаҗан шакирдләр, бу һәрфләрин чоһуну өз ана дилләриндә кечмиш вә җаһны билирләр. Лакин Азәрбаҗчан дилинин спесифик һәрфләрини III—V синифдән кечмәҗә башлаҗырлар. Буна көрә дә онлар бир сыра сәсләрин тәләффүзүндә рус әлифбасынын һәрфләрини җазыр вә сәсләрини тәләффүз едирләр. Бундан әләвә Азәрбаҗчан әлифбасында ики чүр ишләдәндә олан дәҗишикликләр дә шакирдләрин җазыларында бөҗүк сәһвләрә сәбәб олмушдур. Онлар һәлә индиҗә кими өз җазыларында җө, җу, җ вә е сәсләрини әввәлки гаҗдада ишләдәрәк җазыларында бөҗүк сәһвләрә җол верирләр.

Мүүллим ияк дәфә Азәрбаҗчан әлифбасыны әҗрәтмәҗә башларкән дилин спесифик сәсләринин үзәриндә чоһ даҗанмалы, тәмринләр апармалы, аҗры-аҗры сәсләрин бир һеҗә дәфә тәкрат тәләффүз едилмәси вә дүзкүн җазылмасы җолу илә спесифик һәрфләрин шакирдләр тәрәфиндән дә дүзкүн әҗрәнилмәсинә һаил олмалыдыр. Азәрбаҗчан дилиндә олан

спесифик сәсләр V сифдә өjrәнилмәjә башланыр. Лакин ушаглар бу һәрфләрн һәлә III сифдән билерләр. Демәли онлар бу һәрфләрн дүзкүн тәләффүз едилмәсинн һәлә ашағы сифдләрдә икән өjrәнмәлидирләр. III—IV сифдләрнн китабларында бу һәрфләрнн спесифик хүсусијjәтинн шакирдләрә танытдырачаг һеч бир материал верилмәмишдир. Бизчә бу һәрфләрнн илк дөфә өjrәнилмәси заманында онларын хүсусијjәтләри һаггында шакирдләрә ибтидаи мә'лумат верилмәлидир. Белә олдугда шакирдләр јухары сифдләрдә дә, онлары дүзкүн тәләффүз етмәклә, јериндә јаза билерләр. Мән дәрә дедијим мәктәбнн V—VIII сифдләриндә вә рајонун јахшы мәктәбләриндән бири олан 34 нөмрәли мәктәбнн IX—X сифдләриндә шакирдләрин јазы ишләри илә таныш олмушам. Јазы ишләриндә бурахылан сәһвләрнн әксәријjәтинн, бир гајда олараг, Азәрбајчан дилиннн спесифик сәсләрннн дүзкүн ишләдилмәмәси тәшкил едир. Мәсәлән, әкәр бу сифдләрдә охујан шакирд јазысында 8 вә јахуд 10 сәһв бурахмышса, бунун да 4—5-и спесифик һәрфләрнн дүзкүн ишләдилмәмәсидир. Јә'ни «г» әвәзинә «г», «ч» әвәзинә «ч», «к» һәрфи әвәзинә «к» вә ја «г» һәрфи јазылмасыдыр.

V сифд шакирдләриндән С. Н. 58 сөздән ибарәт сәсли имлада 5 сәһв бурахмышдыр. Бунлардан 3-ү спесифик сәсләрнн дүзкүн јазылмамасындан ибарәтдир. Оун јазысында «чағырды» сөзүнүн әвәзинә «чыхырды», «гүввәтли» сөзүнүн јеринә «гүввәтли», «јахшылығы» јеринә «јахшылыгы» јазылмышдыр. Шакирдләрдән Н. дә ејни сәһвләри тәқрар етмишдир. VIII сифдләрдә бу вәзијjәт даһа ачыначаглы һалдадыр. Ашағы сифдләрдә јол верилән сәһвләр бурада бир вәрдиш шәклинн алмыш вә мөһкәмләнмишдир. Буна көрә дә VIII сифд шакирдләриндән Л. 60 сөздән ибарәт сәсли имлада 9 сәһв бурахмышдыр. Бу сәһвләрдән 4-ү спесифик сәсләрнн дүзкүн јазылмамасыдыр. О, өз јазысында «она горада», «ғалдым», «гордум», «ишләјән» вә с. бу кими сәсләри тәһриф олунмуш шәкилдә јазыр. Бунлар кобуд сәһвләрдир. Галан сәһвләр исә аз әһәмијjәтлидир. Әкәр һәмин шакирд спесифик сәсләри јахшы билсәјди вә онлары дүзкүн ишләтсәјди, онун јазысына ән ашағы гижмәт верилмәзди. Сәчијjәви чәһәтләрдән бири дә будур ки, һәтта рус мәктәбләриндә оху-

јан азәрбајчанлы шакирдләр дә бу һәрфләрнн чохуну дүзкүн ишләтмирләр.

Шакирдләрин јазы ишләриндә олан бөјүк нөгсанлардан бири дә «Г» сәсинн, јазыда рус әлифбасынн «К» сәси илә әвәз едилмәсидир. Мәсәлән, онлар бир гајда олараг, сәсләрнн сонунда «Г» сәсинн рус әлифбасынн «К» сәси илә гарышдырага белә јазырлар: «алдык», «тапдык», «сатдык» вә с. һәм дә чох заман исим вә сифәтләрин сонунда сифәт вә исимләр һалланан заман онларын габул етдикләри «Г» сәси әвәзинә «Г» јазылыр. Мәсәлән, памбыгы (памбыгы), гаралыгы (гаралыгы), сарылыгы (сарылыгы) вә и. а. Шакирдләр имла заманы тәмизлик, әмәк, ишләмәк сәсләрнн билдикләри һалда, бу сәсләрнн сонунда «к» сәсинн «ј» сәсинә кечдијинн билмирләр.

Она көрә дә онлар «әмәји» сөзүнү «әмәки», «тәмизлији» сөзүнү «тәмизлики», «ишләмәји» сөзүнү «ишләмәки» јазырлар.

Азәрбајчан дилинн өjrәнән шакирдләрин јазыларында ән чох тәсадүф едилән сәһвләрдән бири дә «ө» сәсинн «о» илә әвәз едилмәсидир. Шакирдләр бу һәрфләрн дүзкүн тәләффүз едә билмирләр. Буна көрә дә «ө» һәрфинн өjrәнилмәсинә башландығы заман шакирдләрин лүгәт еһтијjәтинн кенишләндирмәк үчүн верилән сәсләрнн чохунда бу һәрфин ишләдилмәсинә фикир верилмәлидир. Бизчә «ө» һәрфинн һәлә III сифдә илк дөфә өjrәнилмәсинә башлајән һәр бир шакирд, тәркибиндә «ө» сәси олан 20—30 сөзү јахшы билмәли вә тәләффүз етмәлидир. һәм дә бу сәсләр мәишәлдә даһа чох ишләдилән, шүар вә плакатларда тез-тез раст кәлдијимиз «өлкә», «өз», «сөз», «чөрәк» вә саир сәсләрдән ибарәт олмалыдыр. Бу һәм дә тәркибиндә «п», «ғ», «г» һәрфләрн олан сәсләрә дә аиддир.

Шакирд илк күндән һәрфләрн дүзкүн тәләффүз етмәлидир. Бунун чох јахшы нәтичәси олур. Мән дәрә дедијим V вә VIII сифдләрин шакирдләринә «к», «ғ», «ө», «ү», «һ», «ч», вә «ә» сәсләрнннн ишләндији сәсләрдән јүз сөзүн јазылмасыны тапшырдым. Онлар бу сәсләрнн чохусунун мә'насыны һәлә инди дә билмирләр. Чүнки онлары китабдан сечиб јазмышдылар. Сонра тәркибиндә спесифик сәсләр олан сәсләрнн бир чохуну сифдә јазы тахтасында шакирдләрә јаздырдым. Онларын бәзиләри бу сәсләрнн чохуну әввәлки кими јенә дә сәһв јаздылар. Лакин ики-үч дәрәдә һәр дөфә Азәрбајчан дилиннн спесифик сәсләрннә һәср едилән јазы тахтасында аларылан он-он беш дәгигәлик ишдән сонра онлар бу сәсләрнн чохуну

дүзкүн јазмаға башладылар. Бурада шакирдләрде олан нәзәри јаддаш буна даһа чох көмәк етди. Икинчи дөфә јазы ишләри апаран заман имла дәрсиндә мән бу сөзләрин бир чохуну имлаја дахил етдим. Јазы ишләрини јохларкән, әввәлләр шакирдләрин мәнасыны билмәдикләри вә дүзкүн јаза билмәдикләри бир чох сөзләр вә һәрфләр инди дүзкүн јазылмышды. Әлбәттә, онлар бу сөзләрин бәзиләрини инди дә дүзкүн тәләффүз едә билмирләр. Буна бахмајарағ ајрыча апардығым иш нәтичәсиндә спесифик сөсләрин өјрәнилмәси әһәмијјәтли дәрәчәдә асанлашмышдыр.

Јазы ишләриндә бурахылан сәһвләрин бир сырасы мүәллимләрин јазы дәрсләриндә тәләффүз етдикләри сөзләрә фикир вермәмәсиндән әмәлә кәлир. Јерли шивәләрдән асылы оларағ бәзи мүәллимләр «шүар» сөзүнү «шуар», «дост» сөзүнү «дос», «чичәк» сөзүнү «чичәј» вә с. шәкилдә тәләффүз едирләр. Бунун нәтичәсиндә дә VIII—X синифләрдә белә «достлар кәлди» чүмләсини шакирдләр «дослар кәлди», «чичәкләр ачмышды» чүмләсини «чичәјләр ачмышды» дејә јазырлар. Белә јазыларда бурахылан сәһвләрин мүгәссири шакирдләр дејилдир. Мүәллим диктә етдији заман «достлар» вә «чичәкләр» сөзүнү ајдын әдәби дилин јазылышы гәјдасы үзрә тәләффүз етмәли иди. Бәзи һалларда да мүәллим јолдашлар «клуб» вә «картон» сөзләрини «глуб вә гардон» дејә ишләдирләр. Бу да јазы ишләриндә сәһвләрә сәбәб олур. Аһәнк гәнунуна аз фикир верилдијиндән вә бәзән тамамилә нәзәрдән гачырылдығындан шакирдләр иллөрчә јазмыш әлдуглары «машин» сөзүнү «машын» вә с. дејә јаза билмирләр. Она көрә дә спесифик сөсләрин өјрәнилмәсиндә аһәнк гәнунунун јахшы мәнимсәнилмәсинә вә буиларын һәр икисинин әлағәдар апарылмасына дигтәт верилмәлидир.

Азәрбајҗан әлифбасынын спесифик һәрфләрини өјрәтмәк, рус мәктәбләриндә Азәрбајҗан дили тәдрисиндә чәтин һиссәләрдән биридир. Бу вахта гәдәр бу ишә бәзи мәктәбләрдә сојуг јанашылдығындан, дөрд-беш ил Азәрбајҗан дили кечмиш шакирдләр инди дә бу һәрфләри дүзкүн тәләффүз етмир вә дүзкүн јаза билмирләр. Бу хүсусда елми-методики мәғаләләрин дәрч едилмәси мүәллимләр үчүн бөјүк көмәк ола биләр. Бизим рајонун мәктәбләриндә Азәрбајҗан дилинин тәдриси, онун методикасынын вәзијјәти илә аз мәшгул олурлар. Мүәллимләримизин фикир вә тәчрүбә мүбадиләси үчүн јығынчағлар чох аз олур. Илдә ики-үч дөфә кечирилән шәһәр метод бирлешмәләриндә дә бу мәсәләләрдән чох аз данышылар. Кәләчәкдә һәмин ишин низама салынамасы вә бу сәһәдә методик ишләри кенишләндирмәк чох хејирли оларды.

Аслан ЕҒВАЗОВ
Азәрбајҗан ССР ЕА-нын
Шәргһунаслығ Институтунун
елми ишчиси.

БИР ДӘРСЛИК ВӘ ОНУН МҮӘЛЛИФИ ҺАҒГЫНДА

Бөјүк Октябр социалист ингилабындан әввәлки дөвләрдә Азәрбајҗан дилинә аид ајры-ајры мүәллифләр тәрәфиндән бир сыра дәрсликләр тәртиб едилмишдир.

Вахты илә дилимизин тәдриси тарихиндә фәалијјәт көстөрмиш ајры-ајры мүәллифләрин шәхсијјәтини вә онларын Азәрбајҗан дилинә аид тәртиб етдикләри дәрсликләри өјрәнмәјин дилчилилик вә педагожи елмимиз үчүн бөјүк әһәмијјәти вардыр.

Профессор А. Абдуллајевин 1958-чи илдә нәшр етдирдији «Азәрбајҗан дили тәдрисинин тарихинә даир» адлы марағлы китабынын 48-чи сәһифәсиндә П. И. Р. адлы бир мүәллифин 1856-чы илдә Петербургда чап олунмуш «Татарский букварь» дәрслијинин тәһлили верилмишдир. А. Абдуллајев, өзүнүн етираф етдији кими, һәмин әсәрин мүәллифи П. И. Р.-ин шәхсијјәтини, ким олмасыны дәгиг мүәјјән едә билмәмшидир.

Биз, архив материалларына әсасән һәмин дәрслик вә онун мүәллифи П. И. Р. һағгында ашағыдакы мәлумати топлаја билмишик.

Москванын В. И. Ленин адына Дөвләт китабханасында олан сәһәдләрә көрә «Татарский букварь» дәрслијинин мүәллифи Романов Иоаким Константиновичдир. О, 1815-чи илдә доғулмуш вә 1894-чү илдә вәфат етмишдир. Анчағ Азәрбајҗан дилинә аид јазылмыш дәрсликләрин үзәриндә мүәллифин ады өвзинә «П. И. Р.» һәрфләри јазылмышдыр. Һәмин сәһәдләрдә јазылдығына көрә: П—протоиерей (баш кешин), И—Иоаким, Р—Романов демәкдир.

Романов Иоаким Константинович Тифлис руһани семи наријасыны битирмиш, Петербург Александровски институтунда христиан дини үзрә шәриәт мұәллими олмушдур. Онуң дин вә шәриәтә даир бир сыра әсәрләри чап олуңмушдур.

Бунлардан «Поучения законоучителя тифлисской гимназии» (1860), «Избранныя молитвы и краткия понятия о церкви и принадлежностях богослужения» (1859) вә с. әсәрләри көстәрмәк олар.¹

И. Қ. Романов Азәрбајҗан дилинин тәдриси вә дәрсликләрин тәртиб едилмәсиндә дә фәалијәт көстәрмишдир. Онуң «Татарский букварь» адлы Азәрбајҗан дили дәрслији илк дәрфә рус дилиндә 1854-чү илдә Петербург академјасы тәрәфиндән нәшр едилмишдир. Романовун «Татарский букварь» дәрслији сонралар јени дүзәлмиш вә әлавәләрлә 1856-чы илдә 2-чи дәрфә, 1859-чү илдә үчүнчү дәрфә, 1860-чы илдә иккә дөрдүнчү дәрфә олараг Петербург академјасы тәрәфиндән нәшр олуңмушдур. Мүәллиф јалғыз китабынын 1860-чы илдә чыхан ахырынчы нәшриниң үзәриндә «Романов И.» сөзләрини јазмышдыр.² Китабын гижмәти 4 манат 50 гәникдир. «Татарский букварь» китабынын биринчи нәшри 62, икинчи нәшри 77 сәһифәдән ибарәтдир.

Гејд етмәк лазымдыр ки, үмумијјәтлә Романовун Азәрбајҗан дилинә аид јаздығы дәрсликләр өз мәзмуну вә характери етибары илә «букварь» сәвијјәсиндән хејли јүксәкдир. О китабынын бүтүн нәшрләриндә гыса да олса Азәрбајҗан дилинин фонетик, морфоложи вә синтактик гәјдаларындан бәһс едир.

Романовун «Татарский букварь» дәрслијиниң 1856-чы ил нәшриниң 1—12-чи параграфлары Азәрбајҗан дилинин фонетикасына һәср едилмишдир. Бунун биринчи үч параграфында мүәллиф әрәб һәрфләриниң ајрыча јазылыш гәјдалары вә онларын јазыда дүшдүјү шәкилләрдән данышыр. 4, 5, 7, 8-чи параграфларда сону сайт вә самит сәсләрлә гуртараң һечалара аид мисаллар көстәрилди. Алтынчы параграфда исә шиккәстә хәтлә јазы нүмунәләри верилди.

Китабын 9, 10 вә 11-чи параграфларында әрәб дилинин грамматикасына ујғун олараг әсас үч сәсли (س، ص، ض) вә

¹ Бах: Ф. А. Брокгаузъ, И. А. Ефронг, Энциклопедический словарь, СПб, 1899 г., чилд XXVII, Розавень-Рена.

² Һәмин дәрсликләр Москваның В. И. Ленин адына Дөвләт ви-
табханасында и $\frac{116}{164}$ шифри илә сахланылыр.

сөзләрин дүзкүн ифадә олуңмасы үчүн көмәкчи васитәләр (ишарәләр) олан һәрәкәләр, тәнвинләр, сукун, тәшдид, һәм-зә, мәддәдән данышмагла, сәсләрин тәләффүзү мәсәләси дә шәрһ едилди.

Дәрслијин 12-чи параграфы сајлара һәср едилмишдир. Бурада 1—3.000 гәдәр сај рәгәмләриниң јазылыш гәјдасы верилмишдир.

Букими грамматик изаһатдан сонра, мүәллиф шакирдләрин шифаһи нитгини иркишаф едирмәк вә онларын сөз еһтијатыны артырмаг мәгсәди илә Азәрбајҗан дилиндә мүхтәлиф мөвзуларда чохла парчалар вериди. Азәрбајҗан дилиндә нитг һиссәләрини өјрәтмәк иһини асанлашдырмаг үчүн һәмин парчаларда әләвә нитг һиссәләри илә ишләдилән нүмунәләр дә верилди.

Үмумијјәтлә, мүәллиф дәрсликдә Азәрбајҗан дили үзәриндә чалышмалара кеңиш јер вермишдир.

Дәрслијин икинчи һиссәсини «Оху үчүн» верилмиш материаллар гәшкәл едир. Бундан башга, суал вә чавабларла ики «данышыг» дәрси, сонра исә, Азәрбајҗан дилиндә шәрһләр верилмишдир. Бунун ардынча дәрсликдә Азәрбајҗан дилиндә олан бүтүн мәтнләрин русча тәрчүмәси, сонра да бир чох сөзүн (азәрбајҗанча-русча) лүгәги, нәтичәдә исә, ики «данышыг» дәрсиниң рус дилиндә тәрчүмәси верилмишдир.

Дәрслијин сонунчу «Об изменениях частей речи с некоторыми грамматическими правилами» адланыр. Китабын 12 сәһифәси бу мөвзуја һәср едилмишдир.

Бурада мүәллиф Азәрбајҗан дилинин бәзи спесифик хүсусијјәтләриндән бәһс едир. Мүәллиф Азәрбајҗан дилиндә гадын вә киши чинсләри арасында грамматик фәргин олманьыны гејд едир. Сонра Азәрбајҗан дилиндә һалланмадан даньшаркән изаһ едир ки, сифәтләр јалғыз ајрылыгда ишләдиләркән исимләр кими һаллана биләләр, исимләрлә бирликдә ишләндикдә исә, дәјишилмәз олулар.

Китабда сифәт дәрәчәләриндән дә бәһс олуңур. Азәрбајҗан дилиндә сифәтин ики дәрәчәси—мүгајисә вә үстүнлүк дәрәчәләри һаггында изаһат верилди.

Мүәллиф сифәтин мүгајисә дәрәчәсиниң исмин чыхышлыг һал формасы (гардан аг) илә, үстүнлүк дәрәчәсиниң исә «әң» әдаты васитәсилә (әң јүксәк) дүзәлдијини көстәрир.

Бундан башга, дәрсликдә адларын дүзәлмәси, әсас вә көмәкчи фе'лләрин тәсрифи гәјдалары, фе'лләрин нөвләри вә формалары, заманларын әмәлә көлмәси вә с. һаггында да мә'лумат верилди.

МҮНДЭРЭЧАТ

Р. Гусейнов — V—VII синафлэрдэ вэтанпэрвэрлик тэрби- жэси хаггында	3
А. Абдуллајев — Шакирдлэрдэ виша јазмаг бачарыгынын никишаф етдирилмэси јоллары	13
Ә. Әфандизадэ — V—VI синафлэрдэ Азэрбајчан дилиндэ јени програмын тэтбиги вэ тэдрис материалларынын планлашдырыл- масы хаггында	32
Ч. Әнмэдов — VII синафдэ «Севил» пјесинин тэдриси хаггын- да	48
К. Әмирасланов — Ибтидан мэктебдэ орфографик сөһвлэрин гаршысыны алаи тедбирлэр	60
Ф. Хэлилова — Мир Чэлалын бэди эсэрлэриндэ тэктэрэфли тэјини сөз бирлэшмэлэринин үслуби әһәмийјети	73
Һ. Балијев — Будаг чумлалэрин тэдрисиндэ мугајисэдэн нечэ истифадэ едирэм	83
З. Искэндэров — Фонетика бөһсинин тэкрарына даир	88
М. Талышы — V—VII синафлэрдэ шакирдлэрэ әруз вэзии хаггында аилајыш вермөк тэчрүбэсиндэн	94
Ә. Әкбэров — Рус мэктеблэриндэ Азэрбајчан дилинин спесифик эссэлэринин өјренилмэсинэ даир	101
А. Ејвазов — Бир дэреслик вэ онун муәллифи хаггында	105

Редаксия һејәти: А. Абдуллајев, Ә. Рөчэбов (редактор), М. А. Асланов,
Ә. Гарабагы, Ә. Әфандизадэ, Һ. Һасэнов вэ А. Ахундов.

Чапа имзаланмыш 13/IX-1960-чы ил. Кагыз форматы
60×84¹/₁₆—3,38, чап верэги 6,14.

ФГ 19404

Сифарыш № 3291

Тираж 5.150

Редаксиянын унваны: Баки, Сталин проспекти. Һөкүмөт еви, 5-чи
мөртөбө, телефон № 3-13-35.

Бирлэшмиш нэшријат мөтбөәси, Баки Сталин проспекти, 137.

БҮТҮН МУӘЛЛИМЛЭРИН ВЭ МААРИФ ИШЧИЛЭРИНИН НЭЗЭРИНЭ!

«Азэрбајчан мэктеби» журналына вэ жур-
нала әлавэ нэшр едилэн методик мөгалэлэр
мәчмуэлэринэ, о чүмлэдэн «Азэрбајчан дили
вэ әдәбијат тэдриси» мәчмуэсинэ

1961-чи ил үчүн
АБУНЭ ЈАЗЫЛЫШЫ БАШЛАНМЫШДЫР

Муәллимлэр, мэктеблэр, мэктебдэнкөнар
ушаг муәссисэлэри вэ бүтүн маариф ишчилэ-
ри өз педагожи мөтбуатына вахтында абунэ
јазылмаға тэләсмелидирлэр.

АБУНЭ ГИММӨТЛЭРИ:

«АЗЭРБАЈЧАН
МЭКТЭБИ»

журналы
(илдэ 12 дөфә
чыхыр)

Иллији 36 манат.
6 ајлығы 18 манат.

«АЗЭРБАЈЧАН
ДИЛИ ВЭ ӘДӘБИЈАТ
ТЭДРИСИ»

(илдэ 4 дөфә чыхыр)

Иллији 10 манат.

Абунэ јазылышы «Сојузпечат»ын бүтүн
почта шөбөлэриндэ, һәмчинин онун мувәккил-
лэри тәрәфиндэн институтларда, РХМШ-ларда
вэ мэктеблэрдэ апарылыр.